

KONTRA

«Εξοδος στις αγορές» για πολιτικούς λόγους

**Το χρέος θα παραμείνει
εργαλείο αποικισμού
και κινεζοποίησης**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Ασήμαντες οι εξαγωγές στην Ιαπωνία

**Γκεμπελίστικο σόου με
τη φέτα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**«Γήπεδο Μελισσανίδη»
δεν μπορεί και δεν
πρόκειται να χτιστεί**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Όταν στις ιμπεριαλιστικές
λυκοσυμμορίες
πλακώνονται, ας μην τους
κοιτάμε αμέτοχοι!**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Ο «λαγός» του
υπουργείου Παιδείας**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Ολοι τη Δευτέρα το πρωί στο Εφετείο
Λευτεριά στην Ηριάννα
και τον Περικλή**

ΣΕΛΙΔΑ 12

Αθώωση Τάσου Θεοφίλου

«Στο σκαμνί» οι σκευωροί

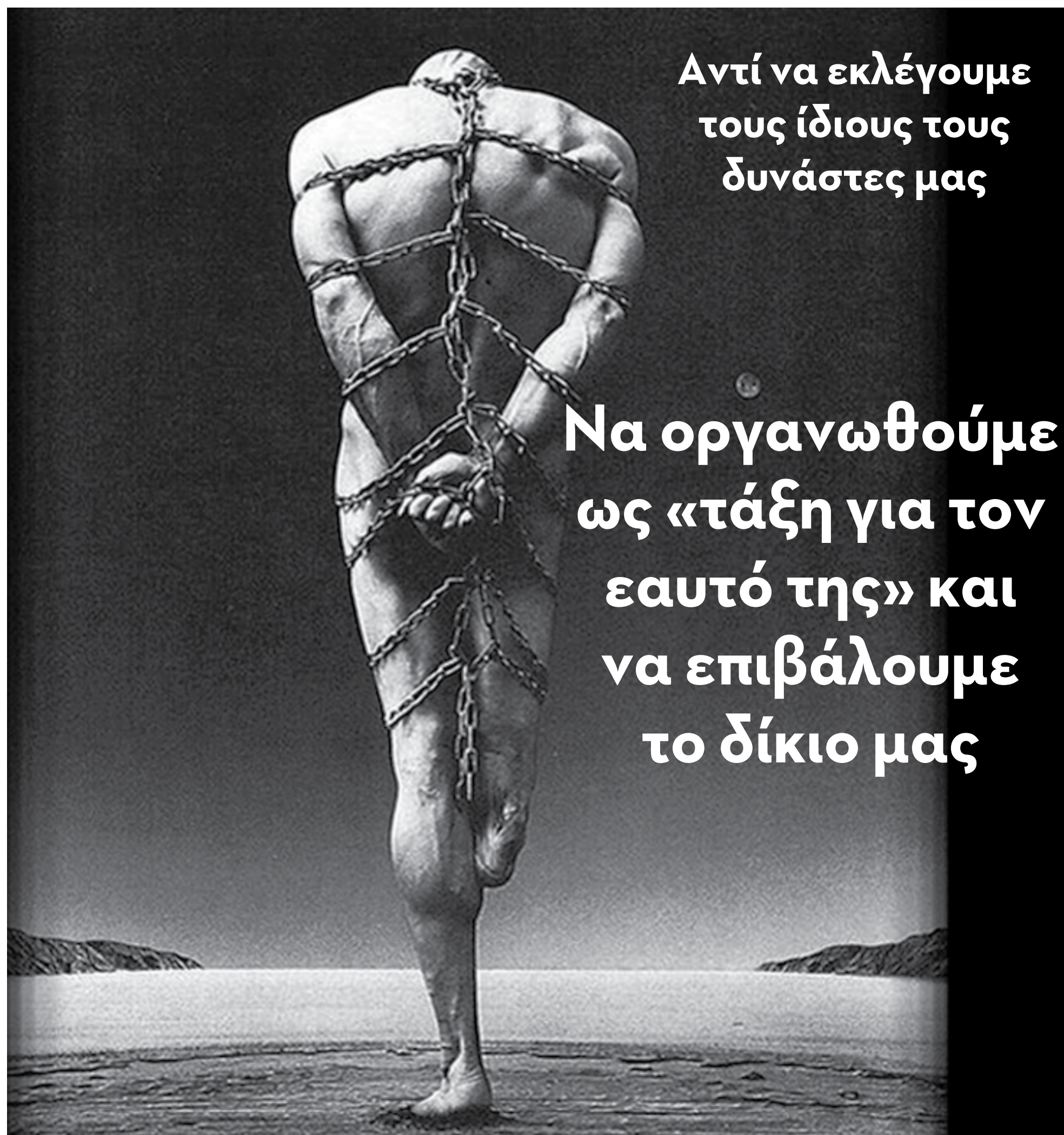
ΣΕΛΙΔΑ 13

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 924 - 15 Ιούλη 2017

www.eksegersi.gr

**Αντί να εκλέγουμε
τους ίδιους τους
δυνάστες μας**

**Να οργανωθούμε
ως «τάξη για τον
εαυτό της» και
να επιβάλουμε
το δίκιο μας**

Scripta... Verba...

Τα επιχειρήματα της αντιπολίτευσης περί απεριόριστου αριθμού αδειών ανήκουν πλέον στο καλάθι των ακρήτων, οριστικά.

Νίκος Παππάς

Ενώ τα δικά του επιχειρήματα, ότι δεν μπορούν να δοθούν περισσότερες από τέσσερις άδειες, βρήκαν τη δικαίωσή τους, με τις... εφτά άδειες που αποφάσισε να δώσει το ΕΣΡ!

Σύμφωνα με έγγραφο που παρουσιάζει σήμερα Το ΧΩ-ΝΙ, το εξειδικευμένο ευρωπαϊκό Ινστιτούτο, αφού δέχθηκε αίτημα συνδρομής από το αρμόδιο υπουργείο Επικρατείας του Νίκου Παππά, αποφάνθηκε -μετά από εξειδικευμένη τεχνική έρευνα- πως στη χώρα μας μπορούν να εκπέμπουν με άδεια εθνικής εμβέλειας ως τέσσερα υψηλής ευκρίνειας (HD) ιδιωτικά κανάλια!

Το Χωνί (7.2.2016)

Το περιβόητο Ινστιτούτο της Φλωρεντίας, πάντως, που αποφάνθηκε ότι οι άδειες μπορούν να είναι το πολύ τέσσερις (ούτε μία παραπάνω), ο ελληνικός λαός το πλήρωσε, όχι ο Παππάς.

Δεν θα άλλαζα κάτι αν γυρνούσα τον χρόνο πίσω. Δεν έχω κάνει κανένα λάθος στη ζωή μου.

Ακης Τσοχατζόπουλος

Το θράσος ποτέ δεν του έλειψε.

Υπάρχει μόνο ένα μέρος όπου το αίτημά μας για δικαιοσύνη μπορεί να ακουστεί και αυτό είναι οι δρόμοι.

Κεμάλ Κιλιντσάρογλου

Οι κεμαλιστές δεν είχαν πρόβλημα με τη φασιστική καταστολή ενάντια στην επαναστατική Αριστερά και τους κούρδους αγωνιστές. Τώρα που ο Ερντογάν καταστέλλει και τους ίδιους θυμήθηκαν «τους δρόμους».

Κατά την άποψή μας, και πιθανότατα αυτό είναι ένα συμπέρασμα που μοιραζόμαστε με το ΔΝΤ, αυτό (σ.σ. η ανακοίνωση του Eurogroup στις 15 Ιούνη) δεν είναι αρκετό για να εξαλείψει τις ανησυχίες για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους, που αποτελεί προϋπόθεση για να ξεκινήσει το QE.

Μπενουά Κερέ

Οποιος προλαβαίνει τους φτύνει, αλλά για τους Τσιπραίους... ψιχαλίζει.

Τώρα που ο πρωθυπουργός απέτυχε, ψάχνει συνενόχους στα πολιτικά του εγκλήματα. Τι δουλειά έχουμε εμείς με τα πολιτικά περιτρίμματα;

Ανδρέας Λοβέρδος

Τα πολιτικά περιτρίμματα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, με υπερπενταπλάσιο εκλογικό ποσοστό από το ΠΑΣΟΚ! Είπαν του λωλού να χέσει κι αυτός πήγε και ξεκωλώθηκε. Οχι, ο Λοβέρδος δεν είναι... λωλός.

ΡΙΠΕΣ

♦ Ο Μπογδάνος, ο Μπουμπούκος και ο Κούλης τους μάραναν τους συριζαίους ♦ Εδώ έχουν συγκυβερνήτη κοτζάμ Καμμένο ♦ Τον ακροδεξιό που έγραψε βιβλίο για να... αποδείξει ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου είναι αρχηγός της 17Ν ♦ Ή θα μας πουν ότι αυτά τα έγραφε όταν ήταν... μπούλης, ενώ τώρα έγινε... άντρακλας; ♦ Σαν τον κολλητό του τον Πολάκη ένα πράμα ♦ Τι τραβάνε κι αυτοί οι ηγέτες των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων ♦ Σαν να μην τους έφτανε ο Τραμπ, κάθε που αυτός σηκώνεται για κατούρημα, τρέχει και κάθεται στην καρέκλα η κόρη του, για να του την κρατάει ζεστή ♦ Αντε τώρα, η Μέρκελ, ο Πούτιν, ο Μακρόν, ο Σι, η Μεί και οι άλλοι ν' ανοίξουν κουβέντα με μια πρώην μοντέλα ♦ Τι διάολο να κουβεντιάσουν με το ακατοίκητο; ♦ Για να τους παρηγορήσουμε, θυμίζουμε ότι στην Ιστορία έχουν υπάρξει και χειρότε-

ρα ♦ Ο Καλιγούλας είχε χρίσει συγκλητικό το αλόγο του! ♦ Είναι δυνατόν να ξεκινήσεις να χτίζεις σπίτι με ανάδρομο Ερμή και Ποσειδώνα στο τετράγωνο; ♦ Όλες οι κακοτεχνίες σ' αυτό το σπίτι θα γίνουν ♦ Τη δραματική εμπειρία βίωσε ο τέως βουλευτής των ΑΝΕΛ Παύλος Χαϊκάλης, όπως εξομολογήθηκε σε τηλεοπτική εκπομπή ♦ Αν δεν το θυμόσαστε, να σας θυμίσουμε ότι ο... αστρολόγος καλλιτέχνης και πολιτικός διετέλεσε για καμιά σαρανταριά μέρες (μετά προκηρύχτηκαν εκλογές) και υφυπουργός Εργασίας του Τσίπρα, αρμόδιος για τις Κοινωνικές Ασφαλίσεις ♦ Με υπουργό τον... κομμουνιστή γίγαντα Κατρούγκαλο ♦ Ο Περισσός κατάφερε να δει «προβοκάτορες και ασφαλίτες» και στις διαδηλώσεις του Αμβούργου ενάντια στους G20 ♦ Δηλαδή, το γερμανικό κράτος έβαλε προβοκάτορες να οργανώσουν «μπάχαλα», για να πληγεί

το κύρος του ♦ Και να αντιμετωπίζει η Μέρκελ κριτική από τα δεξιά, μέσα στην προεκλογική περίοδο ♦ Εκτός από εραστές της αστικής νομιμότητας, φροντίζουν να γίνονται και γελοίοι ♦ Χαρμολύπη για τον νάρκισσο Μπαρουφάκη ♦ Χαίρεται που τα κατορθώματα απασχολούν και πάλι την εσωτερική επικαιρότητα, καθιστώντας τον άτυπο πρωταγωνιστή της ♦ Λυπάται που δε βρίσκεται κανένας (μα κανένας!) που να υπερασπίζεται το μεγαλοφυές σχέδιό του με τα κουπόνια «σου οφείλω» (ΙΟΥ επί το ελληνικότερον) ♦ Τι έγιναν όλα εκείνα τα «παιδιά της κάτω πλατεί-ας», που γοητεύονταν το 2011, όταν για πρώτη φορά ο Μπαρουφάκης μιλούσε για την κυκλοφορία παράλληλων νομισματικών μέσων; ♦ Τι απόγιναν όλοι εκείνοι που οργάνωναν «ανταλλαγές χωρίς χρήμα» σε διάφορες περιοχές της χώρας; ♦ Η ΝΔ, πάντως, είναι απο-

φασισμένη ♦ Μια πρόταση για Εξεταστική κάθε βδομάδα ♦ Τώρα που βρήκε μπόσικους τους Τσιπροκαμμένους ♦ Γοητευμένος από τον Τραμπ δήλωσε ο Πούτιν ♦ Η τρολιά της εβδομάδας ♦ Τι ξεφτίλα, όμως, για την αμερικάνικη ιμπεριαλιστική πολιτική να έχει στην κορυφή της αυτόν τον τύπο, με τα παιδιά και τους γαμπρούς του ♦ Ο Μπερλουσκόνι μπροστά του ήταν... πολιτικό αστέρι ♦ Τον μάζεψαν μεν σε επίπεδο άσκησης της πρακτικής πολιτικής, αλλά σε επίπεδο δημόσιας εμφάνισης δεν μπορούν να κάνουν τίποτα ♦ Πάτε ένα στοιχηματάκι; ♦ Η αποσχισθείσα από το λεβεντοκόμμα Θεοδώρα Μεγαλοικονόμου θα ψηφίσει την πρόταση της ΝΔ για σύσταση Εξεταστικής για τον Καμμένο, λέμε εμείς ♦ Ποιος ποντάρει στο αντίθετο; ♦ Η Βασιλική Θάνου θα έχει ως προϊστάμενο τον Τζανακόπουλο; ♦ Ε ρε γέλια ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Μανία τον έχει πιάσει τον Πρετεντεράκο. Σώνει και καλά να δώσει «γραμμή» στο ΠΑΣΟΚ (τη ΔΗΣΥ, τέλος πάντων, ή όπως αλλιώς ονομαστεί στο μέλλον): μακριά από τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ και μ' όποιον άλλον θέλετε συνεργαστείτε (με τον εξής ένα, τον Κούλη). Το τελευταίο επιχείρημα που βρήκε είναι πως στον ΣΥΡΙΖΑ έχει μαζευτεί «το ΠΑΣΟΚ του Ακη», ενώ το υπόλοιπο, το υγιές ΠΑΣΟΚ, έχει παραμείνει γύρω από τη Φώφη!

Κ Όλος ο καλός ο κόσμος μαζεύτηκε και φέτος στον κήπο της βίλας του αμερικανού πρέσβη για να συνομιλήσει την 4η Ιουλίου. Μάτσο οι συριζαίοι, υπουργοί και στελέχη, συνωστίζονταν για ένα photo opportunity με τον πρέσβη, που αποτελεί το ανώτερο τεκμήριο... αντιιμπεριαλιστικής στάσης. Από ένα σύντομο ψάξιμο στο Διαδίκτυο, δεν εντοπίσαμε φέτος την

τέως υφυπουργό Τζάκρη, που πέρσι είχε «σπάσει ταμεία» με το εντυπωσιακό σκίσιμο στο φόρεμα, που άφηνε το μπουτί να φαίνεται μέχρι... τη ρίζα, πάνω από τις Λουμπουτέν γόβες. Χώρο για μία φωτογραφία έχει η στήλη, κι αυτή αφιερώνεται αυτοδικαίως στον... κομμουνιστή υπουργό Κατρούγκαλο που έδειξε στον... αχώνευτο Τζέφρι Πάιατ τι σημαίνει ελληνική λεβεντιά.

Κ «Υπέρτατο για εμάς κριτήριο είναι η οποιαδήποτε ρύθμιση και συμφωνία να επιτρέψει στην ΕΚΤ να θεωρήσει το χρέος βιώσιμο, προκειμένου να συμπεριλάβει τα ελληνικά ομόλογα στην ποσοτική χαλάρωση, το οποίο είναι και το σήμα προκειμένου η χώρα να βγει στις αγορές». Αυτά έλεγε ο Γ. Σταθάκης στις 6 Ιούνη, σε συνέντευξή του στο www.liberal.gr. Γνωρίζουμε πια ότι μετά τη συμφωνία της 15ης του Ιούνη στο Eurogroup, η

ΕΚΤ δεν έκρινε βιώσιμο το ελληνικό χρέος και δεν συμπεριέλαβε τα ελληνικά ομόλογα στην «ποσοτική χαλάρωση». Επομένως, το «υπέρτατο κριτήριο» δεν ικανοποιήθηκε, αλλά αυτοί υπέγραψαν. Κι ο Τσακάλωτος τώρα λέει ότι η ένταξη στην «ποσοτική χαλάρωση» έχει μόνο συμβολική σημασία! Ποιος θα διαφωνήσει ότι ο χαρακτηρισμός «πολιτικοί απατεώνες» είναι πολύ ήπιος για τους συριζαίους;

Κ Γεύμα προς τιμήν του Μανώλη Γλέζου παρέθεσαν στο Πεντάγωνο ο αναπληρωτής υπουργός Βίτσας και οι αρχηγοί του γενικού επιτελείου και των τριών όπλων. Ο

Γλέζος, φυσικά, δε λέει όχι σε κάτι τέτοια. Εντύπωση, όμως, μας προκάλεσε η απουσία του Καμμένου. Να τον απέκλεισε ο Γλέζος μας φαίνεται απίθανο, οπότε κάτι άλλο συμβαίνει.

Κ Από αλλού το περίμενε ο Λεβέντης, από αλλού του ήρθε. Τον Σαρίδη φοβόταν ότι ετοιμάζεται να την κάνει, η Μεγαλοκονόμου την έκανε με ελαφρά πηδηματάκια. Χολώθηκε, λένε, που ο πρόεδρος δεν την έκανε αντιπρόεδρο της Βουλής, αλλά έδωσε το πόστο στον γιο του. Εμείς, όμως, νομίζουμε ότι απλά βρήκε την ευκαιρία. Πρέπει να κοιτάξει και το μέλλον της.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εγώ θεωρώ ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα βγάλει την χώρα από τα μνημόνια, ότι στα μέσα του 2018 θα τελειώσει και το 3ο πρόγραμμα και δεν θα υπάρξει επόμενο, γιατί η Ελλάδα θα έχει επιστρέψει ως τότε στις αγορές.

Γιώργος Σταθάκης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

15/7/1901: Απεργία 74.000 χαλυβουργών στο Πίτσμπουργκ (ΗΠΑ) 15/7/1970: Καταδίκες δώδεκα στελεχών και μεμονωμένων αγωνιστών ΔΕΑ και ΠΑΜ 15/7/1974: Πραξικόπημα Κύπρου 15/7/1984: Τρεις βόμβες σε ένα διήμερο στο υπουργείο Βιομηχανίας της Γαλλίας 16/7/1972: Συλλαμβάνονται εννιά Έλληνες και τέσσερις Γερμανοί για συμμετοχή στο «Κίνημα 20ής Οκτωβρίου» 16/7/1991: Απόπειρα κατά του τούρκου επιτετραμμένου Ντενίς Μπουλούκμπασι (17Ν) 16/7/1991: Τέσσερις βόμβες σε γραφεία ασφαλιστικών εταιρειών (ΕΛΑ-1η Μάη) 16/7/2002: Σύλληψη Χριστόδουλου και Βασίλη Ξηρού και Διονύση Γεωργιάδη για συμμετοχή στη 17Ν 17/7: Ημέρα διεθνούς δικαιοσύνης 17/7/1936: Πραξικόπημα Φράνκο, επανάσταση Μαρόκου κατά

Ισπανίας, έναρξη ισπανικού εμφύλιου 17/7/2002: Σύλληψη Αλέξανδρου Γιωτόπουλου για συμμετοχή στη 17Ν 17/7/2009: Βομβιστική επίθεση στην οικία τέως υφυπουργού Εσωτερικών Παναγιώτη Χηνοφώτη (ΣΠΦ) 18/7: Ημέρα Nelson Mandela, Ισπανία: Ημέρα εργασίας 18/7/1980: Εμπρησμός τεσσάρων φορτηγών ψυγείων Μαρινόπουλου (ΕΛΑ) 18/7/2002: Σύλληψη Βασίλη Τζωρτζάτου και Θεολόγου Ψαραδέλλη για συμμετοχή στη 17Ν 19/7: Λάος, Νικαράγουα: Ημέρα ανεξαρτησίας 19/7/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) στο Καλαμάκι 20/7: Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819), ΗΠΑ: Ημέρα Σελήνης (1969) 20/7/1877: Εννιά νεκροί από αστυνομική επίθεση σε εξέγερση εργατών (Βαλτιμόρη) 20/7/1934: Πενήντα νεκροί από αστυνομικά πυρά εναντί-

ον απεργών οδηγών φορτηγών (Μινεάπολις) 20/7/1974: Εισβολή Τουρκίας στην Κύπρο 20/7/1975: Εμπρησμός εισόδου πλαζ ΕΟΤ Βούλας, εμπρησμός σε διάφορα σημεία πλαζ Βουλιαγμένης (ΕΛΑ) 20/7/2001: Δολοφονία Κάρλο Τζουλιάνι (Γένοβα), 150 τραυματίες, οι 70 αστυνομικοί 20/7/2002: Σύλληψη Ηρακλή Κωστήρη και Κώστα Καρατσώλη για συμμετοχή στη 17Ν 21/7: Βέλγιο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1831), Βολιβία: Ημέρα μαρτύρων 21/7/1965: Δολοφονία Σωτήρη Πέτρουλα 21/7/1973: Δημοψήφισμα Χούντας (78,4% ναι, 21,6% όχι) για το πολιτειακό 21/7/2002: Σύλληψη Θωμά Σερίφη για συμμετοχή στη 17Ν.

Στόχος το «ηθικό πλεονέκτημα»

Το βρήκε το κόλπο η ΝΔ για να στριμώξει τον ΣΥΡΙΖΑ: κάθε εβδομάδα και μια πρόταση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής. Η πρόταση για τα κατορθώματα του Καμμένου με τον Γιαννουσάκη συμφωνήθηκε να συζητηθεί στα τέλη Ιούλη (ζορίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ και θέλει να είναι ντάλα καλοκαίρι), ενώ μάλλον ετοιμάζεται και υποβολή πρότασης για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής που θα διερευνήσει τις μπουρδες του Μπαρουφάκη με το «παράλληλο σύστημα πληρωμών».

Πριν προλάβουν να ξαναζεστάνουν αυτό το θέμα οι «γαλάζιοι», ήρθε ο αναπληρωτής υπουργός Τσιρώνης να τους φουσκώσει με αέρα τα πανιά, καθώς επιβεβαίωσε όλα ισχυρίζεται ο Μπαρουφάκης (διαφημίζοντας το βιβλίο του). Οτι σε κλειστή συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου ο τότε υπουργός Οικονομικών της «παιδικής χαράς» του Μαξίμου «το είχε εισηγηθεί και το είχα επικροτήσει» (σ.σ. ο Τσιρώνης). «Και έχουμε άποψη γι' αυτό ως Οικολόγοι Πράσινοι» δήλωσε με καμάρι ο Τσιρώνης, για να τρέξει μερικές ώρες αργότερα να τα μαζέψει άρον-άρον (αφού άκουσε τα σχετικά μπινελίκια από το Μαξίμου, προφανώς), δηλώνοντας ότι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα και... διευκρινίζοντας ότι «το σύστημα παράλληλων πληρωμών δεν έχει απολύτως καμία σχέση με παράλληλο νόμισμα».

Το ότι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα, προσπαθώντας να βγάλουν από τη μύγα ξύγκι,

είναι πέραν κάθε αμφιβολίας. Όπως πέραν κάθε αμφιβολίας είναι το γεγονός ότι εκείνη την περίοδο, αποφασισμένοι να κάνουν την κωλοτούμπα και να πάνε σε νέα μνημονιακή συμφωνία, προσπαθούσαν να κερδίσουν χρόνο με συμπεριφορά παιδικής χαράς και αρχιπαλιότσο τον Μπαρουφάκη. Όμως, δεν είναι αυτό το ζήτημα. Μάχη εντυπώσεων, μάχη προπαγάνδας γίνεται και σ' αυτή τη μάχη οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ βρίσκονται σταθερά σε θέση άμυνας. Είναι αναγκασμένοι να απολογούνται, τότε για τον Καμμένο, τότε για τον Μπαρουφάκη, που με σαδιστικό τρόπο τους εκθέτει σχεδόν σε καθημερινή βάση.

Η ΝΔ (κι από κοντά το ΠΑΣΟΚ με το Ποτάμι) έχει βρει την ευκαιρία για να χτυπήσει τον ΣΥΡΙΖΑ και προσωπικά τον Τσίπρα σ' αυτό που έως τώρα υποτίθεται ότι ήταν το δυνατό τους σημείο: το περιβόητο «ηθικό πλεονέκτημα». Όλα τα υπόλοιπα έγιναν αμφισβήτησιμα, αφού οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και Μνημόνια υπέγραψαν και τους νόμους των προηγούμενων Μνημονίων διατήρησαν ανέπαφους και περιδεείς και υποταγμένοι στους ιμπεριαλιστές δανειστές αποδείχτηκαν. Η συζήτηση περί λιγότερο ή περισσότερο αποτελεσματικών διαπραγματευτών έχει τα υπέρ και τα κατά για την κάθε πλευρά, στο παιχνίδι της προπαγάνδας και των εντυπώσεων. Όμως, λόγω του ότι δεν είχε κυβερνήσει ποτέ στο παρελθόν, ο ΣΥΡΙΖΑ μπορούσε μέχρι τώρα και καμάρωνε ότι αυτός δεν κρύβει σκελετούς στα ντουλάπια του, ότι τα στε-

λέχη του δεν τα κρατάει κανένας. Ερχεται, λοιπόν, τώρα η μνημονιακή αντιπολίτευση και χρησιμοποιώντας υλικό που οι ίδιοι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ προσφέρουν, τους «κοπανάνε»: μέσα σε δυο χρόνια καταφέρατε να βουτηχτείτε στα σκάνδαλα όσο καμιά προηγούμενη κυβέρνηση! Πότε με τα ξένα λιβάδια που έβαζε σαν εγγύηση ο Καλογρίτσας για να πάρει τηλεοπτική άδεια, τότε με το σβήσιμο του προστίμου για λαθρεμπόριο από τη ΣΕΚΑΠ του Σαββίδη, πότε με τις συνομιλίες του Καμμένου μ' έναν καταδικασμένο σε ισόβια για ναρκωτικά και πότε με το -καθαρά πολιτικό- ζήτημα των ΙΟUs του Μπαρουφάκη, το μήνυμα που στέλνεται στον κόσμο είναι πως το «ηθικό πλεονέκτημα» είναι κουραφέξαλο. Ακόμα κι εκείνος που θα σκεφτεί ότι ο Μητσοτάκης και η Γεννηματά δε δικαιούνται να μιλούν, μετά από τόσα σκάνδαλα που έχουν φορτωθεί τα κόμματά τους, δε θα δυσκολευτεί να καταλήξει στο συμπέρασμα «τελικά, όλοι ίδιοι είναι», όταν η συζήτηση πάει στον ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό είναι που επιδιώκει η ΝΔ. Γιατί δεν είναι κανένας αφελής στο ηγετικό της επιτελείο για να πιστεύει ότι είναι δυνατόν ο Κούλης να εμφανιστεί στον ελληνικό λαό ως ο εκπρόσωπος του ρεύματος... «πνεύμα και ηθική». Στόχος της ΝΔ δεν είναι να ανεβάσει τον Κούλη, αλλά να καταβάσει τον Τσίπρα, ώστε να ξεκινήσουν και οι δύο από την ίδια αφετηρία. Και μέχρι στιγμής το καταφέρνει.

Γιατί το καταφέρνει η ΝΔ; Γιατί από το κλείσιμο της δεύ-

τερης αξιολόγησης οι Τσιπροκαμμένοι βγήκαν βαρύτατα τραυματισμένοι πολιτικά. Έχουν χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων και παρά τις απελπισμένες προσπάθειές τους δεν μπορούν ν' αλλάξουν την ατζέντα. Μηχανεύονται τα πάντα. Μέχρι και ψεύτικη είδηση για «κατοχύρωση της φέτας» έστησε ο Τσίπρας, φωνάζοντας στο Μαξίμου τον Αποστόλου και τον Παπαδημητρίου (αναλυτικά μπορείτε να διαβάσετε σε άλλη σελίδα αυτού του φύλλου), μέχρι και φέεστα εθνικής συναίνεσης για το Κυπριακό έστησε στη Βουλή, αλλά την ατζέντα δεν κατάφερε να την αλλάξει. Είναι η μνημονιακή αντιπολίτευση αυτή που καθορίζει την ατζέντα, κατακλύζοντάς την -με τη βοήθεια και των φιλικών της ΜΜΕ- με τόνους σκανδαλογίας και κινδυνολογίας σε καθημερινή βάση.

Όταν ο Τσίπρας και οι υπουργοί του (όχι πάντως ο Τσακαλώτος, που είναι εξαιρετικά συγκρατημένος) μιλούν καθημερινά για την επερχόμενη αναπτυξιακή έκρηξη, δεν συγκινούν κανέναν, γιατί το έργο το έχει ξαναδεί ο ελληνικός λαός. Ακόμα κι αν επιχειρήσουν άμεσα μια βιαστική «έξοδο στις αγορές» (πληρώνοντας χοντρό νταβατζιλίκι σε κάποια ξένη τράπεζα για να τους «διευκολύνει»), και πάλι δε θα καταφέρουν ν' αλλάξουν την ατζέντα. Αντίθετα, θα θυμίζουν πιο πολύ τους Σαμαροβελιζέλους. Η σκανδαλογία θα δίνει για καιρό ακόμα τον τόνο, την ίδια στιγμή που η βάρβαρη μνημονιακή πολιτική θα στραγγαλίζει τον ελληνικό λαό.

Το κρατάει μανιático

Την πρότασή του να αποδεχτεί η κυβέρνηση την πρόταση της ΝΔ για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για τον Καμμένο επανέλαβε για δεύτερη φορά σε τηλεοπτική του συνέντευξη ο Φίλης. Προσέθεσε, βέβαια, τον όρο να μην αποτελέσει η Εξεταστική αφορμή για πολιτικές αντιδικίες και αποπροσανατολισμό της Δικαιοσύνης από τη διερεύνηση της υπόθεσης, όμως αυτό είναι σκέτη ειρωνεία. Γιατί αυτή καθαυτή η πρόταση της ΝΔ για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής έχει τροφοδοτήσει την πολιτική αντιδικία, οπότε η συνέχισή της δε θα μπορούσε να γίνει σε κλίμα ηρεμίας, συναίνεσης και... πολιτικού πολιτισμού. Χώρια που η ίδια η αποδοχή της πρότασης θα ήταν υπαναχώρηση της κυβέρνησης απ' όσα λέει μέχρι τώρα, ακόμα και διά στόματος Τσίπρα (ότι δεν έτρεξε τίποτα και κακώς η ΝΔ στοχοποιεί τον Καμμένο).

Από την πρόταση Φίλη μένει ένα και μοναδικό απόσπασμα: υπάρχει ζήτημα Καμμένου και αυτό πρέπει να διερευνηθεί από Εξεταστική Επιτροπή, όπως ζητά η ΝΔ. Όσο για το συμπλήρωμα του Φίλη, ότι ο Καμμένος ενήργησε στο πλαίσιο της δεοντολογίας, είναι ένας διαφανέστατος φερετζές που δεν κρύβει τίποτα. Ο Φίλης λέει στον Καμμένο (και στον Τσίπρα) ότι το κρατάει μανιático που τον «έφαγαν» από το υπουργείο Παιδείας, για να κάνουν τη χάρη των δεσποτάδων, χωρίς να επιδώσουν μια συμβιβαστική λύση που και τους δεσποτάδες θα ικανοποιούσε και την αξιοπρέπεια του Φίλη θα έσωζε.

Τι θέλει ο Λυκούδης;

Διαβάσαμε το άρθρο στα «Νέα» του υπαρχηγού του Λυκούδη, Γιάννη Μειμάρογλου, με τον... λεβινιστικό τίτλο «Ενα βήμα μπρος, δυο βήματα πίσω...», και ομολογούμε ότι δυσκολευτήκαμε να καταλάβουμε ποια είναι η πολιτική πρόταση των «ΜΕΤΑρρυθμιστών» προς την «Κεντροαριστερά». Για την κακοδαιμονία της Κεντροαριστεράς φταίει, λέει, ότι τα διάφορα εγχειρήματα «παίρνουν σχεδόν πάντα τον χαρακτήρα γεωγραφικής ενοποίησης των δυνάμεων του χώρου». Φταίει, λέει, «και η αμυντική λογική με την οποία επιχειρείται αυτή η ενοποίηση, θέτοντας ως στόχο τη διάσωση του χώρου και την αποφυγή της λεηλασίας των ψήφων του από τον δικομματισμό».

Και τι προτείνουν οι λυκουδικοί; Το «κλειδί» βρίσκεται σε μια φράση που παραμένει σε μορφή ερωτήματος: «Με ποιο πολιτικό σκεπτικό μπορεί να αποκλειστεί κανείς τη **συμπόρευση** με κεντρώες και **φιλελεύθερες μεταρρυθμιστικές προοδευτικές δυνάμεις** που θα φέρουν πιο κοντά την ήττα του δικομματικού λαϊκισμού;». Τις κεντρώες δυνάμεις τις βλέπουμε. Είναι το Ποτάμι. Οι φιλελεύθερες μεταρρυθμιστικές προοδευτικές δυνάμεις ποιες είναι; Υπάρχουν τέτοιες δυνάμεις εκτός ΝΔ και τις απέκλεισε η ΔΗΣΥ; Αν αναφέρονται σε δυνάμεις εντός ΝΔ, που θα αποχωρήσουν προκειμένου να ηττηθεί ο δικομματισμός (δηλαδή ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ), τότε μας δουλεύουν. Ποιος θα εγκαταλείψει τη ΝΔ, που βαδίζει για την εξουσία, για να συνταχθεί μ' ένα θολό εγχείρημα σαν αυτό που περιγράφει ο Μειμάρογλου; Επομένως, η «ήττα του δικομματικού λαϊκισμού» μπαίνει απλώς σαν προκάλυμμα. Η ήττα του ΣΥΡΙΖΑ είναι το ζητούμενο και οι «φιλελεύθερες μεταρρυθμιστικές προοδευτικές δυνάμεις» είναι ο Μητσοτάκης και η ΝΔ.

Έχει τέτοια στρατηγική ο Λυκούδης ή πρόκειται για προσωπικές απόψεις του Μειμάρογλου; Ειλικρινά δεν το γνωρίζουμε. Μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι ο Θεοδωράκης, από τη μια, και το δίδυμο Διαμαντοπούλου-Φλωρίδη, από την άλλη, περιμένουν ένα νεύμα του Κούλη για να συμμαχήσουν με τη ΝΔ (υπό τον όρο, φυσικά, ότι θα ενταχθούν στους συνδυασμούς της, γιατί μόνοι τους δεν πρόκειται να καταφέρουν τίποτα). Ο Λυκούδης έδειχνε να προσανατολίζεται στη συμμετοχή στη ΔΗΣΥ και τον νέο φορέα που αυτή πάει να στήσει. Αν άλλαζε στρατηγική, θα το μάθουμε το επόμενο χρονικό διάστημα. Θα έχει πλάκα, πάντως, τα «ορφανά» του Κουβέλη να βολετούν στο νέο κεντροαριστερό κόμμα και ο Λυκούδης, που δεν ακολούθησε τα άλλα «ορφανά» αλλά έστησε δικό του μαγαζί, να μείνει «στον άσο», επειδή υπερεκτίμησε τις δυνάμεις του και νόμισε ότι μπορεί να «παίξει» με όλους.

Φαρδιά πλατιά

Μας τοθύμισε ο Πρετεντεράκος που ονειρεύεται Ειδικά Δικαστήρια για ολόκληρο τον ΣΥΡΙΖΑ: την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου της 28ης Ιούνη του 2015 για την «τραπεζική αργία» (τα capital controls) είχε υπογράψει ολόκληρο το υπουργικό συμβούλιο, πλην του Καμμένου. Ανατρέξαμε στο σχετικό ΦΕΚ (Α65, 28.6.15) και θυμηθήκαμε ότι κάτω απ' αυτή την κατάπτυστη πράξη έχουν βάλει φαρδιά-πλατιά τις υπογραφές τους ο Π. Λαφαζάνης, ο Ι. Βαρουφάκης, ο Κ. Ησυχος, ο Ν. Χουντής, η Ν. Βαλαβάνη και ο Δ. Στρατούλης. Δηλαδή, όλη η αφρόκρεμα της σημερινής ΛΑΕ και ο Μπαρουφάκης.

Δεν νομίζουμε ότι όλοι αυτοί κινδυνεύουν με Ειδικό Δικαστήριο (προπαγανδιστικές ρουκέτες πετά η ΝΔ), όμως ο πολιτικός ντόρος που έχει ξεσπάσει πλήττει εξίσου και τη ΛΑΕ, όσο κι αν τα ονόματα των στελεχών της δεν πολυακούγονται.

Καίγονται να στήσουν «σύστημα ΣΥΡΙΖΑ» στην αστική Δικαιοσύνη

Είναι προφανές ότι το Νομικό Γραφείο της Γενικής Γραμματείας του Πρωθυπουργού χώλαινε. Γι' αυτό και ο Τσίπρας περίμενε πώς και πώς τη συνταξιοδότηση της προέδρου του Αρείου Πάγου, Βασιλικής Θάνου, ώστε να την τοποθετήσει ως «άμισθη προϊσταμένη». Δεν την άφησε καν να χαρεί λίγο τη ζωή της συνταξιούχου. Εντός δεκαημέρου την κάλεσε σε νέα υπηρεσία, και η Β. Θάνου, πιστή στρατιώτης της πατρίδας, έσπευσε να αναλάβει υπηρεσία. Χωρίς να λογαριάσει το γεγονός ότι από δήμαρχος έγινε κλητήρας.

Αυτή, μια πρώην πρωθυπουργός (η πρώτη γυναίκα που έγινε πρωθυπουργός, μάλιστα), μια πρώην πρόεδρος του Αρείου Πάγου, με δεκαετίες θητείας σε όλες τις βαθμίδες της ποινικής δικαιοσύνης, θα έχει ως πολιτικό προϊστάμενο τον Τζανακόπουλο που ανάθεμα κι αν έχει μια παράσταση σε δικαστήριο ως δικηγόρος. Και θα βλέπει σε κάποιο διπλανό γραφείο τον Μιχαλάκη τον Καλογήρου να κατέχει τον θώκο του γενικού γραμματέα της κυβέρνησης. Είπαμε, όμως, η Β. Θάνου είναι φανταρίνα. Αφού δεν κατάφερε να πείσει τους Τσιπραίους να κάνουν ένα συνταγματικό πραξικόπημα, παρατείνοντας για δυο-τρία χρόνια τον χρόνο υποχρεωτικής

αποχώρησης των ανώτατων δικαστών, θα συνεχίσει με άλλον τρόπο την πολιτική της καριέρα.

Τυπικά, δεν υπάρχει τίποτα το μεμπτό σ' αυτή την τοποθέτηση. Πολιτικά, όμως, μπορούν να ειπωθούν πολλά. Γι' αυτό και η αντιπολίτευση σκαρφάλωσε στα κάγκελα κι άρχισε το κράξιμο. Βρίσκει και κάνει, φυσικά, γιατί ποτέ οι μεταπηδήσεις δικαστών στην άμεση πολιτική δεν έγιναν με τόσο απροκάλυπτο τρόπο. Συνήθως, αυτές οι τοποθετήσεις γίνονταν αργότερα (π.χ. ο Κόκκινος έγινε σύμβουλος του Μητσοτάκη). Όμως οι Τσιπραίοι έχουν ζόρια, βιάζονται και η Θάνου είναι η καλύτερη λύση. Χρόνια συνδικαλίστρια στους δικαστές, ξέρει κόσμο και κοσμάκη, έχει μια κάποια επιρροή και μπορεί -παρέα με τον Παπαγγελόπουλο- να χτίσει το «σύστημα ΣΥΡΙΖΑ» στον δικαστικό μηχανισμό. Μάλιστα, η Θάνου μπορεί να φανεί πιο χρήσιμη, δεδομένου ότι ήταν ενεργή δικαστικός μέχρι προχθές, ενώ ο Παπαγγελόπουλος είχε χρόνια στο περιθώριο και δεν είχε και τόσες συμπάθειες από τότε που «σήκωσε μύτη» (επί ΝΔ, όταν έγινε διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ).

Η αστική Δικαιοσύνη παίζει εξέχοντα ρόλο σε περιόδους πολιτικής κρίσης, όταν

φεύγει το καπάκι από τη χύτρα με τα σκάνδαλα κι αρχίζει η σκανδαλογολία να δίνει τον τόνο στην πολιτική αντιπαράθεση. Και σε μια τέτοια φάση έχουμε μπει σήμερα, με τόσες αλληλοκατηγορίες ανάμεσα στα αστικά κόμματα και τόσους «καυτούς» φακέλους στα χέρια των δικαστικών αρχών.

Ειπώθηκε πως η Θάνου ξεπληρώνει στους Τσιπροκαμμένους γραμματίο επειδή την έκαναν πρόεδρο του Αρείου Πάγου. Νομίζουμε ότι το αντίθετο συμβαίνει. Αυτοί έχουν την ανάγκη της Θάνου, γιατί η επιρροή τους στον δικαστικό μηχανισμό είναι αδύναμη, ενώ έχουν κάνει και τόσες γκάφες (θυμηθείτε την καταγγελία κατά Παπαγγελόπουλου για εκβιασμό τέως συναδέλφου του, όπως και την εμπλοκή εισαγγελέα στους ερασιτεχνικούς χειρισμούς του Καμμένου στην υπόθεση Γιαννουσάκη-Μαρινάκη). Και μάλλον ο Τσίπρας υπέγραψε γραμμάτιο στη Θάνου (ό,τι πρέπει θα ήταν μια θέση υπουργού στον επόμενο ανασχηματισμό ή έστω μια εκλόγιμη θέση στο ψηφοδέλτιο επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ στις επόμενες εκλογές). Εκτός αν το γραμμάτιο αποδειχτεί «πέτσινο», όπως αυτό που πήρε ο κυρ-Φώτης ο Κουβέλης (ίσως και η Μαριλίζα με τον Τζουμάκα).

Ακονίζουν τα μαχαίρια τους

Δεν πρόλαβε να περάσει ούτε λεπτό από την «ιστορική» συνάντηση Πούτιν-Τραμπ, με τις κολακευτικές δηλώσεις του πρώτου για τον δεύτερο (ή μήπως τον δούλευε ψιλό γαζί!), και αποδείχτηκε ότι η κόντρα ΗΠΑ-Ρωσίας δεν καταλαβαίνει από τέτοια. Ο Τραμπ από την Πολωνία δήλωσε ότι η Ρωσία παίζει «αποσταθεροποιητικό ρόλο», γι' αυτό και οι ΗΠΑ πούλησαν στην Πολωνία μπόλικους πυραύλους Πάτριος, αξίας 7,6 δισ. δολαρίων.

Λίγες μέρες αργότερα, ο λιθουανός υπουργός Πολέμου αποκάλυπτε με καμάρι ότι οι ΗΠΑ αποφάσισαν να εγκαταστήσουν στη Λιθουανία σύγχρονους αντιαεροπορικούς πυραύλους, πράγμα που γίνεται για πρώτη φορά σε χώρα της Βαλτικής. Λιθουανοί αξιωματούχοι εξέφρασαν την ελπίδα οι πύραυλοι να φτάσουν στη χώρα πριν τον Σεπτέμβρη, εποχή που η Ρωσία θα πραγματοποιήσει τα δικά της στρατιωτικά γυμνάσια κοντά στα σύνορα με τη Λιθουανία.

Παρά τα «χαμόγελα» και τις «ευγένειες» που παρουσιάζουν στους λαούς, οι ιμπεριαλιστές ακονίζουν τα μαχαίρια τους. Αυτό δεν είναι μόνο μία επικερδής μπίζνα για τους εμπόρους του θανάτου, αλλά προετοιμασία γι' αυτά που έρχονται, όταν η κρίση θα βαθύνει ακόμα περισσότερο. Μπορεί να ακούγεται «ξύλινο», αλλά το σλόγκαν των κομμουνιστών του προηγούμενου αιώνα ότι «μόνο η επανάσταση θα σταματήσει τον πόλεμο» είναι ολοένα και πιο επίκαιρο.

Αδικημένη μεγαλοφυΐα!

Στην Ελλάδα έχουμε τον Πάγκαλο με το σύνδρομο της αδικημένης μεγαλοφυΐας. Το έπαιξε για μερικά χρόνια το παιχνίδι, όμως πλέον ουδείς του δίνει σημασία. Ενας γραφικός συνταξιούχος της αστικής πολιτικής που γράφει αηδιαστικά κείμενα θεωρείται πλέον από εχθρούς και φίλους. Στη Γαλλία, τη χώρα που έχει γεμίσει από «πρώην» μετά τις αλλαγές των τελευταίων μηνών, τη δόξα του Πάγκαλου φαίνεται πως έχει ζηλώσει ο Σαρκοζί, άλλη μια... αδικημένη μεγαλοφυΐα, που δεν κατάφερε να κάνει δεύτερη προεδρική θητεία (έχασε από τον Ολάντ), που δεν κατάφερε να ξαναδοκιμάσει την τύχη του (έχασε στα προκριματικά της Δεζιάς από τον Φιγιόν). Ο Σαρκοζί, λοιπόν, γράφει απομνημονεύματα σε γαλλικές εφημερίδες, εν είδει Πάγκαλου: η Μέρκελ είναι απλώς... αξιοσημείωτη, αλλά αναβλητική και καιροσκοπός. Ο Τρισέ δεν είχε πάρει χαμπάρι για την επερχόμενη οικονομική κρίση, ενώ ο Σαρκοζί την είχε προβλέψει. Περιττεύει να θυμίσουμε ότι η Μέρκελ ολοκληρώνει την τρίτη θητεία καγκελάρου και πάει για τέταρτη, ενώ ο Σαρκοζί έχει δηλώσει ότι αποστρατεύεται από την πολιτική.

Εξήλωσαν δόξαν Τσίπρα

Ενας άλλος γάλλος πολιτικός, ο Μπενουά Αμόν, ο επίσημος υποψήφιος του Σοσιαλιστικού Κόμματος για την προεδρία, ανακοίνωσε ότι αποχωρεί από το κόμμα. «Δεν αποκηρύσσω όμως τα σοσιαλιστικά ιδανικά» λέει. «Εγκαταλείπω ένα κόμμα, όχι τον σοσιαλισμό, ούτε τους σοσιαλιστές. Θα είμαι πιο χρήσιμος έξω από το κόμμα!» Σε ποιον θα είναι πιο χρήσιμος; Στον εαυτό του, φυσικά. Ξαν τα ποντίκια που εγκαταλείπουν το βυθιζόμενο σκάφος, φεύγουν από το κόμμα που τους ανέδειξε οι ηγέτες του. Πρώτος την έκανε ο Βαλς, που έχασε από τον Αμόν στις προκριματικές εκλογές. Αυτός πήγε με τον Μακρόν. Τώρα φεύγει ο Αμόν, που κατέγραψε το ιστορικό χαμηλό στις προεδρικές εκλογές. Και κηρύσσει διμέτωπο κατά Μακρόν, αλλά και κατά Μελανσόν.

Στην πραγματικότητα, ο δεύτερος είναι ο αντίπαλός του. Η διάλυση του Σοσιαλιστικού Κόμματος (ο τελευταίος παρακαλείται να κλείσει την πόρτα) αφήνει ένα δυναμικό ψηφοφόρων πολιτικά άστεγο. Με δεδομένο ότι ο Μακρόν θ' αρχίσει να ξεφτίζει μόλις βάλει μπροστά να υλοποιήσει το αντιλαϊκό του πρόγραμμα, ακόμα και πολίτες που τον ψήφισαν θα αρχίσουν να αναζητούν άλλη εκλογική στέγη. Γιατί, λοιπόν, ν' αφήσει ο Αμόν ελεύθερο το πεδίο στον Μελανσόν; Θα στήσει κι αυτός το πολιτικό του μαγαζί και θα δοκιμάσει την τύχη του. Γι' αυτό κι έβαλε αμέσως στο στόχαστρο τον Μελανσόν, ενώ θα περίμενε κανείς να κινηθεί σε μια κατεύθυνση αντι-μακρονικής ενότητας. Ομως, έτσι παίζεται το αστικό πολιτικό παιχνίδι. Όλοι αυτοί είναι επαγγελματίες της δημαγωγίας, που αναζητούν τρόπο πολιτικής επιβίωσης σ' ένα γοργά μεταβαλλόμενο πολιτικό πεδίο.

Τραμπ τζούνιор όπως... Καμμένος

Ο υιός Τραμπ, Ντόναλντ τζούνιор, παραδέχτηκε ότι κατά την προεκλογική περίοδο συναντήθηκε με τη ρωσίδα δικηγόρο Ναταλία Βεσελνίτσκοβιτς, η οποία ήθελε να του «πουλήσει» πληροφορίες για άτομα που έχουν διασυνδέσεις με τη Ρωσία και χρηματοδοτούν την καμπάνια της Κλίντον. Ισχυρίζεται ότι «οι ισχυρισμοί της ήταν ασαφείς και δεν έβγαζαν νόημα» και «γρήγορα έγινε εμφανές ότι δε διέθετε κάποια σημαντική πληροφορία». Λέει ακόμα ότι το «κονέ» με τη Ρωσία του το έκανε άτομο που είχε γνωρίσει στα καλλιστεία για τη Μις Υφήλιος 2013, που είχαν γίνει στη Ρωσία! Μ' άλλα λόγια, την πάτησε όπως ο Καμμένος με τον Γιαννουσάκη. Που νόμισε ότι ο ισοβίτης ήταν έτοιμος να «δώσει» τον Μαρινάκη, ενώ αυτός τον «έστηνε» κανονικότητα. Τώρα καταλαβαίνουμε γιατί ο Καμμένος θαυμάζει τον Τραμπ...

Υστερα από 21 χρόνια

Αλλαγή ηγεσίας στη Χαμάς

Ο Ισμαήλ Χανίγια είναι ο νέος ηγέτης της Χαμάς, αντικαθιστώντας τον Χάλεντ Μεσάλ ύστερα από 21 χρόνια. Ο Μεσάλ παραμένει ηγετικό στέλεχος της Χαμάς, ως επικεφαλής του συμβουλίου της Σούρα, ισοδύναμο του κοινοβουλίου της κυβέρνησης της Χαμάς στη Γάζα.

Η εκλογή του Χανίγια στην ηγεσία της Χαμάς ήρθε μετά από μια πολύμηνη εσωτερική διαδικασία εκλογών, μέσα από την οποία αναδείχτηκαν οι ηγεσίες σε όλους τους τομείς της Χαμάς, στη Γάζα, τη Δυτική Οχθη, στους πυρήνες της στις ισραηλινές φυλακές και στο εξωτερικό. Το καταστατικό λειτουργίας της Χαμάς προβλέπει γενικές εκλογές για την ανάδειξη των ηγεσιών των διάφορων κλάδων και του πολιτικού γραφείου της οργάνωσης κάθε τέσσερα χρόνια. Η ανάληψη της ηγεσίας από τον Χανίγια συμπίπτει χρονικά με την έκδοση του νέου «οδικού χάρτη» της Χαμάς που αφενός δέχεται τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του '67 και αφετέρου συνεχίζει να απορρίπτει την ύπαρξη της σιωνιστικής οντότητας.

Στην πρώτη του ομιλία ως ηγέτης της Χαμάς ο Χανίγια δήλωσε ότι η οργάνωση θα συνεχίσει να στέκεται ενάντια σε όποια διπλωματική λύση δεν εγγυάται τα ιστορικά δικαιώματα των Παλαιστινίων, ενώ δήλωσε ότι η Χαμάς απορρίπτει τους τζιχαντιστές, σημειώνοντας ότι το Ισλάμ είναι η θρησκεία της συνύπαρξης και της ειρήνης, προσθέτοντας ότι η Αντίσταση θα συνεχίσει να πολεμά τον πραγματικό τρομοκρατη που δεν είναι άλλος από την ισραηλινή κατοχή. Παράλληλα, τόνισε ότι η Χαμάς επιθυμεί να συνεργαστεί με όλες τις παλαιστινιακές πολιτικές οργανώσεις, προκειμένου να διαμορφώσουν μια κοινή στάση σε όλα τα θέματα πολιτικής και αντίστασης στους σιωνιστές για υποθέσεις

εσωτερικής και διεθνούς διαπραγμάτευσης. Συνεχίζοντας, δήλωσε ότι η Χαμάς συνεχίζει να στηρίζει την εξέγερση της παλαιστινιακής νεολαίας στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ, που ξεκίνησε τον Οκτώβρη του 2015. Κλείνοντας την ομιλία του, δεν παρέλειψε να αναφερθεί στις επαφές της ηγεσίας της Χαμάς με τον πρώην αρχηγό των υπηρεσιών ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής στη Γάζα και επικεφαλής του αποτυχημένου πραξικοπήματος ενάντια στην κυβέρνηση της Χαμάς, Μοχάμεντ Νταχλάν, που όπως δήλωσε θα έχει θετικό αποτέλεσμα για τον παλαιστινιακό λαό!

Σύμφωνα με έγγραφο που διέρρευσε στα ΜΜΕ, την ύπαρξη του οποίου δε διέψευσαν ούτε η Χαμάς ούτε ο Νταχλάν, και αποτυπώνει το περιεχόμενο αυτών των επαφών, ο Νταχλάν πρόκειται να αναλάβει την πρωθυπουργία της κυβέρνησης στη Γάζα, ενώ η Χαμάς θα κρατήσει το υπουργείο Εσωτερικών. Στόχος αυτής της συμμαχίας είναι να αμφισβητηθεί η εξουσία του Αμπάς στη Δυτική Οχθη και οι πρόσφατες αποφάσεις του που έχουν οδηγήσει την πολιορκημένη από τους σιωνιστές Γάζα σε ασφυξία. Ο Νταχλάν, παρά την εκδίωξη του από τη Χαμάς στη Γάζα, μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα, και αργότερα από τον Αμπάς στη Δυτική Οχθη, θεωρείται ότι διατηρεί ισχυρές γνωριμίες στην αιγυπτιακή χούντα και στη Φατάχ, με πολλά στελέχη της να τον στηρίζουν. Η Χαμάς ελπίζει μέσα από τη συμμαχία με τον αδίστακτο Νταχλάν και τη συμφωνία για συνεργασία ασφαλείας με την Αίγυπτο, να κινήσει κάποια νήματα στο καθεστώς Σίσι, ώστε να χαλαρώσει ο αποκλεισμός της Γάζας τουλάχιστον από την αιγυπτιακή πλευρά, που συνεχίζεται με αμείωτη ένταση μετά την ανατροπή της κυβέρνησης

της Μουσουλμανικής Αδελφότητας από τον δικτάτορα Σίσι το 2013.

Η συνεργασία ασφαλείας, που υπογράφηκε τον περασμένο Ιούνη από τον αναπληρωτή υπουργό Εσωτερικών της Χαμάς, Ταουφίκ Αμπού Ναϊμ και τον αιγύπτιο ομόλογό του, προβλέπει τη δημιουργία μιας νεκρής ζώνης πλάτους 100 μέτρων κατά μήκος των συνόρων της Γάζας με την Αίγυπτο, που θα εποπτεύεται με κάμερες, φυλάκια και προβολείς. Αυτή η ζώνη θα είναι κλειστή στρατιωτική ζώνη και όλα τα υφιστάμενα κτίρια εντός αυτής θα κατεδαφιστούν. Δεν είναι ξεκάθαρο τι θα γίνει με τα τούνελ που διατρέχουν τα σύνορα στην περιοχή της Ράφα, που ακόμα και σήμερα, παρά τη δραματική μείωσή τους, αποτελούσαν σημαντική πηγή τροφодοσίας με είδη πρώτης ανάγκης του παλαιστινιακού λαού της Γάζας. Παρά το γεγονός ότι η Χαμάς έχει αρνηθεί κατ' εξακολούθηση οποιαδήποτε σχέση με το αντάρτικο στην περιοχή του Σινά, που αποτελεί πονοκέφαλο για τον Σίσι, η αιγυπτιακή χούντα δε δεχόταν τους ισχυρισμούς της και χρησιμοποιούσε το αντάρτικο σαν δικαιολογία για να επιβάλλει τον αποκλεισμό στη Γάζα. Στόχος του Σίσι ήταν να σύρει τη Χαμάς σε συνεργασία ασφαλείας, όπως και έγινε. Η Χαμάς, ύστερα και από τον διπλωματικό αποκλεισμό που έχουν επιβάλλει τα καθεστώτα του Κόλπου στον μοναδικό σύμμαχό της στην ευρύτερη περιοχή, το Κατάρ, βλέπει στην Αίγυπτο έναν πιθανό σύμμαχο για την ίδια. Σε καμία περίπτωση, όμως, για την Παλαιστινιακή Αντίσταση.

Ο Νταχλάν, ο σημερινός σύμμαχος της Χαμάς, ήταν τη δεκαετία του '90 επικεφαλής του κύματος καταστολής και συλλήψεων χιλιάδων μελών της Χαμάς και άλλων οργανώσεων

της Αντίστασης, που αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν τη Συμφωνία του Οσλο και την Παλαιστινιακή Αρχή που σχηματίστηκε τότε για πρώτη φορά με βάση αυτή τη συμφωνία. Το 2007 ηγήθηκε των δυνάμεων της Φατάχ με στόχο να πάρει τον έλεγχο της Γάζας από τη Χαμάς, σπάζοντας τα μούτρα του ο ίδιος και η πάνοπλη Προεδρική Φρουρά του Αμπάς, που αναγκάστηκε σε άτακτη φυγή από τη Γάζα ύστερα από λίγες μέρες.

Παρά το γεγονός ότι αποτελεί ένα αστικό εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα, η Χαμάς εξακολουθεί να αποτελεί δύναμη αντίστασης στους σιωνιστές ανεξάρτητα από τον πραγματιστικό και χωρίς αρχές χαρακτήρα της πολιτικής της. Μέσα από τη συνεργασία με τον Νταχλάν επιδιώκει όχι τόσο να ενισχυθεί πολιτικά, αλλά κυρίως να εκτονώσει την πίεση που δέχεται από τον Αμπάς που παίζει ξεδιάντροπα το παιχνίδι των σιωνιστών στοχεύοντας να σώσει το τομάρι του και να παραμείνει στην ηγεσία της Παλαιστινιακής Αρχής και της Φατάχ. Είναι αμφίβολο αν αυτός ο πολιτικός ομορτισμός αποδώσει κάτι θετικό στη Χαμάς ή στον παλαιστινιακό λαό, έστω και παροδικά. Εξάλλου, δεν είναι πρώτη φορά που οργάνωση που βρίσκεται στην ηγεσία του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του παλαιστινιακού λαού περνάει από σταδιακή «ωρίμανση» και στο τέλος παύει να εξυπηρετεί τα συμφέροντα αυτού του αγώνα. Αν η Χαμάς πάψει να στοιχίζεται με τους πόθους του παλαιστινιακού λαού για πραγματική λευτεριά και ανεξαρτησία, θα έχει την τύχη της Φατάχ και του Αραφάτ που από ηγέτης μετατράπηκε σε δεσμοφύλακα του παλαιστινιακού λαού και δήμιο της Αντίστασης, αφήνοντας ένα κενό το οποίο θα καλύψει μια νέα καθοδήγηση που θα εξυπηρετεί αποτελεσματικά αυτόν τον αγώνα.

Μαρόκο: Λαϊκή δυσaréσκεια κατά του «δημοκρατικού» βασιλείου

Το περασμένο Σαββατοκύριακο, γυναικείες αντικυβερνητικές οργανώσεις στο Μαρόκο ένωσαν τη φωνή τους με το αντικυβερνητικό κίνημα που αναπτύσσεται στη χώρα, πραγματοποιώντας διαδηλώσεις στην Καζαμπλάνκα και την πρωτεύουσα Ραμπάτ, μετά από τις εξοντωτικές ποινές που επέβαλε η «δικαιοσύνη» σε τέσσερα μέλη του αντικυβερνητικού κινήματος Χιράκ. Οι διαδηλώσεις, αν και δεν ήταν βίαιες, καταστάληκαν φυσικά από τη μαροκινή αστυνομία, όπως και αυτές του προηγούμενου μήνα που ζητούσαν ελευθερία, δουλειές και κοινωνική δικαιοσύνη.

Πράγματα άγνωστα στο βασίλειο της βόρειας Αφρικής, που από τον περσινό Οκτώβρη αντιμετωπίζει ένα αυξανόμενο κύμα διαμαρτυρίας μετά τον τραγικό θάνατο ενός 31χρονου ιχθυοπώλη που συνθλίφθηκε από απορριμματοφόρο. Από τότε, γεννήθηκε το κίνημα για τη δικαίωση του Μουχσίν Φικρί, το οποίο μαζικοποιήθηκε και πήρε πολιτικό χαρακτήρα ζητώντας δουλειές και ανάπτυξη στην ορεινή περιοχή Ριφ των Βέρβερων. Ο ηγέτης του, Ζεβζάβι, άνεργος ο ίδιος, κατήγγειλε ανοιχτά το καθεστώς, γι' αυτό ο βασιλιάς έδωσε εντολή να τον φυλακίσουν, αυξάνοντας όμως την δυσaréσκεια του κόσμου που ολοένα και φουντώνει.

Καθεστωτικά παιχνίδια με τη λαϊκή δυσaréσκεια

Εικοσιπέντε μέρες χρειάστηκε για να ολοκληρωθεί η μεγάλη πορεία από την Αγκυρα στην Ιστανμπούλ, που οργανώθηκε από τους κεμαλιστές του Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος (CHP) ως αντίδραση στη βαρύτατη τιμωρία (25 χρόνια κάθειρξη) στελέχους του κόμματος, με το αιτιολογικό ότι έδωσε απόρρητες κρατικές πληροφορίες στη «Τζουμχουριέτ» για τη μεταφορά τούρκικων όπλων στη Συρία το 2014. Η πορεία των 450 χλμ ξεκίνησε στις 15 Ιούνη και ολοκληρώθηκε την περασμένη Κυριακή (9 Ιούλη), με τη συμμετοχή άνω των δύο εκατομμυρίων ανθρώπων, σύμφωνα με το CHP. Ακόμα κι αν το νούμερο είναι φουσκωμένο, το σίγουρο είναι ότι η πορεία πλαισιώθηκε από πάρα πολύ κόσμο.

Δυστυχώς, η δυσaréσκεια για τη δικτατορική πολιτική του σουλτάνου Ερντογάν (που έχει οδηγήσει στη φυλακή πάνω από 47.000 άτομα και απολύσει πάνω από 140.000 από το Δημόσιο στον ένα χρόνο από το αποτυχημένο πραξικόπημα) εγκλωβίστηκε για μία ακόμα φορά στα πλοκάμια της κεμαλικής καθεστωτικής αντιπολίτευσης, που την εκμεταλλεύεται για να πάρει πόντους μήπως και κατορθώσει κάποια στιγμή να γλύψει κι αυτή το κοκαλάκι της εξουσίας. Ήταν αυτή η αντιπολίτευση που ένα χρόνο πριν συττασσόταν με τον Ερντογάν στην καταστολή των πραξικοπηματιών, συνοπογράφοντας με το κόμμα του Ερντογάν (ΑΚΡ), το εθνικιστικό ΜΗΡ και το φιλοκουρδικό ΗΔΡ κοινή ανακοίνωση στήριξης της τουρκικής κυβέρνησης, την ίδια στιγμή που αυτή επέβαλε απαγορεύσεις κυκλοφορίας σε 39 πόλεις του τουρκικού Κουρδιστάν. Ο σουλτάνος Ερντογάν δε χαρίστηκε στο ΗΔΡ κι έβαλε στη φυλακή τους ηγέτες του. Τώρα ήρθε η σειρά των κεμαλιστών.

Όταν στις ιμπεριαλιστικές λυκοσυμμορίες πλακώνονται, ας μην τους κοιτάμε αμέτοχοι!

Τι δουλειά είχε η Ιβάνκα Τραμπ στην καρέκλα του μπαμπά της όσο αυτός έλειπε για... πιπί στη συνάντηση του G20; Πώς και ο Πούτιν χαριεντιζόταν με τον Τραμπ, δηλώνοντας ότι είναι τελείως διαφορετικός όταν τον συναντήσεις από κοντά; Το ταγεράκι της Μέρκελ ταίριαζε με τα παπουτσάκια της ή μήπως ήταν πολύ συντηρητικό; Τα παραπάνω... κρίσιμα ζητήματα απασχόλησαν λίγο ως πολύ τα εγχώρια και διεθνή ΜΜΕ αναφορικά με την τελευταία σύνοδο κορυφής των ηγετών των είκοσι πιο ανεπτυγμένων χωρών του πλανήτη. «Δυστυχώς», όμως, και αυτή τη φορά δεν γλιτώσαμε από τους... προβοκάτορες που τα έκαναν λαμπόγυαλο στο Αμβούργο χαλώντας την... ωραία ατμόσφαιρα της συνόδου και αναγκάζοντας τους δημοσιογράφους να ασχοληθούν με τη δυσάρεστη κάλυψη των επεισοδίων αντί να θαυμάσουν το ταγεράκι της Μέρκελ και τις χειραφτίες του Τραμπ!

Ξανά για τους «προβοκάτορες»

Όσο γελοία είναι η ενασχόληση με τα παραπολιτικά κουτσομπολιά της συνόδου άλλο τόσο είναι και οι χιλιοειπωμένες αναφορές στους «προβοκάτορες» που «επισκίασαν» τη σύνοδο! Τι ακριβώς επισκίασαν; Τη συμφωνία των ηγετών των λυκοσυμμοριών ότι διαφωνούν; Ή μήπως αποτελούν όχημα για την ένταση της καταστολής (καραμέλα που τόσα χρόνια επαναλαμβάνει ο Περισσός); Αν δεν υπήρχαν επεισόδια δε θα υπήρχε και καταστολή, φυσικά, αυτό είναι αυτονόητο. Επομένως, δεν μένει τίποτ' άλλο στους «αριστερούς» που κάθε φορά ενοχλούνται από τη βία των διαδηλωτών (γιατί δεν είναι... ώριμες οι συνθήκες), παρά να κάτσουν στον... καναπέ τους και να περιμένουν με την αγιαστούρα την... επέλαση στα χειμερινά ανάκτορα, χωρίς να σπάσει ούτε... τζάμι (για να θυμηθούμε και το αξέχαστο ρητό της Αλέκας)! Αν θέλουμε να είμαστε σοβαροί, θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι η αστυνομοκρατία είναι μία πάγια αξία των καπιταλιστικών κρατών (και ιδιαίτερα των πιο ισχυρών) και δε χρειάζεται «προβοκάτορες» για να επιβληθεί στην κοινωνία. Αρκεί το κίνημα να ξεπερνά τα όρια ανοχής της καθεστηκυίας τάξης.

Αν οι χιλιάδες βίαιοι διαδηλωτές («εγκληματίες» κατά τον υπουργό Εσωτερικών της Γερμανίας Ντε Μεζιέρ) ήταν «προβοκάτορες» που τους έβαλε το κράτος για να δικαιολογήσει την καταστολή, θα φτάναμε στο εντελώς παράλογο συμπέρασμα ότι το γερμανικό κράτος προτίμησε να ρεζιλευτεί παγκόσμια για τη δυσκολία του να τηρήσει την τάξη στο Αμβούργο (με τους εκατοντάδες μπάτσους τραυματίες) και ότι το κυβερνών κόμμα προτίμησε να εκτεθεί στους ψηφοφόρους του, ενόψει μάλιστα εκλογών, προκειμένου να βγει η αστυνομία στους δρόμους και να πετάξει δακρυγόνα! Για ποιο λόγο; Μήπως κινδυνεύει η εξουσία της μέσα στη Γερμανία και χρειάζεται δικαιολογίες για να επιβάλει την καταστολή όταν το θελήσει; Ρητορικό το ερώτημα, φυσικά.

Από την άλλη, γιατί θα πρέπει να στεναχωριόμαστε επειδή οι «προβοκάτορες» τα έκαναν γυαλιά καρφιά

στο Αμβούργο; Μήπως επειδή δε διαθέτουν την «ιδεολογική καθαρότητα» των ινστρουκτόρων του Περισσού, που απεχθάνονται τη λαϊκή αντίβια όσο ο διάολος το λιβάνι; Ή μήπως επειδή τραυματίστηκαν μερικές εκατοντάδες μπάτσοι και «αμαυρώθηκε» η ικανότητα του γερμανικού ιμπεριαλισμού να επιβάλλει τον νόμο και την τάξη; Τι είναι προτιμότερο τελικά; Να γίνονται αυτές οι σύνοδοι χωρίς ν' ανοίξει ρουθούνι ή να εκδηλώνεται η αντίδραση με όσο πιο έντονο και βίαιο τρόπο μπορεί κάθε φορά να αναπτύξει το κίνημα;

Βαθαίνουν οι αντιθέσεις

Το σημαντικότερο θέμα της συνόδου αυτής καθαυτής δεν ήταν φυσικά ούτε οι «προβοκάτορες», ούτε το στίλ των ηγετών. Ήταν η ανάδειξη της μεγάλης αντίθεσης που υπάρχει μεταξύ Ευρώπης και ΗΠΑ στον εμπορικό τομέα. Γιατί πέρα από την αποδοχή των 19 από τους

20 συμμετέχοντες ότι οι ΗΠΑ δεν αποδέχονται τις αποφάσεις της διάσκεψης του Παρισιού για το κλίμα (μιας διάσκεψης ουσιαστικά άνευ σημασίας, όπως έχουμε ξαναγράψει από αυτές εδώ τις στήλες), πράγμα που καταγράφηκε στις αποφάσεις της συνόδου, το αγκάθι (και το ζουμί ταυτόχρονα) βρίσκεται στις «αθώες» λεξούλες: «ελεύθερο εμπόριο». Εκεί είναι τα λεφτά, όπως καταλαβαίνετε, κι εκεί παίζονται τα πιο σκληρά παζάρια.

Εδώ και μήνες «βράζει» μία κόντρα μεταξύ ΗΠΑ και ΕΕ για τον χάλυβα. Γράφει η γερμανική Handelsblatt:

«Ενώ ο κινέζικος χάλυβας είναι ο κύριος στόχος του κ. Τραμπ, μία μελέτη από το ινστιτούτο διεθνών οικονομικών, Πέτερσον, βρήκε ότι οι Ευρωπαίοι παραγωγοί μπορεί να χτυπηθούν ακόμα περισσότερο από τους Κινέζους. Το 14% των εξαγωγών χάλυβα της ΕΕ πηγαίνει στην αμερικανική αγορά και οι Βρυξέ-

λες έχουν απειλήσει ότι θα προβούν σε αντίποινα αν οι ΗΠΑ επιβάλλουν εμπορικούς δασμούς. Ο πρόεδρος της Κομισιόν, Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, έθεσε το θέμα στην Ουάσινγκτον, στο Αμβούργο, προειδοποιώντας ότι οι Βρυξέλλες είναι σε «ανεβασμένη πολεμική διάθεση» και θα μπορούσαν να επιβάλουν αντίποινα μέσα σε λίγες μέρες.

Ο υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας, προετοιμαζόμενος για το χειρότερο σενάριο, ήδη έχει ετοιμαστεί για την περίπτωση αντίμετρων κατά των ΗΠΑ. Σε εσωτερικό έγγραφο, το υπουργείο βρήκε ότι αν και οι ΗΠΑ είναι ο μεγαλύτερος στον κόσμο εισαγωγέας χάλυβα, μόνο το 4% από αυτές τις εισαγωγές προέρχονται από τη Γερμανία και μόλις το 2% των εισαγωγών της ΕΕ πηγαίνει στον αμερικανικό αμυντικό τομέα. «Δεν μπορεί να εντοπιστεί άμεση σχέση μεταξύ της εθνικής ασφάλειας των ΗΠΑ και των εισαγωγών από την ΕΕ» υποστηρίζει το έγγραφο.

Ο Γενικός Γραμματέας του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (WTO), Ρομπέρτο Αζεβέντο, σε συνέντευξή του στη Handelsblatt, προειδοποίησε για την περίπτωση φαινομένου ντόμινο με αποτέλεσμα το ξέσπασμα ενός εμπορικού πολέμου με απρόβλεπτες συνέπειες, αν επιβληθεί έστω κι ένας ελαχιστος αριθμός εμπορικών δασμών. Κανείς δεν ξέρει πού θα τελειώσει ένας εμπορικός πόλεμος είπε ο κ. Αζεβέντο και είναι δύσκολο να παρθούν πίσω προστατευτικά μέτρα σε περίπτωση που αποφασιστούν».

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Σημαίνουν πως όταν το διεθνές εμπόριο ζορίζεται, με την «ανάπτυξη» να απέχει παρασάγγας από αυτή που θέλουν οι ιμπεριαλιστικοί κολοσσοί για να θεω-

ρούν ότι βγάζουν επαρκή κέρδη, τότε οι μεταξύ τους φαγωμάρες εντείνονται. Οι εμπορικοί δασμοί είναι ό,τι πρέπει γι' αυτόν τον σκοπό, πέρα από άλλους τρόπους που ανακαλύπτουν τα κράτη για να χτυπήσουν τους ανταγωνιστές τους. Στη σύνοδο των G20 επιχειρήθηκε να βρεθεί μία διατύπωση για το εμπόριο που να τους ικανοποιεί όλους. Να μην υπάρχει «προστατευτισμός» (δηλαδή προστασία των εγχώριων προϊόντων έναντι των εισαγόμενων), αλλά ούτε και «άδικες εμπορικές πρακτικές» που μπορούν να αντιμετωπιστούν με «νόμιμα αμυντικά εμπορικά εργαλεία»!

Το πώς αντιλαμβάνεται όμως ο καθένας ποιες εμπορικές πρακτικές είναι «άδικες» και για ποιον, καθώς και ποια «εμπορικά αμυντικά εργαλεία» συνιστούν προστατευτισμό και ποια όχι, είναι ζήτημα ερμηνείας που χωράει «πολλή κουβέντα». Από τη στιγμή που τα συμφέροντα είναι ανταγωνιστικά και τα κράτη είναι υποδουλωμένα στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις (οι οποίες στις ισχυρές ιμπεριαλιστικές χώρες έχουν από καιρό μετατραπεί σε μονοπωλιακές), επόμενο είναι, ότι είναι «δίκαιο» για τον ένα, να είναι ταυτόχρονα «άδικο» για τον άλλο. Μόνο όταν επιτυγχάνεται συμβιβασμός μπορεί να υπάρξει κάποια εντελώς ασταθής ισορροπία, που η ίδια η ζωή θα την ανατρέψει προς όφελος του ιμπεριαλιστικού ομίλου που κατόρθωσε να κερδίσει περισσότερους πόντους στην παγκόσμια σκακιέρα. Όταν μιλάμε για καπιταλισμό, δεν μπορεί να υπάρξει διαφορετική μοιρασιά, από αυτήν που στηρίζεται στη δύναμη και στην αέναη πάλη με όλα τα μέσα. Τα υπόλοιπα είναι κουτόχορτο για τους αφελείς.

Διπλωματική κρίση στο Κατάρ

Διαγωνισμός αμερικανοδουλείας!

Κατανόηση για το Κατάρ, του οποίου τις θέσεις βρήκε «πολύ λογικές», εξέφρασε ο αμερικάνος υπουργός Εξωτερικών, Ρεξ Τίλερσον, στο τελευταίο του ταξίδι στην περιοχή. Γι' αυτό και υπέγραψε Μνημόνιο συνεννόησης για «την καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας», προκαλώντας πονοκέφαλο στο «αντιτρομοκρατικό κουαρτέτο» (Σαουδική Αραβία, Μπαχρέιν, Εμιράτα και Αίγυπτος), όπως παρουσιάζεται από το αγγλόφωνο σαουδαβικό πρακτορείο Arabia News που μας ενημερώνει ότι το κουαρτέτο εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία αναφέρει ότι «οι τέσσερις χώρες εκτιμούν τις προσπάθειες των Ενωμένων Πολιτειών της Αμερικής στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας και της χρηματοδότησής της»!

Ταυτόχρονα όμως δήλωσαν ότι το «αντιτρομοκρατικό»

Μνημόνιο δεν είναι αρκετό για να αναστείλουν τη διακοπή των διπλωματικών τους σχέσεων με το Κατάρ.

Όμως, οι έντεκα χιλιάδες αμερικάνοι στρατιώτες που σταθμεύουν στη μεγαλύτερη αεροπορική βάση του Κόλπου, στο Κατάρ, και τα 100 αεροπλάνα που καθημερινά μετακινούνται από τη βάση αυτή, αποτελούν τον ομφάλιο λώρο που συνδέει το Κατάρ με τις ΗΠΑ, οι οποίες δεν είναι διατεθειμένες να τον κόψουν για να ικανοποιή-

θούν οι ορέξεις των σαουδαβικών Κρόισων και των σιωνιστών υποστηρικτών τους. Αφού το Κατάρ είναι κι αυτό προσδεδεμένο στο αμερικανικό άρμα (άσχετα αν παίζει παιχνίδια φίλης με την Τεχεράνη και τις παλαιστινιακές οργανώσεις), οι ΗΠΑ δε θα το εγκαταλείψουν, όχι για χάρη της «δικαιοσύνης», αλλά γιατί δεν θέλουν να χάσουν ένα ακόμα έρεισμα στην περιοχή.

Σαν έμπειρο ηγετικό διευθυντικό στέλεχος μίας από

τις μεγαλύτερες καπιταλιστικές επιχειρήσεις του πλανήτη (ήταν CEO της EXXON Mobil), ο Τίλερσον επιχειρεί να βάλει τάξη στην περιοχή για να μη διασαλευτούν τα αμερικανικά συμφέροντα. Δεν ξέρουμε τι συζήτησε με τους Σαουδάραβες (το αγγλόφωνο σαουδαβικό πρακτορείο εξέδωσε μία εντελώς λακωνική ανακοίνωση), αλλά σίγουρα θα τους τα είπε ένα χεράκι, για να κόψουν τις μαλακίες και να κοιτάζουν να τα βρουν με το Κατάρ, γιατί υπάρχουν και όρια στη σχετική τους αυτονομία.

Με δεδομένο ότι όλες οι εμπλεκόμενες πλευρές διαγωνίζονται σε αμερικανοδουλεία, το σίγουρο είναι ότι κανείς δε θα τολμήσει να εντείνει την αντιπαράθεση η οποία όμως μπορεί να κρατήσει αρκετό καιρό ακόμα, μέχρι να επιτευχθεί ένας συμβιβασμός.

Πολιτική κανονιοφόρων

Δυο γαλλικές φρεγάτες ανέλαβαν να διασφαλίσουν την απρόσκοπτη διέξωγής της ερευνητικής γεωτρήσης που πραγματοποιεί η γαλλοϊταλική μονοπωλιακή κοινοπραξία Total-Ενί. Λίγο πιο πέρα, περιπολεί ένα αμερικανικό αεροπλανοφόρο, ενώ το αμερικανικό υπουργείο Εξωτερικών φρόντισε να διαμηνύσει ότι «αναγνωρίζουμε το δικαίωμα της Κυπριακής Δημοκρατίας να αναπτύξει τους πόρους της στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη της» και «συνεχίζουμε να αποθαρρύνουμε δράσεις που αυξάνουν τις εντάσεις στην περιοχή».

Ο σουλτάνος Ερντογάν πήρε το μήνυμα των ιμπεριαλιστών και περιορίστηκε -για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης- σε μια άσκηση με πραγματικά πυρά στην περιοχή, σε διεθνή ύδατα και σε απόσταση ασφαλείας από την περιοχή της γεωτρήσης.

Το αμερικανικό ΥΠΕΞ δεν παρέλειψε να σημειώσει ότι «οι πόροι πετρελαίου και φυσικού αερίου του νησιού, όπως και όλοι οι πόροι του, θα πρέπει να κατανέμονται ακριβοδίκαια και μεταξύ των δύο κοινοτήτων στο πλαίσιο μιας συνολικής διευθέτησης». Θα πάρει και η τουρκοκυπριακή αστική τάξη μερίδιο, δηλαδή.

στο ψαχνό

Οψεις της αένας βαρβαρότητας

Μια εργάτρια της αλυσίδας «ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ», απλήρωτη για 15 μήνες, όπως και εκατοντάδες συνάδελφοί της, δεν άντεξε άλλο και έβαλε τέλος στη ζωή της. «Ήταν 15 μήνες απλήρωτη. Ακούει κανείς εισαγγελέας;» πληκτρολόγησε στο facebook ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Εργασίας, Νεφελούδης, δηλαδή ο αρμόδιος για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, δίνοντάς μας ένα λαμπρό παράδειγμα συριζαϊκής αληθείας.

Οι εργαζόμενοι που διαδήλωναν ενάντια στην κυβερνητική πολιτική στην Κοζάνη, δεν μπόρεσαν να προσεγγίσουν το χώρο όπου ο Τσίπρας οργάνωνε μια ακόμα ελεεινή φιέστα. Βρήκαν μπροστά τους τα ΜΑΤ, αποφασισμένα να τους ανοίξουν τα κεφάλια. Και βέβαια, ο φωτογράφος του Μαξίμου δεν φωτογράφησε τους διαδηλωτές. Φωτογράφησε τον Τσίπρα να ποζάρει, με χαμόγελο... Κολινός, παρέα με εκστασιασμένες συριζαίες.

Και από την Κοζάνη ο Τσίπρας εκφώνησε τον καθιερωμένο δεκάρικο για το success story της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με την ορμητική ανάπτυξη που ήδη ξεκίνησε και με την επικείμενη έξοδο από τα Μνημόνια και την επιτροπεία. Την ίδια ώρα, στην έδρα του ΔΝΤ στην Ουάσινγκτον έφτανε νέα «επιστολή προθέσεων», υπογεγραμμένη από τον Τσίπρα, τον Τσακαλώτο και τον Στουρνάρα, με την οποία η ελληνική κυβέρνηση (ξανα)παρακαλεί το ΔΝΤ να συμμετάσχει στο «ελληνικό πρόγραμμα», αναλαμβάνοντας και μια σειρά δεσμεύσεις για εφαρμογή αντιλαϊκών μέτρων.

Πριν από μερικούς μήνες, οι Τσιπροκαμμένοι τραγουδούσαν για το ΔΝΤ το «δε σε θέλω, και πάρε και δρόμο, και τράβα στο καλό». Τώρα τραγουδούν το «γύρισε, σε περιμένω γύρισε». Είναι κι αυτή μια απόδειξη της πολιτικής τους... αξιοπιστίας. Ενα μέτρο για να υπολογίσουμε πόση αξία έχουν οι υποσχέσεις τους ότι «τον Αύγουστο του 2018 βγαίνουμε από τα Μνημόνια».

Τους στίχους του ποιητή θα ξαναθυμίσουμε: «Φτωχέ, σου μάραναν / κόποι και πόνοι / τη θέληση άβουλη, / πιωμένη αφιόνι! / Αν είν' ο λάκκος σου / πολύ βαθής, / χρέος με τα χέρια σου / να σηκωθείς».

Μας έχουν βουτήξει σε μια αένα βαρβαρότητα. Κινεζοποίηση, φορομπηξία, λεηλασία του κρατικού πλούτου που έχει συσσωρευτεί με τον ιδρώτα και το αίμα του ελληνικού λαού.

Ποιος θα μας βγάλει απ' αυτή τη βαρβαρότητα; Μήπως αυτοί που μας βύθισαν σ' αυτήν; Τι άλλες αποδείξεις χρειαζόμαστε για το παιχνίδι της δημαγωγικής διαχείρισης που παίζουν όλα τα αστικά κόμματα; Όλα ακούστηκαν, όλα δοκιμάστηκαν στην πράξη. Και τα «Ζάπεια», και οι «αναδιαπραγματεύσεις», και η «κατάργηση με ένα νόμο σε ένα άρθρο».

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα είναι ο εχθρός που βλέπουμε απέναντι. Ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός είναι ο εχθρός μέσα στα μυαλά μας. Κι όσο δεν υπάρχουν εξηγήσεις για τις διαδοχικές ήττες, όσο φουντώνουν η απογοήτευση και η ηττοπάθεια, τόσο φουντώνει και ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός. Πιανόμαστε από παλιούς ή νέους «σωτήρες», τις περισσότερες φορές χωρίς καν να τους εμπιστευόμαστε, αλλά με την απελπισία του «μικρότερου κακού», περιμένοντας απ' αυτούς να αλλάξουν «κάτι». Με τη φρούδα ελπίδα αυτού του μικρού «κάτι» εκλέγουμε τους ίδιους τους δυνάστες μας, αντί να οργανωθούμε ως «τάξη για τον εαυτό της» και να επιβάλουμε το δικό μας.

Δεν πρόκειται ούτε μόνο ούτε τόσο γι' αυτό που οι αστοί ονομάζουν «πολιτικό πολιτισμό». Δηλαδή, για τις τυπικές εκφράσεις ευγένειας ανάμεσα στους αστούς πολιτικούς, οι οποίοι κατά τα άλλα «σφάζονται». Αν μελετήσει κανείς τις φωτογραφίες που διαχρονικά δίνονται στη δημοσιότητα από τις συνεδριάσεις του Eurogroup (συνήθως τραβιούνται στον χρόνο που μεσολαβεί μέχρι να ξεκινήσει η συνεδρίαση, όταν επιτρέπεται η είσοδος σε διαπιστευμένους φωτογράφους και τηλεοπτικά συνεργεία), θα διαπιστώσει ότι τα «πηγαδάκια» σε χαλαρό και φιλικό ύφος δε στερούνται πολιτικής σημειολογίας. Δε συνομιλεί με τον «πάσα ένα» ο Σόιμπλε. Το χαλαρό και χαρούμενο «πηγαδάκι» με τον Τσακαλώτο, τον Λεμέρ και τον Μοσκοβισί δε θα το δούμε -όσο κι αν ψάξουμε- σε παλαιότερες συνεδριάσεις του Eurogroup. Το πολύ να βρούμε μια βιαστική χειραψία. Πλέον, όμως, έχουμε φιλικό κλίμα και αυτό επιτράπηκε να απαθανατιστεί και από τον φωτογραφικό φακό. Μάλλον δε λέει ψέματα ο Σόιμπλε, όταν εξαίρει τον Τσακαλώτο και αποκαλύπτει πως όποτε βρίσκει δυσκολίες, αυτός τον παίρνει στο τηλέφωνο για να τον συμβουλευτεί και να βρουν λύσεις.

KONTRES

Δικτατορία

Μητσοτάκης: Τα capital controls είναι ακόμα εδώ, τα αποτελέσματα της δικής σας διαπραγμάτευσης είναι ακόμα μαζί μας, κύριε Τσίπρα.

Τσίπρας: Το έκρινε ο λαός στις κάλπες.

Μητσοτάκης: Αποφασίστε, λοιπόν. Έχετε δυο επιλογές: Είτε θα πείτε ότι τα κάναμε ρόιδο το πρώτο εξάμηνο του 2015, αλλά προσφύγαμε και πάλι στις κάλπες και «ξεπλυθήκαμε» απ' αυτή την κακή περίοδο είτε θα έρθετε εδώ πέρα να υπερασπιστείτε τα πεπραγμένα σας. Ελάτε, λοιπόν, κύριε Τσίπρα, γιατί φοβάστε να κάνουμε μια εξεταστική για το πρώτο εξάμηνο του 2015;

Τσίπρας: Τα έκρινε ο λαός όλα αυτά.

Δυο φορές αναγκάστηκε να διακόψει τον Μητσοτάκη ο Τσίπρας, στην προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση που έγινε στη Βουλή στις 3 Ιουλίου. Οχι για να απαντήσει επί της ουσίας, αλλά για να επικαλεστεί τη λαϊκή ψήφο. Οχυρώθηκε πίσω από τη «λαϊκή εντολή», όπως κάνουν διαχρονικά όλοι οι αστοί πολιτικοί, όταν στριμώχνονται. Επιβεβαιώνοντας τη σοφή διαπίστωση του Μαρξ, ότι κάθε κοινοβουλευτική δημοκρατία, ακόμα και η πιο δημοκρατική, δεν είναι παρά δικτατορία της αστικής τάξης, επικαλούνται τη λαϊκή ψήφο σαν λευκή επιταγή, στην οποία μπορούν να γράψουν ό,τι γουστάρουν.

Ακόμα και με αντίπαλο τον Μητσοτάκη, που δεν κάνει αντι-συστημική αντιπολίτευση αλλά εστιάζει επιλεκτικά σε μερικά ζητήματα (που δεν είναι τα κύρια), ο Τσίπρας αποφεύγει να απαντήσει στην ουσία και επικαλείται τη λαϊκή ψήφο. Τι ψήφους, όμως, πήρε ο ΣΥΡΙΖΑ το Σεπτέμβριο του 2015; Το 35,46% με την αποχή να καταγράφει ποσοστό-ρεκόρ (43,43%). Πακέτο οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν εκπροσωπούν παρά το

21,2% του εκλογικού σώματος! Μήπως, όμως, αυτοί που τους ψήφισαν (η πλειοψηφία με τη λογική του «μικρότερου κακού») τους έδωσαν εξουσιοδότηση να ψηφίσουν το τέταρτο Μνημόνιο, με «πρωτογενή πλεονάσματα» 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022, με προνομοθέτηση αντιλαϊκών μέτρων (πετσόκομμα συντάξεων και αφορολόγητου) για το 2019 και το 2020; Μήπως τους ψήφισαν για να συμφωνήσουν σε Μνημόνιο Διαρκείας από το 2023 μέχρι το 2060;

Συγχωροχάρτι

«Το 2012, στη συμφωνία που είχε η προηγούμενη κυβέρνηση, υπήρχε ένα μειονέκτημα, που δεν φταίει ούτε η κυβέρνηση ούτε οι τότε θεσμοί, ότι η βιωσιμότητα του χρέους ήταν πάνω στο απόθεμα του χρέους. Δηλαδή, και το ΔΝΤ και εσείς ασχολιόσασταν περισσότερο με το ποσοστό του χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ. Και ούτε είχε αλλάξει τότε το ΔΝΤ να κοιτά περισσότερο τις ροές και τις χρηματοδοτικές ανάγκες. Αυτό είχε ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα για εσάς -που δεν λέω ότι ήταν από τη δική σας μεριά το πρόβλημα- ότι ήταν πολύ δύσκολο να βρεθεί λύση».

Με λιγότερες από εκατό λέξεις (93 είναι) και με ψευδοακαδημαϊκό ύφος, ο Τσακαλώτος έδωσε συγχωροχάρτι στους Σαμαροβενιζέλους για τη συμφωνία που είχαν υπογράψει στο Eurogroup τον Νοέμβριο του 2012 και την οποία τότε ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε σε όλους τους τόνους. Για να είμαστε πιο ακριβείς, ο Τσακαλώτος δεν έδωσε συγχωροχάρτι στους Σαμαροβενιζέλους, αλλά στο σύνολο των μνημονιακών κυβερνήσεων, συμπεριλαμβανομένων των κυβερνήσεων των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Στη βάση της προσέγγισής του είναι η προσέγγιση της μνημονιακής

περιόδου ως όλου: αυτά μπορέσατε να καταφέρετε εσείς τότε (και δεν φταίτε εσείς που δεν καταφέρατε κάτι παραπάνω, έτσι ήταν η κατάσταση τότε), ερχόμαστε εμείς τώρα και κάνουμε βήματα μπροστά, ακολουθώντας τον δρόμο που εσείς ανοίξατε. Μην μας κατηγορείτε, λοιπόν, ούτε να μη δεινίζετε αυτό που κερδίσαμε, γιατί εμείς δεν μηδενίζουμε αυτά που καταφέρατε εσείς.

Μόνο που η γαλαζοπράσινη αντιπολίτευση δεν παίρνει το κλαδί ελιάς που της προσφέρει ο Τσακαλώτος, αλλά επιμένει στη δική της γραμμή: αν ήμασταν εμείς στη θέση σας, θα τα είχαμε καταφέρει καλύτερα.

ΥΓ. Στην ίδια γραμμή, ότι δηλαδή όλες οι μνημονιακές πολιτικές δυνάμεις έχουν την ίδια άποψη για το ζήτημα του χρέους, υποστήριζε -πριν ακόμα κλείσει η συμφωνία στο Eurogroup- ο

Με παλιά υλικά

Για τον Μητσοτάκη, ο Καμμένος και ο Πολάκης είναι οι αδύναμοι κρίκοι των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έναντι του αστικού κοινού, που θέλει «κοινοβουλευτική σοβαρότητα» και «πολιτικό πολιτισμό».

Για τον Τσίπρα, αυτοί οι δύο είναι η «αυριανική» ασπίδα που μπορεί να έχει ακόμα απήχηση σ' ένα τμήμα του λαϊκού κοινού, είτε της παραδοσιακής ακροδεξιότητας είτε του παλιού ΠΑΣΟΚ.

Η σύγκρουση Μητσοτάκη-Τσίπρα αποσκοπεί στην οικοδόμηση ενός νέου δικομματισμού. Παρά τα όσα λένε οι «ουδέτεροι» αναλυτές του αστικού Τύπου, για τη «νέα γενιά πολιτικών» κτλ., ο νέος δικομματισμός χτίζεται με τα παλιά υλικά, άλλοτε σε νέα συσκευασία, άλλοτε στην ίδια παλιά συσκευασία.

Σταθάκης, σε συνέντευξή του στους Φιντικάκη-Γεώργα για το liberal.gr: «Αλλά το θέμα του χρέους δεν νομίζω ότι είναι το κατεξοχήν πεδίο αντιπαράθεσης. Υπό αυτή την έννοια θεωρώ ότι άτυπα, υπήρχε ανέκαθεν ένα στοιχειώδες συναινετικό πλαίσιο στο ζήτημα διαπραγμάτευσης του χρέους».

Απατεωνίσκοι

Και μιας που πιαστήκαμε με το πρόσφατο παρελθόν και τις κωλοτούμπες των συριζαίων, να θυμίσουμε και τι έλεγε ο Τσίπρας στην ομιλία του στη ΔΕΘ πέρυσι τον Σεπτέμβρη: «Το πρώτο βήμα της αμέσως επόμενης περιόδου είναι να κλείσει σύντομα και με θετικό πρόσημο η δεύτερη αξιολόγηση. Το δεύτερο βήμα είναι να οριστικοποιηθούν τα μέτρα και οι τρόποι ελάφρυνσης του χρέους. Το τρίτο βήμα είναι να ενταχθεί η Ελλάδα στο πρόγραμμα επαναγοράς ομολόγων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που θα αποτελέσει **καταλυτικό γεγονός** για τη μείωση του κόστους δανεισμού, την αποκατάσταση της ρευστότητας και την άρση των κεφαλαιακών περιορισμών και βεβαίως θα ανοίξει τον δρόμο για την έξοδο στις αγορές». Περισιά ξινά σταφύλια...

Βουτηγμένοι στα σκατά

Κάποιοι συριζαίοι βουλευτές δεν ψήφισαν τον Δημήτρη Καμμένο των ΑΝΕΛ για όγδοο αντιπρόεδρο της Βουλής. Σχεδόν όλοι ανήκουν στη φράξια των 53+. Και μεις θυμηθήκαμε το γνωστό απόφθεγμα του Μπρεχτ: «*Τι οφείλει να κρατάς τα νύχια των χειρών σου καθαρά, όταν είσαι βουτηγμένος ως το λαιμό μέσα στα σκατά;*». Δεν τον ψήφισαν για αντιπρόεδρο της Βουλής, αλλά ψηφίζουν μαζί του (και με τον άλλο Καμμένο, τον Κατσίκη και τους αποδέλοιπους) τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους.

Άλλο τότε, άλλο τώρα!

Αντιγράφουμε, χωρίς δικό μας σχόλιο, από την ιστοσελίδα ygeionomikoi.gr:

«Τον Ιούνιο του 2011, ως συνδικαλιστής της ΟΕΝΓΕ, ο Ανδρέας Ξανθός πρωταγωνίστησε στην προσπάθεια αντιπροσωπείας εργαζομένων νοσοκομείων της Κρήτης να διασπάσει τον αστυνομικό κλοιό και να βρεθεί στην αίθουσα ξενοδοχείου του Ηρακλείου, όπου ο τότε υπουργός Ανδρέας Λοβέρδος ανακοίνωνε το σχέδιο της κυβέρνησης για την υγεία στο νησί. Εξι χρόνια μετά, τον Ιούλιο του 2017, ο Ανδρέας Ξανθός -ως υπουργός Υγείας πλέον- επέλεξε κι αυτός να παρουσιάσει το σχέδιό του για την πρωτοβάθμια υγεία σε αίθουσα ξενοδοχείου και (ξεχνώντας το παρελθόν του) έβαλε κι αυτός, σαν το Λοβέρδο, πάνοπλους αστυνομικούς της ΟΠΚΕ στην είσοδο και απαγόρευσε (διά στόματος του υποδιοικητή της 7ης ΥΠΕ) την είσοδο στο χώρο της ομιλίας του σε αντιπροσωπεία εργαζομένων απ' τα νοσοκομεία της Κρήτης και από άλλους εργασιακούς χώρους. Τα επεισόδια αποφεύχθηκαν γιατί οι εργαζόμενοι επέλεξαν να μην προσπαθήσουν να μπουν με βία στην αίθουσα, αλλά να καταγγείλουν την απαγόρευση και να αποχωρήσουν».

Οι απόλυτοι υποταχτικοί

Υπάρχει μια μερίδα αρθρογράφων του αστικού Τύπου, στην Ελλάδα και την Κύπρο, που την πέφτουν στον Αναστασιάδη και περισσότερο στον Κοτζιά, κατηγορώντας τους ότι επέδειξαν αδιαλλαξία στις διαπραγματεύσεις του Κραν Μοντανά για το Κυπριακό, έχοντας μεταβεί εκεί με μοναδικό σκοπό να σαμποτάρουν την εξεύρεση λύσης, φροντίζοντας παράλληλα να παίξουν καλά το blame game και να μη χρεωθούν το ναυάγιο. Πρόκειται για τους απόλυτους υποτακτικούς του ιμπεριαλισμού, που θέλουν «λύση κι ας είναι ό,τι να 'ναι». Η λογική τους είναι κυνική: η Τουρκία έχει κερδίσει εδάφη με πόλεμο, επομένως δεν έχει λόγο να υποχωρήσει. Η ελληνοκυπριακή πλευρά είναι αυτή που πρέπει να υποχωρήσει μέχρι το σημείο που θα ικανοποιηθεί η τουρκική πλευρά. Όσο για τον λαϊκό παράγοντα στην Κύπρο, τη βουβή οργή του οποίου πήρε υπόψη του ο Αναστασιάδης και αρνήθηκε να υπογράψει ό,τι του έβαζαν μπροστά του, για τους συγκεκριμένους δημοσιολόγους δεν παίζει κανένα ρόλο. Αυτοί απαιτούν από τους αστούς πολιτικούς ηγέτες να επιβληθούν επί του λαού, ακόμα κι αν κάτι τέτοιο θα σήμαινε ότι θυσιάζουν την ίδια την πολιτική τους καριέρα.

Με πόνο καρδιάς

«Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, συναντήθηκε με εκπροσώπους ΛΟΑΤΚΙ οργανώσεων. Οι εκπρόσωποι των οργανώσεων ενημέρωσαν τον κ. Μητσοτάκη για σειρά ζητημάτων και ιδίως για τα θέματα διακρίσεων και βίας κατά των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων. Από την πλευρά του, ο κ. Μητσοτάκης επισήμανε πως ευελπιστεί ότι αυτή η συνάντηση θα αποτελέσει το έναυσμα για έναν ειλικρινή διάλογο, στο πλαίσιο της επικοινωνίας που σταθερά επιδιώκει η Νέα Δημοκρατία με όλη την κοινωνία».

Τι τραβάει ο «μέσος δεξιός» για να ξαναδεί εξουσία. Βλέπει τον αρχηγό του να δέχεται στην Πειραιώς εκπροσώπους των ομοφυλόφιλων! Και πρέπει να χειροκροτήσει, ενώ τους σιχαίνεται. Με μια εξομολόγηση και μια αγρυπνία, όμως, αίρονται οι αμαρτίες.

ZOOM

Η τάξη του 2015 στο νηπιαγωγείο

Στην προεκλογική περίοδο για τις εκλογές του Σεπτέμβρη του 2015, ο Λαφαζάνης κυκλοφόρησε το γνωστό χιουμοριστικό σποτάκι με πρωταγωνιστή τον ίδιο που έμπαινε στο ταξί κι έλεγε «Νομισματοκοπείο, κύριε». Προσπαθούσε να αποδείξει την κατηγορία ότι ο ίδιος και τα στελέχη που αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ και συγκρότησαν τη ΛΑΕ είχαν εισηγηθεί στην κυβέρνηση σχέδιο κατάληψης με έφοδο του Νομισματοκοπείου και κοπής χρήματος (ευρώ), με το οποίο θα έσπαγαν τον τσαμπουκά της ΕΚΤ και των ιμπεριαλιστών δανειστών.

Τις φήμες αυτές τις κυκλοφορούσε το γκεμπελικό επιτελείο του Μαξίμου και τις αναπαρήγαγε το σύνολο των αστικών ΜΜΕ. Εκείνη την περίοδο οι «κακοί» ήταν οι λαφαζανικοί, ενώ οι Τσιπροκαμμένοι ήταν οι «καλοί», που έστω και την τελευταία στιγμή έσωσαν τη χώρα από την καταστροφή, με τη βοήθεια της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού, που μαζί με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ σχημάτισαν μια συμπαγή μνημονιακή πλειοψηφία, σε μέγεθος που το ζήληψαν ο Γιωργάκης, ο Παπαδήμος και οι Σαμαροβενιζέλοι, καθώς επί των δικών τους μνημονιακών ημερών τέτοια πλειοψηφία ουδέποτε σχηματίστηκε. Μολονότι και τότε κατηγορούσαν τον Τσίπρα για ερασιτεχνισμό και τεράστια λάθη που ζημίωσαν την ελληνική οικονομία, τα κύρια βέλη στρέφονταν ενάντια στους Λαφαζανικούς και τον Βαρουφάκη. Αυτοί ήταν οι εχθροί που μηχανεύονταν την έξοδο από το ευρώ.

Ακόμα και ένας πρωτοετής οικονομικής σχολής γνωρίζει ότι η κοπή ευρώ από το ελληνικό Νομισματοκοπείο, χωρίς την έγκριση της εκδότριας τράπεζας (της ΕΚΤ και του εν Ελλάδι παραρτήματός της, της ΤτΕ), θα ισοδυναμούσε με παραχάραξη νομίσματος, πράξη που διώκεται διεθνώς και επισύρει τις πιο βαριές ποινές (για τον καπιταλισμό η παραχάραξη νομίσματος είναι βαρύτερη από έγκλημα πολέμου). Ο Λαφαζάνης, αφού επί μέρες μιλούσε για προβλήματα σε βάρος του και σε βάρος της «Αριστερής Πλατφόρμας» (η ΛΑΕ δεν είχε συγκροτηθεί ακόμα), όταν τον έδωσε στεγνά ο Τσίπρας, αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι είχε κάνει μια «άλλη» πρόταση: «*αρμοδίως κατέθεσα την σκέψη να αξιοποιηθούν, με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, τα 20 περίπου δις. σε χαρτονομίσματα που βρισκόταν στο δίκτυο της Κεντρικής Τράπεζας, αν χρειαστεί και χωρίς την άδεια της ΕΚΤ, με το βασικό αιτιολογικό της επιβίωσης της οικονομίας και του λαού, πράγμα, άλλωστε, που συνιστά το υπέρτατο, κατά το Σύνταγμα και τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ, καθήκον κάθε κυβέρνησης*».

Σχολίαζε τότε η «Κόντρα» σε άρθρο της στο φύλλο της 1ης Αυγούστου του 2015: Είναι δυνατόν να είναι τόσο φτηνάρηδες οι της «Αριστερής Πλατφόρμας»; Είναι δυνατόν να πίστευαν ότι μπορεί να εκβιάσουν την εκδότρια τράπεζα του ευρώ, την ΕΚΤ, η οποία διαχειρίζεται τα συναλλαγματικά αποθέματα πανίσχυρων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, αρπάζοντας από ένα υποκατάστημά της, την ΤτΕ, ένα απόθεμα χαρτονομισμάτων ύψους 20 δις.; Γιατί, βέβαια, αρπαγή θα ήταν να δεσμεύσει η κυβέρνηση αυτά τα λεφτά χωρίς την έγκριση της ΕΚΤ. Με μια απλή

κίνηση η ΕΚΤ θα ακύρωνε τα συγκεκριμένα χαρτονομίσματα (έχει τους αριθμούς) και αυτά αμέσως θα μετατρέπονταν σε «πέτσινα». Δε θα ίσχυαν για καμιά διεθνή συναλλαγή και στην πραγματικότητα θα αποτελούσαν ένα παράλληλο εσωτερικό νόμισμα, το οποίο σε χρόνο ρεκόρ θα υποτιμούνταν. Οι τύποι αυτοί, συνυπεύθυνοι για την εξαπάτηση του ελληνικού λαού από τον ΣΥΡΙΖΑ, είναι και φτηνάρηδες και τυχοδιώκτες. Στόχος τους είναι να μπορέσουν να στήσουν ένα κόμμα σ' αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ, που θα σπεκουλάρει με την «επιστροφή στο εθνικό νόμισμα», λέγοντας το ένα ψέμα πάνω στο άλλο.

Η εκτίμησή μας για την (αδημιούργητη ακόμα) ΛΑΕ επιβεβαιώθηκε απόλυτα, όμως δεν είναι αυτό το θέμα μας. Το θέμα μας είναι η «παιδική χαρά» που λειτουργούσε ως κυβέρνηση εκείνη την περίοδο. Όταν ο Λαφαζάνης παραδέχεται ότι πρότεινε να πάρουν με τσαμπουκά τα 20 δις. ευρώ της ΕΚΤ και να τα χρησιμοποιήσουν ως ρευστότητα του κράτους, γιατί να μην έχει προτείνει ο Βαρουφάκης την έκδοση «παράλληλου μέσου συναλλαγής»; Όπως λέει, τη μεγαλοφυή ιδέα την παρουσίασε για πρώτη φορά στους Τσίπρα, Παππά και Δραγασάκη, όταν τον φώναξαν από την Αμερική για να του προτείνουν να αναλάβει υπουργός των Οικονομικών στην κυβέρνηση που θεωρούσαν σίγουρο ότι θα σχηματίσουν. Οι δύο πρώτοι ενθουσιάστηκαν -πάντα κατά την αφήγηση Βαρουφάκη- ο τρίτος ζήτησε να του στείλει γραπτή την πρόταση. Είναι πολύ πιθανό να έγινε έτσι. Οι δύο πρώτοι δε σκαμπάζουν γρι από Οικονομικά και το μόνο που τους ένοιαζε ήταν να χρησιμοποιήσουν έναν «σταρ» στην κυβέρνηση. Ο τρίτος, που ξέρει Οικονομικά, κατάλαβε τι παπάρα ήταν όλο αυτό το σχέδιο, κι απέφυγε να μπει στην ουσία, ζητώντας γραπτή εισήγηση.

Δε θα ασχοληθούμε με τις παραπολιτικές λεπτομέρειες της υπόθεσης, το αν ο Βαρουφάκης έκανε σχετική εισήγηση στο υπουργικό συμβούλιο ή σε κάποια άτυπη μάζωξη κυβερνητικών στελεχών (συνεχώς γίνονταν τέτοιες στο Μαξίμου). Αν η εισήγηση έγινε στο υπουργικό συμβούλιο, πρέπει να είναι γραμμένη στα πρακτικά (εκτός αν «μαϊμούδισαν» και τα πρακτικά που υποχρεωτικά κρατούνται στις συνεδριάσεις του υπουργικού συμβουλίου). Και θα δηλώσουμε από την αρχή πως το μόνο που ένοιαζε τους Τσιπραίους ήταν πώς θα κρατηθούν στην εξουσία, χωρίς καμιά διάθεση να συγκροτούν με την ελληνική αστική τάξη ή να προκαλέσουν ρήξη με τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές και να οδηγηθούν σε αποχώρηση από το ευρώ. Όταν σχημάτισαν κυβέρνηση, είχαν ήδη -πολλού- εγκαταλείψει το προπαγανδιστικό ολόγκαν «το ευρώ δεν είναι φετίχ» (Τσίπρας) και είχαν αποδεχτεί τη βασική επιλογή του εξαρτημένου ελληνικού καπιταλισμού.

Η μνημονιακή αντιπολίτευση προσαθεί να βγάλει από τη μύγα ξύγκι, επικαλούμενη τα όσα περιγράφει ο Βαρουφάκης για το σχέδιό του. Βρήκε τους Τσιπραίους σε μια περίοδο κοινωνικής απομόνωσής τους και προσπαθεί να τους χτυπήσει «κάτω από τη ζώνη», εκμεταλλευόμενη και τις αναφορές των

Ρέγκλινγκ-Σόιμπλε, ότι με την πολιτική του πρώτου εξάμηνου του 2015 οι Τσιπροκαμμένοι προκάλεσαν μεγάλη ζημιά στην ελληνική οικονομία. Το ότι ήταν αποφασισμένοι να κλείσουν συμφωνία με τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές φάνηκε εκ του αποτελέσματος. Όταν δεν είχαν άλλο χρονικό περιθώριο, υπέγραψαν και την ταπεινωτική συμφωνία στο Eurosummit στις 12-13 Ιούλη του 2015, και δύο αντιλαϊκά πολυνομοσχέδια με τα οποία έκλεινε η τελευταία αξιολόγηση του δεύτερου Μνημόνιου, και το τρίτο Μνημόνιο με πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα, υπό τους πανηγυρισμούς του συνόλου της αστικής τάξης, που εκτίμησε ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο Τσίπρας πήρε το «όχι» του δημοψηφίσματος και το μετέτρεψε σε «ναι» μέσα σε λίγες ώρες.

Άλλο αυτό, όμως, άλλο η σημερινή πολιτική σπέκουλα της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού και άλλο να λέμε ότι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έκαναν «σκληρή διαπραγμάτευση» εκείνο το εξάμηνο. Όπως σημειώναμε τότε (όχι κατόπιν εορτής, αλλά έγκαιρα, πηγαίνοντας κόντρα στο ρεύμα), ο μόνος με τον οποίο διαπραγματεύονταν ήταν ο ελληνικός λαός. Εφαχναν τρόπο να κάνουν τη μεγάλη κωλοτούμπα χωρίς να δεχτούν πολιτικό πλήγμα. Κι επειδή δεν μπορείς να κρατάς δυο καρπούζια στην ίδια μασχάλη (και το λαό να κοροϊδεύεις και συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές να αναζητάς), συμπεριφέρονταν σαν τάξη νηπιαγωγείου.

Γιατί τι άλλο εκτός από πολιτικό νηπιαγωγείο είναι σχέδιο σαν αυτό του Βαρουφάκη για το «παράλληλο μέσο πληρωμών»; Προτάσεις καλές για να παραμυθιάξεις το ενθουσιώδες κοινό της «κάτω πλατείας» στο Σύνταγμα, που ονειρευόταν ειρηνικές επαναστάσεις (ένα είδος πολιτικού χιπισμού), όχι όμως για να διαχειριστείς μια καπιταλιστική οικονομία και ένα αστικό κράτος. Ως άσκηση σε φοιτητές οικονομικής σχολής, προκειμένου να αντιληφθούν τη διαδικασία της νομισματικής κυκλοφορίας, μπορεί να στεκόταν το σχέδιο Βαρουφάκη. Οχι όμως ως πρακτικά εφαρμόσιμη νομισματική πολιτική σε μια εξαρτημένη καπιταλιστική χώρα, η οποία έχει εκχωρήσει τη νομισματική της πολιτική σε έναν υπερεθνικό τραπεζικό οργανισμό (ΕΚΤ), ο οποίος ελέγχεται ασφυκτικά από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και ειδικά από τη Γερμανία (όποιος γνωρίζει τη νομισματική ιστορία της ΕΕ γνωρίζει πως από το μάρκο φτάσαμε στο ευρώ). Αυτού του τύπου ο τσαμπουκάς, αν γινόταν πράξη, θα κρατούσε μόνο λίγες μέρες (ούτε μήνα). Οι ιμπεριαλιστές θα στραγγάλιζαν τον ελληνικό καπιταλισμό εν ριπή οφθαλμού. Κι αυτό δεν το ήθελαν οι Τσιπροκαμμένοι, γι' αυτό και ο Βαρουφάκης την κατάλληλη στιγμή πήρε πόδι και ο τσαμπουκάς του «παράλληλου μέσου πληρωμών» δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

Η σύγκρουση με την ιμπεριαλιστική εξάρτηση δεν είναι ζήτημα νομισματικής πολιτικής. Δεν είναι καν ζήτημα της αστικής διαχείρισης, η οποία ξέρει πόσα «κιά» ζυγίζει ο ελληνικός καπιταλισμός στο ευρωενωστικό «χρηματιστήριο». Η σύγκρουση με την ιμπεριαλιστική εξάρτηση είναι ζήτημα της προλεταριακής επανάστασης και μόνον αυτής.

Πέτρος Γιώτης

Πρόταση Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ο «λαγός» του υπουργείου Παιδείας

Το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ) χορεύει πάντα στον ρυθμό που του χτυπάει το εκάστοτε υπουργείο Παιδείας. Είναι ο «λαγός» της πολιτικής του ηγεσίας και αλλάζει σαν τον χαμαιλέοντα απόψεις και προτάσεις ανάλογα με την εκπαιδευτική πολιτική που ασκεί κάθε κυβέρνηση και τους σκοπούς που θέλουν να υπηρετήσουν οι «εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις» των εκάστοτε υπουργών Παιδείας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η πρότασή του για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και της σχολικής μονάδας. Από το μοντέλο των Λοβέρδου-Αρβανιτόπουλου, το οποίο υπηρέτησε ασμένως, το ΙΕΠ ασπάστηκε ταχύτατα τώρα το μοντέλο των συριζαίων («αυτοαξιολόγηση»), υιοθετώντας και τα ανάλογα κάθε φορά «επιχειρήματα».

Αυτή τη φορά, το ΙΕΠ παρουσίασε τη «νέα» του πρόταση για τις αλλαγές στο Λύκειο και τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Παρότι ο πρόεδρός του, Γεράσιμος Κουζέλης, διευκρίνισε ότι τίποτε ακόμη δεν έχει αποφασιστεί από το υπουργείο Παιδείας, το οποίο ακόμη διαβουλεύεται με το ΙΕΠ, είναι σαφές ότι αυτό που θα δούμε στο τέλος ως νομοσχέδιο δεν θα απέχει παρασάγγας από την πρόταση του ΙΕΠ, η οποία και δημοσιοποιήθηκε ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο, να προετοιμάσει τον δρόμο του σχετικού νομοσχεδίου.

Το νομοσχέδιο θα κατατεθεί, όπως λέγεται, ντάλα καλοκαίρι, κατά την προσφιλή μέθοδο όλων των υπουργών Παιδείας, όταν μαθητές, εκπαιδευτικοί

και γονείς θα είναι σε χωριά και παραλίες για να αποφευχθούν και οι σχετικές αντιδράσεις.

Ο πρόεδρος του ΙΕΠ ξεκαθάρισε ότι τη σχολική χρονιά που έρχεται (2017-2018) δεν θα υπάρξει καμιά αλλαγή. Η μόνη αλλαγή θα είναι μια «ανακούφιση» των μαθητών στην Α' Λυκείου ως προς τον εξεταστικό φόρτο. Κάποιες εξετάσεις σε κάποια μαθήματα «όπου είναι δυνατόν» θα αντικατασταθούν από την εκπόνηση εργασιών.

Οι αλλαγές στην Α' και Β' Λυκείου θα ξεκινήσουν από το σχολικό έτος 2018-19. Οι τελικές αλλαγές προγραμματίζονται για το 2019-20. Τότε θα εφαρμοστεί και το νέο σύστημα εισαγωγής στα ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Οι συριζαίοι γνωρίζουν ότι μέχρι τότε θα ισχύσει αυτό που λέει η λαϊκή ρήση «ποιος ζει και ποιος πεθαίνει». Οι ίδιοι ξέρουν ότι δεν θα είναι κυβέρνηση και ότι η πολυδιαφημισμένη εκπαιδευτική τους «μεταρρύθμιση» θα πεταχτεί στα σκουπίδια από την επόμενη κυβέρνηση (η αντιπολίτευση, με κορμό τη ΝΔ, από τώρα ξιφουλκεί ενάντια στα σχέδια Γαβρόγλου). Γι' αυτό και δε ζορίζονται χρονικά να κάνουν πράξη το «όνειρό» τους για την Παιδεία. Από την άλλη θέλουν να μεταθέσουν όλο και πιο μακριά τις επιθέσεις που σίγουρα θα δεχτούν, μιας και ακόμα και αυτό το πολυνομοσχέδιό τους για την τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι εύκολο να «περπατήσει» και καθυστερεί η ψήφισή του (σύμφωνα με δημοσίευμα της Αυγής, οι «θεσμοί επιμένουν να διατυπώνουν διαφωνίες επί των προτεινόμενων μεταρρυθμίσεων»).

Λύκειο και τρόπος εισαγωγής

Η πρόταση του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής στον πυρήνα της δεν έχει κάτι το συνταρακτικό. Όπως έχουμε πει επανειλημμένα οι συριζαίοι πέταξαν προ πολλού στα σκουπίδια τις εξαγγελίες για «ελεύθερη πρόσβαση». Η πρόταση, λοιπόν, του ΙΕΠ σεβρίζει για πολλοστή φορά μια ξινισμένη σούπα, όπως όλες οι προτάσεις και μεταρρυθμίσεις του Λυκείου και του τρόπου εισαγωγής στην τριτοβάθμια που υπήρξαν στο παρελθόν. Αλλάξε μόνο η δοσολογία και η χρήση κάποιων «μπαχαρικών».

Η ουσία παραμένει ίδια: δύο τύποι Λυκείου (ένα Γενικό για τους λίγους και εκλεκτούς και ένα Επαγγελματικό για την «πλέμπα», τα παιδιά της εργατικής τάξης), Λύκειο προσανατολισμένο αυστηρά στην ειδικότητα και όχι στη γενική και ολόπλευρη μόρφωση, σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς, ατομικές διαδρομές των μαθητών (οι μαθητές θα διαμορφώνουν το «προφίλ» τους), ελάχιστα κοινά μαθήματα και περισσότερα επιλογής,

πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, πολλαπλές μορφές αξιολογικών κρίσεων στη διάρκεια φοίτησης στις τρεις τάξεις, η τελευταία τάξη του Λυκείου ειδικά, απόλυτα υποταγμένη στον τρόπο εισαγωγής (προθάλαμος για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ), άκυρος ο πολυδιαφημισμένος «αυτόνομος» ρόλος του Λυκείου και επιστέγασμα ο αντιδραστικός λόγος του ιερατείου (τα Θρησκευτικά παραμένουν υποχρεωτικό μάθημα σε όλο το Λύκειο και η Εκκλησία ελέγχει το «δογματικό περιεχόμενο» των νέων βιβλίων).

Η πρόταση του ΙΕΠ δεν υιοθέτησε στην ολότητά της την πρόταση της Επιτροπής Λιάκου, που διατυπώθηκε στο πλαίσιο του «διαλόγου», καθώς αποδείχθηκε ασύμφορη για τα σημερινά δεδομένα. Επιλέχθηκε μια φθηνότερη λύση που επιπλέον δεν προκαλεί μεγάλη αναστάτωση και στα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και από την άλλη ικανοποιεί τον στόχο του αστισμού να φρενάρει την ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της για πανεπιστη-

μακή μόρφωση.

Η πρόταση κινείται στους εξής άξονες:

◆ Υπό διαμόρφωση είναι νέα προγράμματα σπουδών (Ιστορία), άλλα έχουν ήδη προχωρήσει (Ξένες Γλώσσες, Θρησκευτικά) και για άλλα θα ξεκινήσουν οι διαδικασίες για τη διαμόρφωση νέων προγραμμάτων άμεσα (Γλώσσα, Φυσικές και Κοινωνικές Επιστήμες).

◆ Το νέο σχολικό έτος (2017-18) δεν θα αλλάξει το ωρολόγιο πρόγραμμα, ούτε τα Προγράμματα Σπουδών της Α' Λυκείου. Θα μειωθεί ο εξεταστικός φόρτος των μαθητών, με την αντικατάσταση των εξετάσεων «όπου είναι δυνατόν» με τη συγγραφή εργασιών.

◆ Το σχολικό έτος 2018-2019 θα γίνει η εφαρμογή όλων των νέων προγραμμάτων και στις τρεις τάξεις του Λυκείου.

◆ Καταργούνται τα μονόωρα μαθήματα στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Τετράωρα μαθήματα στη Β' Λυκείου και εξάωρα στην Γ' Λυκείου.

◆ Στα υποχρεωτικά μαθήματα είναι τα Θρησκευτικά, η Φυσική Αγωγή και οι Δημιουργικές Δραστηριότητες.

◆ Μετά την Α' Λυκείου θα υπάρχουν υποχρεωτικά μαθήματα και μαθήματα επιλογής.

◆ Οι μαθητές δημιουργούν το «προφίλ» τους.

◆ Πανελλαδικές εξετάσεις στο τέλος του δεύτερου τετραμήνου της Γ' Λυκείου. Οχι τράπεζα θεμάτων (σ.σ. οι συριζαίοι θέλουν να αποφύγουν την «καζούρα», επειδή προεκλογικά ξιφουλκούσαν ενάντια στην τράπεζα θεμάτων), αλλά Κεντρική

Επιτροπή Εξετάσεων.

◆ Τέσσερα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα («πανελλαδικώς οργανωμένη» εξέταση των τεσσάρων μαθημάτων στο τέλος της χρονιάς), με κοινό μάθημα τη Νεοελληνική Γλώσσα, δύο μαθήματα επιλογής, ανάλογα με τον προσανατολισμό των μαθητών στις σχολές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ένα μάθημα «μπαλαντέρ» που θα διευρύνει τις επιλογές στις σχολές των ΑΕΙ-ΤΕΙ.

◆ Απολυτήριο «διπλής όψης». Θα προκύπτει από τον βαθμό του πρώτου τετραμήνου της Γ' Λυκείου (εδώ οι εξετάσεις θα είναι ενδοσχολικές) και από τον βαθμό των τεσσάρων πανελλαδικώς εξεταζόμενων μαθημάτων στο δεύτερο τετράμηνο.

Εάν το ζητούμενο είναι η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θα λαμβάνεται υπόψη σε συντριπτικό ποσοστό η βαθμολογία των τεσσάρων πανελλαδικώς εξεταζόμενων μαθημάτων και σε μικρό ποσοστό η βαθμολογία του πρώτου τετραμήνου (προφορική και ενδοσχολικές εξετάσεις).

Αντίστροφα, εάν το ζητούμενο είναι απλά ένα «απολυτήριο απόλυσης», ο υπολογισμός του βαθμού του θα προκύπτει κατά το μεγαλύτερο μέρος από την επίδοση στις ενδοσχολικές εξετάσεις του πρώτου τετραμήνου και λιγότερο από τη βαθμολογία των τεσσάρων πανελλαδικώς εξεταζόμενων μαθημάτων.

◆ Δεν θα λαμβάνεται υπόψη η βαθμολογία των προηγούμενων τάξεων του Λυκείου, αλλά μόνον αυτή της Γ' Λυκείου.

Γιούλα Γκεσούλη

Μητσοτάκης στην «Καθημερινή»

Επιχειρηματικό πανεπιστήμιο χωρίς όρια

Ολομέτωπη επίθεση στο πολυνομοσχέδιο Γαβρόγλου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση εξαπέλυσε ο Κυριάκος Μητσοτάκης με άρθρο του στην Καθημερινή (9/7/2017), το οποίο και υποσχέθηκε ότι θα καταργήσει έτσι και γίνει κυβέρνηση το κόμμα του. Ο Μητσοτάκης τάχθηκε υπέρ ενός επιχειρηματικού πανεπιστημίου χωρίς όρια και φραγμούς στη λειτουργία του, χωρίς δηλαδή τα φτιασιδώματα των συριζαίων.

Κατά τον Κούλη τρία είναι τα «οφθαλμοφανή προβλήματα»:

Πρώτο, «η περιορισμένη χρηματοδότηση κάτι που δεν συναρτάται μόνο με την κρατική επιχορήγηση αλλά και με τη δυνατότητα των πανεπιστημίων να βρίσκουν οικονομικούς πόρους».

Δεύτερο, «η κακή κατάσταση των υποδομών αλλά και των συνθηκών λειτουργίας των κτιριακών συγκροτημάτων των ελληνικών πανεπιστημίων».

Και τρίτο, «το **ασφυκτικό πλαίσιο λειτουργίας των ΑΕΙ** που συχνά φτάνει μέχρι το σημείο ουσιαστικής κατάργησης της αυτονομίας και αυτοτέλειάς τους».

Η λύση που προτείνει ο Μητσοτάκης είναι:

«Για το πρώτο πρόβλημα η λύση είναι προφανής: **η οικονομική κατάσταση της χώρας μάς υποχρεώνει να ψάξουμε πόρους από την αγορά αλλά και από την αξιοποίηση της περιουσίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Είναι σημαντικό να συνδεθούν τα ΑΕΙ με την παραγωγή** κάτι που θα βοηθήσει και τους φοιτητές να έρθουν σε επαφή με την πραγματική οικονομία. **Εξίσου κρίσιμη είναι η υλοποίηση προγραμμάτων που θα φέρουν φοιτητές και έσοδα από το εξωτερικό όπως π.χ. τα ξενόγλωσσα εκπαιδευτικά προγράμματα και τα καλοκαιρινά τμήματα σπουδών. Τα πανεπιστήμια**

έχουν μεγάλη ακίνητη περιουσία την οποία πρέπει να εκμεταλλευτούν. Το παράδειγμα του Πολυτεχνείου Κρήτης δείχνει τον δρόμο αλλά αναδεικνύει ταυτόχρονα και τις απίστευτες αγκυλώσεις που τέτοιες προσπάθειες πρέπει να ξεπεράσουν (σ.σ. εννοεί την απόπειρα επιχειρηματικής εκμετάλλευσης της Rosa Nera στα Χανιά)».

«Σε ό,τι αφορά στο δεύτερο πρόβλημα δεν μπορούμε άμεσα να οικοδομήσουμε καινούργιες εγκαταστάσεις αλλά μπορούμε άμεσα να κάνουμε τις υπάρχουσες να λειτουργούν καλύτερα. **Με περισσότερη τάξη, καθαριότητα και φυσικά μεγαλύτερη ασφάλεια** για όλα τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας. **Με εσωτερικούς κανονισμούς που θα γίνονται σεβαστοί. Και με σεβασμό στο πανεπιστημιακό άσυλο ως θεσμό κατοχύρωσης της ελεύθερης έκφρασης, όχι ως εργαλείο συγκάλυψης έκνομων συμπεριφορών».**

«Για το τρίτο πρόβλημα μπορούμε να κάνουμε πολλά. Μπορούμε να αλλάξουμε τον τρόπο λειτουργίας των πανεπιστημίων στη χώρα μας. **Μπορούμε να αποβάλουμε τον κρατισμό και τις ιδεοληψίες του χθες**, ώστε να δώσουμε χώρο στην ελευθερία σκέψης, στην αξιοκρατία, **στην εξωστρέφεια, στην αυτονομία και στην αυτοτέλεια**». (Οι εμφάσεις δικές μας).

Κοντολογίς, ο Μητσοτάκης θέλει πανεπιστήμια-επιχειρήσεις. Που θα είναι συνδεδεμένα με την καπιταλιστική παραγωγή, που θα αναζητούν πόρους από «άλλες πηγές», πλην της κρατικής χρηματοδότησης, που θεωρεί δεδομένο ότι θα είναι ελλειπέστατη λόγω των μνημονιακών δεσμεύσεων που είναι απαραίσιες, που θα λειτουργούν προγράμματα κάθε είδους και για κάθε τσέπη, που θα φτάνουν «παρartήματα» σε άλλες χώρες για την προσέλκυση φοιτητών-πελατών, που

θα «εκμεταλλεύονται» την ακίνητη περιουσία τους για κερδοσκοπικούς λόγους. Θέλει πανεπιστήμια-νεκροταφεία που θα βασιλεύει η «τάξη και ασφάλεια». Και θέλει ιδιωτικά πανεπιστήμια για να απαλλαγούμε από τον «κρατισμό και τις ιδεοληψίες του χθες».

ΥΓ: Το ίδιο νόημα είχαν τα λεγόμενα του Μητσοτάκη στην εκδήλωση της «Πρωτοβουλίας για Παιδεία και Ανάπτυξη», όπου παρέστησαν σύσσωμα τα γκεσέμια της αντιπολίτευσης (πλην Περισοσύ), από τον Βενιζέλο, τον Σταύρο Θεοδωράκη ως τη Διαμαντοπούλου.

«Τα πανεπιστήμια σήμερα έχουν γίνει άντρα έγκνομων συμπεριφορών. Αυτά δεν είναι φυσιολογικά πράγματα», είπε ο Κούλης, που επανέλαβε ότι θα αλλάξει ξανά το νομικό πλαίσιο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης «με μια λογική βελτίωσης του νόμου Διαμαντοπούλου αλλά και ενσωματώνοντας την εμπειρία από την εφαρμογή του νόμου».

Οικογενειακά καυγαδάκια

Ηταν μια ωραία ατμόσφαιρα (χωρίς εισαγωγικά). Μέχρι που ο Καμμένος τη μετέτρεψε σε «ωραία ατμόσφαιρα», πατώντας την πεπονόφλουδα που του πέταξε ο Μητσοτάκης. Και καθώς οι δυο παλιοί φίλοι (γνωστοί οι δεσμοί του Καμμένου με την οικογένεια Μητσοτάκη) μάλωναν, απελπισμένος ο Τσίπρας αναφώνησε από το πρωθυπουργικό έδρανο: «Τα οικογενειακά σας θα συζητήσουμε τώρα, ρε παιδιά; Δε συζητούσαν, όμως, τα οικογενειακά Καμμένου-Μητσοτάκη. Αυτοί έχουν πια γίνει «από δυο χωριά χωριάτες». Με τον Τσίπρα είναι πια οικογένεια ο Καμμένος. Τα γενέθλια γιορτάζει αγκαλιά με τον Πολάκη (με τον Γονίδη άδοντα), στα σκυλάδικα γιορτάζει αγκαλιά με τον Παππά (Πλουτάρχου άδοντος).

Τη συζήτηση προκάλεσε ο Τσίπρας. Ηθελε λέει να ενημερώσει τη Βουλή για τις εξελίξεις στο Κυπριακό, μετά το ναυάγιο στο Κραν Μοντανά. Τρίχες (μετά συγχωρήσεως). Να πάρει μια ανάσα ήθελε, μέσα στο συναινετικό κλίμα που αναγκαστικά θα διαμορφωνόταν. Κι έτσι κυλούσαν τα πράγματα. Μιλούσαν όλοι σε εξαιρετικά χαμηλούς τόνους, απέφευγαν κάθε υπαινιγμό, κάθε πολιτική αντιπαλότητα και όλοι μαζί στηλίτευαν τη στάση της Τουρκίας. Στον φίρερ των νεοναζί ουδείς δίνει σημασία, από τον Κουτσούμπα περίμεναν να σηκώσει λίγο τους τόνους βάζοντας τη συνήθη αντιμπεριαλιστική φιλαρία του Περισσού, ενώ κάποιες μπηχτές που άφησε ο Θεοδωράκης κατά του Κοτζιά ήταν διαχειρίσιμες. «Ειλικρινά ελπίζουμε οι εξηγήσεις της ελληνικής κυβέρνησης για τους λόγους κατάρρευσης των διαπραγματεύσεων να συμβαδίσουν με τις εκτιμήσεις και της ΕΕ και του ΟΗΕ (...) Αν οι εξηγήσεις που μας δώσατε ακούγοντας τον κ. Κοτζιά δεν

συμπίπτουν με τις ερμηνείες που τελικά θα γίνουν στην Κύπρο, στον ΟΗΕ, στην ΕΕ, τότε τα ερωτήματα θα είναι πολλά. Θα είναι άλλη μια ένδειξη ότι οι διαπραγματεύσεις, είτε στα οικονομικά είτε στα εθνικά, δεν είναι το ισχυρό σας χαρτί», είπε ο αρχηγός του Ποταμιού. Του απάντησαν και ο Κοτζιάς και ο Τσίπρας, χωρίς να σηκώσουν τους τόνους, ότι υπάρχουν επίσημα έγγραφα του ΟΗΕ που δίνουν δίκιο στην ελληνική πλευρά. «Δεν το βρίσκει εξαιρετικά ευγενικό, όταν υπάρχει πάρα πολύ σαφής διατύπωση του Γενικού Γραμματέα [του ΟΗΕ], να τίθενται αυτές στην ελληνική Βουλή υπό αμφισβήτηση» είπε ο Κοτζιάς και ο Θεοδωράκης δεν επανήλθε.

Στη ΝΔ, όμως, δεν ήθελαν να φύγει αλώβητος ο Τσίπρας απ' αυτή τη συζήτηση, βγάζοντας προς τα έξω την εικόνα μιας «εθνικής συναίνεσης». Ετσι, στη δευτερολογία του ο Κούλης πέταξε την πεπονόφλουδα μπροστά στα πόδια του Καμμένου, παίρνοντας πάσα από τον Λεβέντη, που είχε προηγουμένως ντυθεί... μακεδονομάχος, καταγγέλλοντας ότι οι άλλοι είναι έτοιμοι να... πουλήσουν το όνομα της Μακεδονίας «μας». Απαντώντας στον Λεβέντη, ο Μητσοτάκης είπε ότι «υπάρχει επίσημη θέση της ελληνικής κυβέρνησης, επικυρωμένη δις από την Εθνική Αντιπροσωπεία, για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις, erga omnes». Και συνέχισε: «Το ερώτημα για εσάς, κύριε πρωθυπουργέ και για εσάς, κύριε Καμμένε, είναι αν αυτή η θέση αντιπροσωπεύει συνολικά την κυβερνητική πλειοψηφία. Είναι η επίσημη θέση του υπουργείου Εξωτερικών, διορθώστε με αν κάνω λάθος, κύριε Κοτζιά, τουλάχιστον έτσι παρουσιάζεται στις επίσημες ανακοινώσεις του υπουργείου,

λωσε η εκπρόσωπος των ANEL Μαντ. Παπαδοπούλου.

Είπε ακόμη τα εξής ωραία και αποκαλυπτικά:

«Ο χωροταξικός σχεδιασμός των ΑΕΙ να είναι τέτοιος που να συνδέεται με την αγορά εργασίας. Για παράδειγμα σε μια αγροτική περιφέρεια τα προγράμματα σπουδών των ΑΕΙ να έχουν σχέση και με τον χαρακτήρα της περιοχής».

«Από προσωπική εμπειρία, όσον αφορά τα μεταπτυχιακά προγράμματα, διαπίστωσα ότι το ακαδημαϊκό μας επίπεδο από επιστημονικής πλευράς είναι αρκετά υψηλό, εκεί που υστερούμε είναι στο ζήτημα της γραφειοκρατίας και στον τρόπο λειτουργίας. Δεν έγιναν στο παρελθόν οι ενέργειες που έπρεπε να γίνουν για να έρχονται ξένοι φοιτητές από το εξωτερικό και οι Έλληνες να μένουν εδώ (για μεταπτυχιακές σπουδές).

είναι όμως μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να αποσαφηνίσει ο κύριος πρωθυπουργός και ο κ. Καμμένος αν αυτή είναι η επίσημη θέση όχι της κυβέρνησης, αλλά της κυβερνητικής πλειοψηφίας».

Ο Καμμένος, μολονότι είχε δηλώσει στο προεδρείο ότι δε θα δευτερολογήσει, πάτησε την πεπονόφλουδα και... απογειώθηκε. Ζήτησε το λόγο και άρχισε τα... πατριωτικά: «Όσον αφορά το θέμα για την επίσημη θέση σχετικά με το όνομα της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, θέλω να πω τα εξής: ιδρυτής της Νέας Δημοκρατίας ήταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Εγώ, λοιπόν, θα σας παραπέμψω στο δάκρυ του Καραμανλή στο Αεροδρόμιο, όταν ανακοίνωσε ότι είναι μία και μοναδική η Μακεδονία. Θα θυμίσω, λοιπόν, ότι η μόνη απόφαση που υπάρχει σε επίπεδο εθνικής θέσεως είναι το Συμβούλιο Αρχηγών Κομμάτων υπό την προεδρία του Κωνσταντίνου Καραμανλή που ομόφωνα εκτός του ΚΚΕ -για να μην αντιδράσει η κ. Παπαρήγα και πάλι- πήρε την απόφαση για τη μη χρήση του όρου "Μακεδονία". Αν επιθυμείτε να αλλάξετε τη θέση του Κωνσταντίνου Καραμανλή, μπορείτε να ζητήσετε σύγκληση του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών από τον κ. Παυλόπουλο».

Μόνο σαμπάνιες που δεν άνοιξαν οι νεοδημοκράτες. Την ώρα που ο Καμμένος έλεγε στον Μητσοτάκη «εσείς αλλάξατε τη θέση της Νέας Δημοκρατίας», ο Μητσοτάκης του θύμιζε ότι το 2007 ψήφισε τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Καραμανλή, που μιλούσαν για γεωγραφική ονομασία (με το όνομα Μακεδονία μέσα). Ο Κουμουτσάκος τον παρέπεμψε στον υπουργό Εξωτερικών, που στην ιστοσελίδα του υπουργείου φιλοξενεί ακόμα την άποψη της κυβέρνησης Καραμανλή για γεωγραφικό προσδιορισμό για κάθε χρήση (erga omnes). Η Παπαρήγα τον διέψευσε ξανά, λέγοντας ότι με την πάροδο του χρόνου η στάση των κομμάτων άλλαξε και αυτό έγινε επίσημα, όχι στα μουλωχτά. «Θεωρώ απαράδεκτο, κύριε πρόεδρε της Βουλής, ο υπουργός Εθνικής Αμυνας, κάθε φορά που συζητάμε εδώ, να επικαλείται μία απόφαση του 1992. Οι θέσεις των κομμάτων άλλαξαν» κατέληξε η πρώην γενική γραμματέας του «Κ» ΚΕ.

Ο Τσίπρας πήγε να βγει από τη δύσκολη θέση με μια... εθνικοσυναινετική τρίπλα: «Σε ό,τι αφορά, λοιπόν, το θέμα που έθεσε ο κ. Μητσοτάκης για το ονοματολογικό, θα ήθελα να διαβεβαιώσω το Σώμα ότι με την ίδια υπευθυνότητα που διαχειριστήκαμε ένα κρίσιμο θέμα, κρίσιμες φάσεις διαπραγματεύσεων για το Κυπριακό, με την ίδια υπευθυνότητα θα διαχειριστούμε όταν έρθει η ώρα και το ονοματολογικό. Εχει αλλάξει η

κυβέρνηση στη γειτονική χώρα. Είναι προφανές ότι επίκειται να ξεκινήσει ένας νέος γύρος διαπραγματεύσεων. Όταν ξεκινήσει, θα υπάρχει πλήρης και ανοικτή ενημέρωση των κομμάτων».

Ο Μητσοτάκης, όμως, δεν ήταν διατεθειμένος να πετάξει στα σκουπίδια το λαχείο που του έτυχε. Απαίτησε από τον Βούτση να του επιτρέψει να τριτολογήσει (μολονότι δεν επιτρέπεται από τον Κανονισμό) και αφού κατηγόρησε τον Καμμένο ότι έχει «ανάγκη να διεκδικήσει ζωτικό πολιτικό και εκλογικό χώρο» (της ακροδεξιάς, προφανώς), του ξαναθύμισε ότι «ως βουλευτής της ΝΔ το 2007 και ως υφυπουργός της κυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή, είχατε τότε συνταχθεί, διά της ψήφου σας, με αυτό το οποίο είναι σήμερα η επίσημη θέση του υπουργείου Εξωτερικών». Κι αφού διάβασε τι γράφει το σάιτ του υπουργείου Εξωτερικών («Η θέση μας είναι σαφής: Σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό πριν από την λέξη "Μακεδονία" που θα ισχύει έναντι όλων, erga omnes, για κάθε χρήση εσωτερική και διεθνή»), κατέληξε ότι με την τοποθέτηση Καμμένου «εγείρεται μείζον ζήτημα» και «τίθεται επί της ουσίας ζήτημα δεδωλεμένων».

Ο Τσίπρας έπαθε... αφωνία. Ο Καμμένος, όμως, άρχισε να παραληρεί: «πρώτη φορά ακούω ότι οι δηλώσεις του εκπροσώπου Τύπου του υπουργείου Εξωτερικών είναι σχέδια νόμου. Ουδέποτε έχω ψηφίσει κάτι τέτοιο, γιατί ουδέποτε ήρθε για ψηφοφορία» είπε. «Δεν ψηφίσατε τις προγραμματικές θέσεις του 2007;» του πέταξε αμέσως ο Μητσοτάκης. «Δεν έχω ψηφίσει, κύριε Μητσοτάκη, ποτέ αλλαγή της θέσεως αυτής, που είπατε, το 2008» απάντησε ο Καμμένος και γέλασε κάθε πικραμένος. Γιατί όλοι ξέρουν ότι αυτή ήταν η θέση της κυβέρνησης Καραμανλή (ποιος ξεχνάει το Βουκουρέστι και το υποτιθέμενο βέτο του δάμαλου;). Εξω φρενών ο Καμμένος άρχισε να λέει στον Μητσοτάκη για τότε «που η αδερφή σας έλεγε άλλα και ο Καραμανλής άλλα, ούτε στο βέτο για το ΝΑΤΟ, που ο Καραμανλής έλεγε άλλα και η αδερφή σας ήθελε να παραδώσει τη μισή Ελλάδα». Και τότε πέταξε ο Τσίπρας την ατάκα για τα «οικογενειακά τους», που όμως είναι δικά του.

Είπε και μια αλήθεια ο Καμμένος: «Να είστε σίγουροι ότι η κυβερνητική πλειοψηφία θα τα βρει μια χαρά». Εμείς είμαστε σίγουροι πως αν χρειαστεί και ονομασία με τη λέξη Μακεδονία θα ψηφίσει, όπως ψήφισε και τα Μνημόνια. Την καρέκλα να μη χάσει κι από κωλοτούμπες άλλο τίποτα. Το ξεφτιλίκι, όμως, δεν το απέφυγαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και προσωπικά ο Τσίπρας.

Ψέματα ακόμα και στα δευτερεύοντα

Αντε να δεχτούμε -για τις ανάγκες της συζήτησης- ότι και ο πρωθυπουργός έχει το δικαίωμα να επιλέξει τον γιατρό και το νοσοκομείο που θα χειρουργηθεί. Αντε να δεχτούμε ότι η αναχώρηση του πρωθυπουργού από το νοσοκομείο έπρεπε να μεταδοθεί από τα τηλεοπτικά κανάλια, για να ησυχάσει ο κόσμος που ενδεχομένως ανησυχούσε για την υγεία του (λέμε τώρα), αν και είμαστε σίγουροι ότι ο άνθρωπος που τελευταία μόνο ως αρνητικός πρωταγωνιστής εμφανίζεται στον ελληνικό λαό, μάλλον αναζήτησε λίγες στιγμές συμπάθειας ως ασθενής. Πώς να δεχτούμε, όμως, τη δήλωσή του ότι «τα Δημόσια Νοσηλευτήρια αξίζουν την εμπιστοσύνη και την στήριξή μας πάνω από όλα γιατί εκεί υπηρετεί το πιο αξιόλογο έμψυχο δυναμικό»;

Από πού κι ως πού δημόσιο νοσηλευτήριο το «Ευγενίδειο»; Ένα κληροδότημα είναι, που ανήκει στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και λειτουργεί σαν «παραμάγαζο πανεπιστημιακών ιατρών, κυρίως χειρουργών» και είναι γεμάτο «χρέη που δημιουργούνται αφού τα κόστη για τα χειρουργεία και τις νοσηλείες δεν πληρώνονται από τους ασθενείς οι οποίοι καταβάλλουν τα χρήματά τους στα ιδιωτικά ιατρεία των πανεπιστημιακών ιατρών» και έχει πρωταγωνιστήσει σε ουκ ολίγα σκάνδαλα, όπως αυτό της προμήθειας υλικών που «έφεραν το γραμμωτό κώδικα του νοσοκομείου που σημαίνει ότι τα υλικά αυτά είχαν ξαναπαραληφθεί από το νοσοκομείο και χρεωθεί σε ασθενή που ουδέποτε χρησιμοποιήθηκαν σ' αυτόν και επεστράφησαν στην εταιρία που τα προμήθευσε, χωρίς την έκδοση παραστατικών και εν συνεχεία πωλήθηκαν και πάλι στο θεραπευτήριο».

Ποιος τα λέει αυτά; Ο ίδιος ο Αλέξης Τσίπρας, το... μακρινό 2012, σε Ερώτηση που υπέβαλε (μαζί με τον ΛΑ.Ε.Τ.Ζή σήμερα, Μιχάλη Κριτσωτάκη) προς τους υπουργούς Παιδείας, Υγείας και Εργασίας. Τα εντός εισαγωγικών αποσπάσματα προέρχονταν από καταγγελίες του σωματείου εργαζομένων στο «Ευγενίδειο Θεραπευτήριο» προς τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και προς τον Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, τις οποίες προφανώς υιοθέτησε ο ΣΥΡΙΖΑ και ο πρόεδρος του. Μάλιστα, στην Ερώτηση αυτή υπενθυμίζεται ότι ο πρόεδρος και ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ είχαν καταθέσει Ερώτηση και το 2011 και το υπουργείο Εργασίας τους είχε ενημερώσει με έγγραφό του «ότι τα ταμεία ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, ΤΑΥΤΕΚΩ και ΟΓΑ δεν είχαν εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του προς το "Ευγενίδειο Θεραπευτήριο ΑΕ" γιατί είχαν διαπιστωθεί παραβάσεις που σχετιζόνταν με "υπερτίμηση παρακλινικών εξετάσεων και χειρουργικών επεμβάσεων, υπερκοστολογίες υλικών, επανάληψη των εξετάσεων" πολλές φορές μέσα στην ημέρα, υπέρβαση ημερών νοσηλείας κ.ά."».

Το «Ευγενίδειο» εξακολουθεί να είναι ένα ιδιωτικό νοσοκομείο των μεγαλοιατρών του πανεπιστημίου, που δεν είναι ενταγμένο στο ΕΣΥ, γι' αυτό άλλωστε και δεν εφημερεύει. Και οι εργαζόμενοι σ' αυτό δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά ιδιωτικοί, όπως οι εργαζόμενοι σε κάθε ιδιωτικό νοσοκομείο. Αυτό δεν αλλάζει, όσα ψέματα κι αν πει ο κάθε Τσίπρας.

Κυκλοφορεί

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Μην αποξεχαστούμε στο καλοκαιρινό καμίνι και ξεχάσουμε τον Καμίνη: Σήμερα (15 Ιουλίου) κλείνει 63 χρόνια ζωής.

Πολύ ευπαθής και ευαίσθητος (σωματικά, μη φανταστείτε τίποτε άλλο) μας βγήκε η... αυτού αριστερή μεγαλειότης του αριστεροδεξιού κυβερνητικού συνεταιρισμού, το συνεταιράκι του Μπούλη ντε. Μετά τον έρπη (τότε που αποδείχτηκε ότι έρπης και έρπειν έχουν κοινή ρίζα) και την απώλεια συνειδησης ή έστω επαρκούς επαφής με το περιβάλλον κατά την επίσκεψη Ομπάμα, να και η ομφαλοκήλη. Και δεν θα ήταν κακία, επειδή το ζήτημα άπτεται του ανώτερου πεπτικού συστήματος (τι «αχώνευτος» ρε;), να επιστήσουμε την προσοχή του στο τι τρώει και με ποιους τα τρώει...

«Προσμέναμε οι μαύροι με ανοιχτό το στόμα / στα πράγματα να έλθει και το δικό μας κόμμα / να πάρωμ' επί τέλους και 'μεις καμιά μερίδα / να ζήσωμε για λίγο καιρό απ' την πατρίδα» (Γεώργιος Σουρής).

Το πόσα και τι περιεχομένου ακούσαμε από επαρχιώτες Συριζαίους (τακτοποιημένοι απαξάπαντες, λες και αποτελεί απαράβατο όρο) για την αποφυλάκιση Θεοφίλου, δεν λέγεται και δεν γράφεται εδώ, μην έχουμε περαιτέρω αύξηση των αυτοκτονιών ή έστω της τριχόπτωσης...

«Η εθνική αστική τάξη είναι ανίκανη να πάρει μια αγωνιστική θέση κατά του ιμπεριαλισμού. Αυτό αποδεικνύει πως φοβάται περισσότερο τη λαϊκή επανάσταση, παρά τη δεσποτική πίεση των μονοπωλίων που κακοποιούν τον εθνικό χαρακτήρα, προσβάλλουν τα πατριωτικά αισθήματα και αποικοποιούν την οικονομία» (Che Guevara).

Ενα κομμάτι μάλαμα, ένα κομμάτι ασήμι
κόπηκε απ' τον ουρανό κι έπεσε μες στη στράτα.

Άλλοι το λένε σύννεφο, άλλοι το λένε αντάρα
μα αυτό δεν είναι σύννεφο, κείνο δεν είναι αντάρα
παρά είναι η Βασιλική που 'ρχεται απ' το δίκιο
που -όπως τα φίδα- ταξικό, ξιπόλητους δαγκώνει.

Στάλα τη στάλα το νερό τρυπάει το λιθάρι
κι η κόρη με τα σκέρτσα της σφάζει το παλικάρι.

Ο κωλοτούμπας νίκησε τον έρπη και την κήλη
και πήγε στη Βασιλική με νάζια και καπρίτσια.

«Γεια και χαρά σου λυγερή, γεια και χαρά σου κόρη».

«Καλώς τον τονπραματευτή, καλώς τον τον λεβέντη».

«Βλαχούλα μ' που 'σαι εύμορφη, του κόσμου και της κλίκας
τώρα που 'σαι στη σύνταξη μην πιάσεις τα κεντίδια

το πλέξιμο, το διάβασμα, τη μαύρη τηλοψία
γιατί γραφείο σου 'χω 'γω, καρέκλα σου 'τοιμάζω
σαν ακραιφνής αριστερός, ευγνώμων και κιμπάρης».

Το άκουσε η Βασιλική κι έκανε κωλοτούμπες
στις κορυφές και στις πλαγιές, στο δροσερό χορτάρι.

Λίγο πιο εκεί από την «παπάρα της εβδομάδας», ασφαλώς η είδηση της προηγούμενης εβδομάδας είναι αυτή που αντιγράφουμε αυτούσια από τις «ναυαρχίδες» των διαρροών και της ενημέρωσης (προσέξτε και το «επικαιροποιημένο μνημόνιο»): «Νέες περικοπές στις κρατικές δαπάνες, χωρίς να εξαιρούνται και αυτές για τον κρίσιμο τομέα της υγείας, θα επιβληθούν και του χρόνου σύμφωνα με εγκύκλιο του Γ. Χουλιαράκη για την κατάρτιση του προϋπολογισμού 2018, με την οποία καθορίζονται τα ανώτατα όρια των δαπανών, προκειμένου να επιτευχθεί ο δημοσιονομικός στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ το 2018, χωρίς περαιτέρω μέτρα από αυτά που έχουν ήδη συμφωνηθεί με τους πιστωτές και καταγράφονται στο επικαιροποιημένο μνημόνιο».

Δυστυχώς δεν έχει και WC φέτος (World Cup) να ανακουφιστούμε... Στο καμίνι του Καμίνη θα τη βγάλουν πολλοί. Και άλλοι στα άλλα αστεία άστεα.

«Για έναν πολίτη που δεν έχει κοινωνιολογικές γνώσεις, η κοινωνική επανάσταση σημαίνει χάος γιατί αυτός είναι ανίκανος να συλλάβει το νόημά της. Για έναν επαναστάτη, ο εμφύλιος πόλεμος ανάμεσα στους εκμεταλλευτές και στους εκμεταλλεζόμενους σημαίνει το μεγάλο ξεκίνημα για μια πραγματική ρύθμιση της υλικής ζωής της κοινωνίας» (Wilhelm Reich).

Κοκκινোসκουφίτσα

Όλοι τη Δευτέρα το πρωί στο Εφετείο

Λευτεριά στην Ηριάννα Β.Λ. και τον Περικλή Μ.

Ηαθώωση του Τάσου Θεοφίλου από όλες τις κατηγορίες δημιουργεί ένα καινούργιο πλαίσιο ενόψει των αιτήσεων αποφυλάκισης της Ηριάννας Β.Λ. και του Περικλή Μ., που θα εκδικαστούν τη Δευτέρα 17 Ιούλη από το Πενταμελές Εφετείο (Τμήμα Αναστολών). Γιατί οι δύο αυτές υποθέσεις, φαινομενικά άσχετες μεταξύ τους, έχουν ένα κοινό νήμα που τις συνδέει: ξεκίνησαν από κατασκευές της Αντιτρομοκρατικής και συνεχίστηκαν με δικαστικές αποφάσεις πραξικοπηματικού τύπου. Και μάλιστα, κατασκευές που έχουν ως βάση τους το περιβόητο DNA.

Ο Τάσος Θεοφίλου κατηγορήθηκε και καταδικάστηκε με ένα υποτιθέμενο δείγμα DNA, που υποτίθεται πως βρέθηκε σ' ένα υποτιθέμενο καπέλο, που υποτίθεται πως έπεσε από τους δράστες της ληστείας στην Πάρο, την ώρα που ένας απ' αυτούς ήρθε στα χέρια με έναν ταξιτζή, τον οποίο σκότωσε. Ακόμα και δεκτή να γινόταν αυτή η κατασκευή της Αντιτρομοκρατικής (δηλαδή, αν όντως είχε βρεθεί καπέλο -και δεν είχε τοποθετηθεί εκ των υστέρων- και αν όντως είχε ανιχνευθεί «καθαρό» δείγμα DNA του Θεοφίλου), και πάλι δε θα έπρεπε να υπάρξει καταδίκη του, γιατί δεν υπήρχε οποιοδήποτε άλλο στοιχείο (μια μαρτυρική κατάθεση που τον αναγνώριζε, ένα αποτύπωμά του, κάτι από τα κλοπιμαία στην κατοχή του κτλ.). Και το DNA μόνο του, χωρίς άλλο αποδεικτικό στοιχείο, δεν μπορεί να οδηγήσει σε καταδίκη, όπως έχει αποφανθεί σωρεία αποφάσεων Πενταμελών Εφετείων. Όμως, το δικαστήριο του πρώτου βαθμού πέταξε στα σκουπίδια και τα δεδομένα της υπόθεσης και την πλούσια νομολογία και έστειλε τον

Θεοφίλου στη φυλακή, όπου έμεινε «τζάμπα και βερεσέ» πέντε χρόνια. Μέχρι που ήρθε το δικαστήριο του δεύτερου βαθμού και αποκατέστησε (μετά από πέντε χρόνια!) την αδικία, απαλλάσσοντας τον Τάσο Θεοφίλου από όλες τις κατηγορίες.

Στην περίπτωση της Ηριάννας και του Περικλή τα πράγματα είναι εξίσου -αν όχι περισσότερο- προκλητικά. Η ίδια η ανάκριση είχε αποδυναμώσει τα «ευρήματα» της Αντιτρομοκρατικής. Ο εφέτης ειδικός ανακριτής και ο εισαγγελέας δεν τους προφυλάκισαν, πράγμα όχι συνηθισμένο γι' αυτούς τους «διώκτες της τρομοκρατίας». Κι όμως, το δικαστήριο του πρώτου βαθμού τους «έριξε» από 13 χρόνια κάθειρξη και τους έστειλε στη φυλακή, χωρίς να δεχτεί -τουλάχιστον- να έχει ανασταλτικό χαρακτήρα η έφεσή τους. Τιμώρησε αυτούς τους ανθρώπους με τον πιο σκληρό τρόπο, λόγω της προσωπικής σχέσης τους με τον Κώστα Παπαδόπουλο (σύντροφός του η Ηριάννα, συγκάτοικός του ο Περικλής), που η Αντιτρομοκρατική είχε παραπέμψει σαν μέλος της ΣΠΦ, αλλά αθώωθηκε πανηγυρικά από το τρομοδικείο. Αυτό που δεν κατάφεραν να κάνουν στον Παπαδόπουλο, επιχείρησαν -και δυστυχώς πέτυχαν- να το κάνουν σε δυο ανθρώπους του περιβάλλοντός του. Με μοναδικό «στοιχείο» το DNA, που δεν υφίσταται καν ως εύρημα.

Μηχανεύτηκαν τον όρο «μερικό γενετικό προφίλ», για να περιγράψουν κάτι που δεν μπορεί να ονομαστεί «γενετικό προφίλ», αφού δεν ταυτίζονται και οι 16 γενετικοί τόποι και τα αλληλόμορφα. Η ταύτιση όλων των γενετικών τόπων και των αλλη-

λόμορφων είναι όρος εκ των ων ουκ άνευ για να αποδώσει ένας επιστήμονας αυτό το προφίλ σε ένα συγκεκριμένο άτομο. Και βέβαια, η ταύτιση του γενετικού προφίλ δεν σημαίνει ότι το άτομο ήρθε οπωσδήποτε σε επαφή με το πειστήριο. Γι' αυτό πρέπει να υπάρχουν και άλλα αποδεικτικά στοιχεία που να πιστοποιούν την ενοχή του. Στην περίπτωση της Ηριάννας ούτε άλλα στοιχεία υπήρχαν, ούτε καν ταύτιση του γενετικού της προφίλ (μόνη της είχε δώσει δείγμα DNA για να γίνει σύγκριση).

Στην περίπτωση του Περικλή μιλάνε για ταύτιση μερικών γενετικών τύπων που βρέθηκαν σε μείγμα οχτώ ανθρώπων! Δηλαδή, σε ένα εντελώς άχρηστο δείγμα γενετικού υλικού, που έπρεπε να πεταχτεί κατευθείαν στα σκουπίδια. Εχουμε αναφερθεί πολλές φορές στις καταθέσεις σε δικαστήρια της χημικού Ε.Κ., η οποία έχει ασχοληθεί επί μακρόν με τις έρευνες DNA. Από τις καταθέσεις της γνωρίζουμε ότι στα ποινικά συστήματα πολλών καπιταλιστικών χωρών δεν εξετάζονται καν μείγματα βιολογικού υλικού περισσότερων των δύο ατόμων. Θεωρούνται άχρηστα. Εδώ, με μείγμα οχτώ ατόμων, έστειλαν τον Περικλή Μ. στη φυλακή με 13 χρόνια κάθειρξη!

Η ερχόμενη Δευτέρα (17 Ιούλη) είναι η μέρα που θα δοθεί η πρώτη μάχη (δυστυχώς, η δίκη πέρασε στα «μουγγά»). Στην αίθουσα 100Α, στον τέταρτο όροφο του Εφετείου (οδός Λουκάρεως) θα εκδικαστούν οι αιτήσεις αποφυλάκισης της Ηριάννας και του Περικλή (έχουν τους αριθμούς 10 και 13 στο πινάκιο). Το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει από τις 9 το πρωί να κατακλύσει το Εφετείο.

Απόρριψη άδειας στον Δημήτρη Κουφοντίνα

Ζητούν μόνο δήλωση μετάνοιας

Με απύθμενο θράσος, η αντεισαγγελέας Πρωτοδικών Πειραιά, Ροδόπη Νικολούλη, που εισηγήθηκε στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Πειραιά να δεχτεί το εισαγγελικό βέτο και να ακυρώσει την κατά πλειοψηφία απόφαση του Συμβουλίου της Φυλακής υπέρ της χορήγησης διήμερης άδειας στον Δημήτρη Κουφοντίνα, είπε στην εισήγησή της ότι η «μεταμέλεια» από τον επαναστάτη πολιτικό κρατούμενο δεν ζητείται «υπό την έννοια της απαίτησης "δήλωσης μετάνοιας", όπως αναφέρει ο ίδιος στην από 27/3/2017 αίτησή του, αλλά ως ένα στοιχείο που αν συνέτρεχε πραγματικά και ουσιαστικά, θα παρείχε κά-

ποιο εχέγγυο ότι ο αιτών δεν θεωρεί πως ο συγκεκριμένος σκληρός, βίαιος και εγκληματικός τρόπος με τον οποίο δρούσε, δεν αποτελεί λύση στα προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας και άρα δεν είναι πιθανό να τον επαναλάβει!»

Ζητούν από τον Κουφοντίνα δήλωση μετάνοιας και αποκήρυξης της προσωπικής του διαδρομής στο επαναστατικό κίνημα και έχουν το θράσος να λένε ότι δεν πρόκειται για «δήλωση μετάνοιας»!

Με τις «ορθές και νόμιμες σκέψεις της εισαγγελικής προτάσεως» συμφώνησε και το Συμβούλιο, που έκρινε ότι «κατά τον χρόνο κράτησής του, ουδόλως έχει διαφοροποιηθεί το **συνειδησιακό υπόβαθρο** που ώθησε τον κρατούμενο στην τέλεση των προαναφερθέντων παράνομων πράξεων, και δεν έχει μεταμεληθεί, αφού εξακολουθεί να αναφέρεται σε "πολιτική" και όχι ποινική ευθύνη!»

Φυσικά, πρόκειται για απόφαση καθαρά εκδικητική-πολιτική, η οποία ξεπερνά το πλαίσιο του νόμου. Το πλαίσιο του νόμου το υπηρετεί η εισήγηση της κοινωνικής λειτουργού του Κορυδαλλού (αναφέρεται στην εισήγηση της εισαγγελέας), που αναφέρει ότι «η διαγωγή αυτού είναι καλή και παρέχει τα **εχέγγυα** για καλή χρήση της άδειας». Το πλαίσιο

του νόμου το υπηρετεί η δήλωση του Δ. Κουφοντίνα που παρέστη αυτοπροσώπως στο Συμβούλιο (αναφέρεται και αυτή στην εισαγγελική εισήγηση), ότι «θα τηρήσει τους όρους της άδειας και δεν θα διαπράξει νέα εγκλήματα» (αποκλείεται το τελευταίο να το είπε έτσι ο Κουφοντίνας, αλλά έτσι το αναφέρουν).

Αυτές είναι οι προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος. Το... συνειδησιακό υπόβαθρο είναι μια δική τους κατασκευή, που μοναδικό σκοπό έχει να εξαναγκάσει τον Δ. Κουφοντίνα σε μια ταπεινωτική δήλωση μετάνοιας και αποκήρυξης, **αποκλειστικά για πολιτική χρήση**. Γιατί μια τέτοια δήλωση θα μπορούσε να είναι και υποκριτική από κάποιον που απλά θέλει να χρησιμοποιήσει την άδεια για να δραπετευσεί. Πώς, λοιπόν, την αναγορεύουν σε αποκλειστικό εχέγγυο για καλή χρήση της άδειας; Γιατί δε θεωρείται εχέγγυο η δήλωση του Κουφοντίνα ότι θα κάνει καλή χρήση της άδειας, αλλά θα θεωρούνταν εχέγγυο μια δήλω-

ση μετάνοιας και αποκήρυξης; Και σε τελευταία ανάλυση, ποιος γνωρίζει καλύτερα έναν κρατούμενο, οι υπεύθυνοι της φυλακής ή ένας «ξωτικός» εισαγγελέας;

Είναι φανερό ότι εκείνο που επιδιώκουν είναι να τσακίσουν το ηθικό ανάστημα του Δ. Κουφοντίνα, του οποίου το κύρος στέκεται ψηλά στον ελληνικό λαό (ακόμα και σε ανθρώπους που δε συμφωνούν με τη δράση της ΕΟ 17Ν). Όπως οι βασανιστές της Μακρονήσου χρησιμοποίησαν το βούρδουλα και τ' άλλα βασανιστήρια ενάντια στους κομμουνιστές και εαμίτες, έτσι αυτοί χρησιμοποιούν τη στέρηση νόμιμων δικαιωμάτων ενός κρατούμενου. Ο Δ. Κουφοντίνας κρατάει ψηλά την αγωνιστική του τιμή και το κύρος του στον ελληνικό λαό. Εκείνοι που είναι βουτηγμένοι στην ατιμία και τη ντροπή είναι οι συριζαίοι, που διατηρούν εν ζωή το έκτρωμα Δένδια, που άλλαξε τη σχετική διάταξη θεσπίζοντας το εισαγγελικό βέτο στη χορήγηση άδειας σε κρατούμενο.

Αθώωση Τάσου Θεοφίλου

«Στο σκαμνί» αυτοί που έστησαν τη σκευωρία

Μπορεί ο Τάσος Θεοφίλου να κέρδισε την ελευθερία του, μετά από έναν εφιάλτη που κράτησε σχεδόν πέντε χρόνια, μπορεί η αθώωσή του και η αποφυλάκισή του να γέμισαν χαρά τον ίδιο, τους δικούς του ανθρώπους, τους συντρόφους του και το κίνημα αλληλεγγύης που αγωνίστηκε στο πλευρό του, όμως σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν μπορείς να πεις «τέλος καλό, όλα καλά».

Ο Θεοφίλου δεν ήταν ο πρώτος που οι διωκτικοί μηχανισμοί του αστικού κράτους τον τύλιξαν σε μια κόλλα χαρτί και τον έστειλαν επί τόσα χρόνια στη φυλακή και σίγουρα δε θα είναι ο τελευταίος. Όμως, το προκλητικό «στήσιμο» της υπόθεσής του μας επιβάλλει να δώσουμε συνέχεια, στρεφόμενοι ενάντια στους σκευωρούς. Δεν πρόκειται, φυσικά, να φέρουμε την «κάθαρση» στους βρομερούς διωκτικούς μηχανισμούς. Μπορούμε, όμως, να ενισχύσουμε τους αμυντικούς μηχανισμούς του κινήματος, ώστε ο αγώνας για την υπεράσπιση του επόμενου «Θεοφίλου» να δοθεί από καλύτερες θέσεις.

Μετέωρος βηματισμός

Με την απόφασή τους να αθώωσουν τον Τάσο Θεοφίλου οι τρεις δικαστίνες της πλειοψηφίας του Α' Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών έκαναν το πρώτο βήμα. Το δεύτερο βήμα που όφειλαν να κάνουν με την απόφασή τους θα ήταν να στείλουν όλη τη δικογραφία στην Εισαγγελία Εφετών για συνέχιση της δικαστικής διερεύνησης για τη ληστεία στην Alpha Bank στην Πάρο και τη θανάτωση του άτυχου ταξιτζή Δ. Μίχα. Δεν τόλμησαν να κάνουν αυτό το τολμηρό βήμα, γιατί προφανώς θα «ακουμπούσε» τη ΔΑΕΕΒ (Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας), δηλαδή την περιβόητη Αντιτρομοκρατική, και τον αξιωματικό της Ε. Χαρδαλιά, οργανωτή και σχεδιαστή των δώξεων κατά της οργάνωσης ανταρτών πόλης ΣΠΦ και άλλων αναρχικών αγωνιστών.

Δεν αναγορεύσαμε εμείς τον Χαρδαλιά σε οργανωτή και σχεδιαστή των δώξεων της ΣΠΦ, κινούμενοι από ιδεολογική αντιπαλότητα. Μόνος του αποκαλύφθηκε ως τέτοιος με τις υπερφίαλες δηλώσεις του. Για παράδειγμα, στις 22 Μάρτη του 2013, κατά την εξέτασή του στην 35η συνεδρίαση της 3ης δίκης της ΣΠΦ, ρωτήθηκε από τη συνήγορο του Αλ. Μητρούσια, Αννυ Παπαρρούσου, πώς θυμάται τα γεγονότα, όταν -όπως ο ίδιος λέει- πληροφοριακά σημειώματα δεν κράταγε, τις προσωπικές σημειώσεις του τις κατέστρεψε και αντίγραφα των καταθέσεών του δεν έχει. Με ύφος χιλίων Ιαβέρηδων, ο Χαρδαλιάς απάντησε σαν ένας μικρός θεός: **«Έχω την αλληλουχία των γεγονότων και γνωρίζω ποια χρειάζονται και ποια δεν χρειάζονται για το δικαστήριο»!**

Σχολιάζοντας αυτή την κυνική δήλωσή του είχαμε γράψει στις 26 Μάρτη του 2013: «Αυτή η κυνική δήλωση του ασφαλίτη αφαιρεί κάθε φερετζέ από τα τρομοδικεία. Εμείς (η Αντιτρομοκρατική) είμαστε η μοναδική πηγή

αλήθειας, λέει ο Χαρδαλιάς, εμείς κατασκευάζουμε τις δικογραφίες και εμείς καθορίζουμε τι ακριβώς χρειάζονται τα τρομοδικεία για να ρίξουν βαριές καταδίκες. Εχουμε το απόλυτο δικαίωμα να προσθέτουμε, να αφαιρούμε, να τροποποιούμε, και οι δικαστές είναι υποχρεωμένοι να δέχονται ό,τι τους λέμε κάθε φορά».

Σε όλες τις τρομοδικές που έγιναν σε βάρος μελών της ΣΠΦ και άλλων αναρχικών αγωνιστών, που δεν ήταν μέλη της ΣΠΦ, υποβλήθηκε από τους συνηγόρους υπεράσπισης αίτημα της εξαίρεσης του Χαρδαλιά, γιατί είχε ασκήσει προανακριτικό έργο. Το αίτημα απορρίφθηκε, όχι μόνο γιατί έπρεπε να προστατευθεί το κύρος της Αντιτρομοκρατικής, αλλά και γιατί δεν υπήρχαν στοιχεία για την εξατομίκευση των κατηγοριών και έτσι τα τρομοδικεία, πέρα από την κατηγορία της συμμετοχής, δε θα μπορούσαν να καταδικάσουν τα μέλη της ΣΠΦ για τις πράξεις της οργάνωσης, την ευθύνη των οποίων είχε αναλάβει με προκηρύξεις.

Και στις δύο δίκες του Τάσου Θεοφίλου υποβλήθηκε αίτημα εξαίρεσης του Ε. Χαρδαλιά, ο οποίος είχε ασκήσει όχι μόνο προανακριτικό, αλλά και ανακριτικό έργο, αφού -παράλληλα με την ανάκριση που έκανε ο ειδικός ανακριτής, πρόεδρος Εφετών, Δ. Μόκας- γινόταν από τις 18 Αυγούστου του 2012 και μετά ανακριτικό έργο από την ΔΑΕΕΒ, στην Αθήνα και στην Πάρο. Όμως, ακόμη και το Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων που αθώωσε τον Θεοφίλου απέρριψε το αίτημα εξαίρεσης του Ε. Χαρδαλιά. Οι τρεις δικαστίνες της αθωωτικής πλειοψηφίας δεν τόλμησαν να τα βάλουν με τον Χαρδαλιά και τη σκοτεινή υπηρεσία του.

Τόλμησαν, όμως, να πετάξουν στα σκουπίδια όλους τους ισχυρισμούς του Ε. Χαρδαλιά και της Αντιτρομοκρατικής και να αθώωσουν τον Θεοφίλου. Κι αυτό είναι προς τιμήν τους, όπως γράψαμε και την προηγούμενη εβδομάδα. Το επαναλαμβάνουμε ευθαρσώς, μολονότι αυτή η απόφαση, όπως και ανάλογες στο παρελθόν, δεν αλλάζει το χαρακτήρα του δικαστικού σώματος ως υπερασπιστή του στυγνού καπιταλιστικού συστήματος και των θεσμών του. Στον κανόνα υπάρχουν και οι εξαιρέσεις και στο καταθλιπτικό τοπίο των τρομοδικείων μπορεί να κερδηθούν επιμέρους νίκες (θυμίζουμε την τελική απόφαση στη δίκη του ΕΛΑ).

Η δικαστική διερεύνηση πρέπει να συνεχιστεί

Καταρχάς, η έρευνα πρέπει να συνεχιστεί, γιατί με την αθώωση του Τάσου Θεοφίλου κατέρρευσαν οι ισχυρισμοί της Αντιτρομοκρατικής και του Χαρδαλιά περί τηλεφωνήματος αγνώστου άνδρα ο οποίος «έδωσε» τον Θεοφίλου ως έναν από τους δράστες της ληστείας και της ανθρωποκτονίας στην Πάρο. Θυμίζουμε ότι δίπλα στο σώμα του νεκρού Μίχα βρέθηκε κινητό τηλέφωνο. Το απόρητο του κινητού ήρθε και βρέθηκε σε ποιον ανήκε (σίγουρα σε έναν από τους δράστες). Βρέθηκε, ακόμα, ότι από το κινητό που έπεσε στον τόπο της ανθρωποκτονίας έγιναν κλήσεις σε συγκεκριμένα κινητά τηλέφωνα.

Η δικαστική έρευνα για τον κάτοχο του κινητού καθώς και για τους κατόχους των άλλων κινητών τα οποία δέχτηκαν κλήσεις απ' αυτό δε συνεχίστηκε. Όπως αναφέραμε στο αναλυτικό δημοσίευσμά μας για την αθώωση του Τ. Θεοφίλου, η δικαστική έρευνα διακόπηκε από την Αντιτρομοκρατική, η οποία άλλαξε τον προσανατολισμό της ανάκρισης. Από καινούργια στοιχεία που συλλέξαμε πιστοποιείται ότι ο προσανατολισμός της έρευνας πράγματι άλλαξε από την Αντιτρομοκρατική, που ήθελε με την ενοχοποίηση του Θεοφίλου να χρεώσει τους αντάρτες πόλης της ΣΠΦ και με δολοφονίες αθώων πολιτών, αλλά αυτό συνεχίστηκε και από τον εφέτη ειδικό ανακριτή Δ. Μόκα. Τόσο η Αντιτρομοκρατική, που στις 19 Αυγούστου του 2012 παρέδωσε στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών τη δικογραφία, όσο και ο ειδικός ανακριτής Δ. Μόκας δε συνέχισαν τη δικαστική έρευνα για τον κάτοχο του κινητού, για τους κατόχους των κινητών που δέχτηκαν κλήσεις απ' αυτό, αλλά και για τον αλβανό πολίτη που εμφανίστηκε ως αυτόπτης μάρτυρας.

Στις 18 Αυγούστου του 2012, ο Διευθυντής της Αντιτρομοκρατικής, Αλκιβιάδης Τζοϊτής, έστειλε στο Αστυνομικό Τμήμα Πάρου έγγραφο με θέμα «Διαβίβαση προανακριτικού υλικού» με το οποίο του έπαιρνε την υπόθεση: **«Ενόψει των ευρημάτων, τα οποία προέκυψαν από τις μέχρι τώρα έρευνες, κρίνεται σκόπιμο να μας δι-αβιβάσετε προς περαίωση, το σύνολο του συλλεχθέντος προανακριτικού υλικού (δικογραφία), που αφορά την υπόθεση ένοπλης ληστείας και συνακόλουθης ανθρωποκτονίας, που**

έλαβε χώρα στη Νάουσα της Πάρου Κυκλάδων, την 10-8-2012, **προκειμένου να συνεχιστούν στην Υπηρεσία μας οι σχετικές έρευνες».**

Ο Τζοϊτής της Αντιτρομοκρατικής πήρε αυτή την πρωτοβουλία, χωρίς να έχει λάβει εισαγγελική παραγγελία. Ζήτησε από το ΑΤ Πάρου τη δικογραφία «προκειμένου να συνεχιστούν από την υπηρεσία μας οι σχετικές έρευνες». Στελέχη της Αντιτρομοκρατικής, όμως, διεξήγαγαν προανάκριση από τις 18 Αυγούστου, δηλαδή πριν λάβουν τη δικογραφία από το ΑΤ Πάρου. Και όχι μόνον αυτό. Ενώ την επομένη, στις 19 Αυγούστου, ο Χαρδαλιάς έστειλε στην Εισαγγελία, εκ μέρους της Αντιτρομοκρατικής, τη δικογραφία με κατηγορούμενο τον Θεοφίλου, η Αντιτρομοκρατική συνέχισε με στελέχη της να διεξάγει προανάκριση-τακτική ανάκριση μέχρι και τον Οκτώβριο του 2012!

Λέμε προανάκριση-τακτική ανάκριση, γιατί πολλούς από τους ουσιαστικές μάρτυρες της υπόθεσης, μετά τις προανακριτικές καταθέσεις που αυτοί έδωσαν στις 10 Αυγούστου στην Πάρο, τους εξέτασαν εκ νέου στελέχη της Αντιτρομοκρατικής ως ανακριτικοί υπάλληλοι και όχι ο αρμόδιος τακτικός ανακριτής. Είναι η μοναδική ή μία από τις ελάχιστες περιπτώσεις που η Αντιτρομοκρατική διεξάγει ανάκριση ταυτόχρονα με τον ειδικό ανακριτή Δ. Μόκα. Ενήργησε έτσι γιατί **ήθελε να έχει τον πλήρη έλεγχο για να δέσει τη σκευωρία σε βάρος του Τάσου Θεοφίλου, «επεξεργάζομενη» τους αυτόπτες μάρτυρες.**

Είναι αποκαλυπτικό το εισαγωγικό σημείωμα που συνοδεύει τη δικογραφία που σχηματίστηκε άρπα-κόλλα στις 18 Αυγούστου του 2012 σε βάρος του Τ. Θεοφίλου από την Αντιτρομοκρατική και στάλθηκε την επομένη στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών Αθηνών (ενώ με το έγγραφο που έστειλε στις 18 Αυγούστου στο ΑΤ Πάρου ζητούσε τη σχηματισθείσα δικογραφία για να συνεχίσει υποτίθεται τις έρευνες): **«Σας υποβάλλουμε συνημμένα σχηματισθείσα δικογραφία σε βάρος του Θεοφίλου Αναστασίου του Κωνσταντίνου... Συγκατηγορούμενοι του προαναφερόμενου, για τις ίδιες ως άνω αξιόποινες πράξεις είναι επίσης: α) άνδρας, κανονικής σωματικής διάπλασης, αγνώστων λοιπών στοιχείων, β) άνδρας, κανονικής σωματικής διάπλασης, αγνώστων λοιπών στοιχείων, γ) άνδρας, αγνώστων λοιπών στοιχείων».**

Προσέξτε. Ο Χαρδαλιάς και η Αντιτρομοκρατική ζητούν τη δικογραφία δήθεν για να συνεχίσουν τις έρευνες, αλλά τη στέλνουν αμέσως στην Εισαγγελία, έχοντας τυλίξει σ' αυτήν τον Θεοφίλου. Μιλούν για συνεργούς του Θεοφίλου, αγνώστων λοιπών στοιχείων, ενώ έχει γίνει άρση του απορρήτου του κινητού που βρέθηκε δίπλα στο σώμα του νεκρού Μίχα, έχει βρεθεί ο κάτοχος του και σε ποιους τηλεφώνησε κατά τη διάρκεια της ληστείας, λίγο πριν τη δολοφονία του ταξιτζή. Το μόνο που ενδιέφερε τους Χαρδαλιά, Τζοϊτή και σία ήταν να στήσουν τη σκευωρία σε βάρος του Θεοφίλου και να πετύχουν την

καταδίκη του.

Όπως αναφέραμε, ακολούθησε παράλληλη ανάκριση, από τον εφέτη ειδικό ανακριτή Δ. Μόκα και από την Αντιτρομοκρατική. Αυτή η διπλή ανάκριση, όμως, δεν αποσκοπούσε στην ανακάλυψη έστω των «αγνώστων στοιχείων συνεργών» του Θεοφίλου, αλλά στο «δέσιμο» της σκευωρίας σε βάρος του Θεοφίλου. Δε συνέλαβαν τον κάτοχο του κινητού που βρέθηκε δίπλα στον νεκρό ταξιτζή για να τον ανακρίνουν. Δεν κάλεσαν τους κατόχους των κινητών με τους οποίους επικοινωνήσε ο ένας από τους δράστες. Δεν αξιολόγησαν και δεν ερεύνησαν το γεγονός ότι το OPEL ASTRA, με το οποίο διέφυγαν οι δράστες της ληστείας και της ανθρωποκτονίας, το είχαν κλέψει το 2010 αλβανοί δράστες δύο ληστών.

Όλα αυτά τα στοιχεία υπάρχουν στη δικογραφία και ήταν σε πλήρη γνώση τόσο του εφέτη ειδικού ανακριτή όσο και των δικαστών του Γ' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, που καταδίκασε σε πρώτο βαθμό τον Τάσο Θεοφίλου, και του Α' Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων που τον απάλλαξε.

Γι' αυτό και λέμε ότι οι τρεις δικαστίνες που απάλλαξαν τον Θεοφίλου είχαν τη δυνατότητα και την υποχρέωση να στείλουν τη δικογραφία στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών για περαιτέρω δικαστική διερεύνηση κατά παντός υπευθύνου. Σ' αυτούς συμπεριλαμβάνονται ο Αλ. Τζοϊτής, ο Ε. Χαρδαλιάς και τα στελέχη της Αντιτρομοκρατικής που διεξήγαγαν προανάκριση-τακτική ανάκριση. Όλα αυτά τα στελέχη είναι γνωστά, καθώς στη δικογραφία υπάρχουν οι καταθέσεις των μαρτύρων που εξέτασαν.

Ο Δ. Μόκας έχει πεθάνει, όμως υπάρχουν άλλοι δικαστές που συμμετείχαν στη δικαστική διερεύνηση και πρέπει να κληθούν να καταθέσουν και να δώσουν εξηγήσεις για τον μονόπλευρο δικαστικό έλεγχο σε βάρος ενός αθώου, που τον έκλεισαν πέντε χρόνια στη φυλακή.

Οι τρεις δικαστίνες δεν τόλμησαν να τα βάλουν με την Αντιτρομοκρατική και με συναδέλφους τους, έκαναν όμως το πρώτο βήμα. Θα τολμήσει η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου να τα βάλει με την Αντιτρομοκρατική και τους δικαστές που έβαλαν πλάτη για να στηθεί η σκευωρία σε βάρος του Τάσου Θεοφίλου; Ιδωμεν.

ΥΓ. Στο δικαστήριο του πρώτου βαθμού, ο Ε. Χαρδαλιάς δέχτηκε το πρώτο χτύπημα, καθώς **αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι «μπορεί να μην ήταν στη ληστεία ο άνθρωπος».** Με την αθωωτική απόφαση για τον Τάσο Θεοφίλου, ο Χαρδαλιάς ηττήθηκε κατά κράτος. Το σημαντικότερο είναι ότι έγινε συντρίμμα η κατασκευή του, ότι δήθεν η υπηρεσία του δέχεται τηλεφωνήματα από αγνώστους που δίνουν στοιχεία για τη συμμετοχή αναρχικών αγωνιστών σε διάφορες ενέργειες. Μετά απ' αυτή την εξέλιξη, θα συνεχίσει ο Χαρδαλιάς να παρουσιάζει στα τρομοδικεία το σενάριο για τηλεφωνήματα αγνώστων που δίνουν στοιχεία για τη δράση αναρχικών αγωνιστών;

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Απογοητευμένος από τους παράγοντες των μεγάλων ομάδων και την κατάσταση που επικρατεί στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο δηλώνει ο υφυπουργός Αθλητισμού, Γιώργος Βασιλειάδης, σε πρόσφατη συνέντευξή του, στην οποία εμφανίζεται σαν ένα απλός φιλάθλος, ο οποίος προσπαθεί να καταγράψει την πραγματικότητα και όχι σαν υφυπουργός ο οποίος καλείται να δώσει λύση στα προβλήματα που και ο ίδιος διαπιστώνει.

Από τη συνέντευξη του υφυπουργού προκύπτει ότι έχει ανοιχτή γραμμή με την ΟΥΕΦΑ και τη ΦΙΦΑ (σε αντίθεση με τον προκάτοχό του, Σταύρο Κοντονή, ο Βασιλειάδης δε δείχνει να ενδιαφέρεται έντονα για το επικοινωνιακό κομμάτι), ότι έχουν δρομολογηθεί οι διαδικασίες για να υπάρξει εναρμόνιση της νομοθεσίας με τις κατευθύνσεις και τις υποδείξεις των διεθνών ομοσπονδιών και ότι συντομεύει ο χρόνος για τις εκλογές στην ΕΠΟ, που θα αναδείξουν τη νέα διοίκηση και τον νέο πρόεδρο.

Εμμέσως πλην σαφώς, παίρνει θέση και για τη μάχη που μαίνεται στο παρασκήνιο ανάμεσα σε Μαρινάκη, Μελισσανίδη και Σαββίδη, προκρίνοντας ως λύση την ανάδειξη μιας κοινά αποδεκτής διοίκησης στην ΕΠΟ. Τους καλεί να αντιληφθούν ότι «οι επιχειρηματικοί ανταγωνισμοί δεν μπορούν να επηρεάζουν αυτό το άθλημα, δεν μπορούν να επηρεάζουν αυτή την πραγματικότητα και δεν μπορούν να οδηγούν τον κόσμο στα άκρα».

Ιδιαίτερα επικριτικός ήταν για τη διαιτησία, για την οποία παραδέχτηκε ότι έχει σχέση με διάφορους παράγοντες και αναφέρθηκε σε αναγκαίες αλλαγές σε πρόσωπα και πράγματα. Στην κυβέρνηση προσανατολίζονται να δώσουν τη θέση του αρχιδιαιτητή της ΚΕΔ σε διαιτητή από το εξωτερικό, ευελπιστώντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα αντιμετωπιστούν οι άσχημες διαιτησίες και θα σταματήσει η απαξίωση του πρωταθλήματος.

Ενας ακόμη παράγοντας που η κυβέρνηση θεωρεί ότι θα συμβάλει στη βελτίωση της αξιοπιστίας του πρωταθλήματος είναι η χρήση του βίντεο για την εξέταση των κρίσιμων φάσεων, αφού με τον τρόπο αυτό θα «διορθώνονται» τα λάθη που μπορεί να γίνουν από τον διαιτητή και θα αποκαθίσταται η τάξη.

Κατά τα λοιπά, ακολούθησε τον δρόμο των προκατόχων του, καλύπτοντας τις αποφάσεις της αθλητικής δικαιοσύνης και την επιλογή των τακτικών δικαστών στην απονομή της και προανήγγειλε, όπως κάθε υφυπουργός Αθλητισμού, τη θέσπιση ενός αυστηρού νομοθετικού πλαισίου για την αντιμετώπιση της αθλητικής βίας, που θα έχει κατασταλτικό και προληπτικό χαρακτήρα.

Από τη συνέντευξη το συμπέρασμα είναι ότι ο Βασιλειάδης θα προστεθεί στη λίστα των υφυπουργών Αθλητισμού που πέρασαν και δεν ακούμπησαν.

Τελικά, λεφτά υπάρχουν...

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η ετήσια έκθεση της Deloitte, από την οποία προκύπτει ότι τα φράγκα που τζιράρονται στο ευρωπαϊκό επαγγελματικό ποδόσφαιρο αυξάνονται συνεχώς τόσο στο μέρος που αφορά τα έσοδα των ομάδων όσο και στο μέρος που αφορά τα συμβόλαια και τις μεταγραφές ποδοσφαιριστών. «Αιχμή του δόρατος» αποτελούν τα πέντε μεγάλα πρωταθλήματα, με την αγγλική Premier League να συνεχίζει να βρίσκεται στην κορυφή.

Από τα στοιχεία που δημοσιοποιήθηκαν από τη Deloitte στην 26η έκδοση του «Annual Review of Football Finance», η αύξηση του τζίρου των ομάδων προέρχεται κυρίως από δυο πηγές, τα τηλεοπτικά δικαιώματα και τη συμμετοχή στις διοργανώσεις της ΟΥΕΦΑ. Οσον αφορά τα έσοδα από τα τηλεοπτικά δικαιώματα, με σημείο αναφοράς την περίοδο 2015-16, η τάση είναι αυξητική σε ποσοστό γύρω στο 10-12%. Η αυξανόμενη ροή χρημάτων, σύμφωνα με τις προβλέψεις, θα συμβάλει στην ενίσχυση των ομάδων που αγωνίζονται στα πέντε μεγάλα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα, γεγονός που θα συμβάλει στην ενίσχυση της δυναμικότητάς τους, άρα και του ενδιαφέροντός τους για τους φιλάθλους, ταυτόχρονα όμως ελλοχεύει ο κίνδυνος να ανοίξει η «ψαλίδα» ανάμεσα στις ομάδες που συμμετέχουν σε αυτά τα πρωταθλήματα και να δημιουργηθεί ένα είδος αγωνιστικού μονοπωλίου όσον αφορά την ομάδα ή τις ομάδες που κατακτούν το τίτλο του πρωταθλητή (εξαίρεση αποτελεί το αγγλικό πρωτάθλημα).

Ο βασικός τρόπος που προτείνεται από τους ειδικούς για να αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος αύξησης της διαφοράς δυνα-

μικότητας μεταξύ των ομάδων ενός πρωταθλήματος είναι η συλλογική διαχείριση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων και το αυξημένο ποσοστό προς τις μικρομεσαίες ομάδες, προκειμένου να μπορέσουν να καλύψουν ένα μέρος της απόστασης που τις χωρίζει από τις πρωτοκλασάτες ομάδες. Στην πράξη, όμως, τα αποτελέσματα δεν είναι τα επιθυμητά και δε θα μπορούσαν να είναι, αφού στην ανάλυση που κάνουν οι ειδικοί δεν λαμβάνουν υπόψη τους ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι μια καπιταλιστική μπίζνα που στοχεύει στην επίτευξη του μέγιστου κέρδους και ως μπίζνα υπακούει στους βασικούς οικονομικούς νόμους της αγοράς και όχι στις ποδοσφαιρικές ανάγκες και επιθυμίες.

Η επικράτηση των νόμων της καπιταλιστικής οικονομίας και το άνοιγμα της «ψαλίδας» μεταξύ των ομάδων επιβεβαιώνεται από τα αποτελέσματα εντός του αγωνιστικού χώρου. Η σεζόν 2015-16 ήταν η τέταρτη σερί που η Γιουβέντους, η Παρί και η Μπάγερν κατέκτησαν τον τίτλο σε Ιταλία, Γαλλία και Γερμανία αντίστοιχα, Μπαρτσελόνα και Ρεάλ κοτρινάριστηκαν για τον τίτλο στην Ισπανία και μόνο στην Αγγλία είχαμε σε τέσσερις χρονιές, τέσσερις διαφορετικούς πρωταθλητές.

Η ΟΥΕΦΑ, έχοντας διαγνώσει τις «παρενέργειες» από την αύξηση των εσόδων μέσω των τηλεοπτικών δικαιωμάτων και μη μπορώντας να παρακάμψει τους οικονομικούς όρους που δίνουν μια καπιταλιστική δραστηριότητα, προσπαθεί να τις μειώσει, ενισχύοντας το ποσοστό των χρημάτων που μπαίνει στο ταμείο των μικρομεσαίων ομάδων από τη συμμετοχή τους στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Οι σημαντικές

αυξήσεις στα φράγκα που μοιράζει η ΟΥΕΦΑ έκαναν ακόμα πιο κερδοφόρα τη συμμετοχή στις διοργανώσεις της, γεγονός που αποτελεί κίνητρο στις ομάδες για να συμμετάσχουν σε αυτές και να δουν φράγκα στο ταμείο τους. Για να δουν όμως οι ομάδες το «φως το αληθινό» στο ταμείο τους, θα πρέπει να αποδεχτούν τους οικονομικούς κανονισμούς που έχει θεσπίσει η ΟΥΕΦΑ και να εναρμονιστούν με το Financial Fair Play, στόχος του οποίου είναι να λειτουργήσει ως αντίβαρο στην τακτική των ομάδων να ξοδεύουν σημαντικά, χωρίς να έχουν εξασφαλίσει τα αντίστοιχα έσοδα.

Η έκθεση της Deloitte αναφέρεται στο συγκεκριμένο θέμα παραθέτοντας στοιχεία από την Αγγλία και την Championship, από τα οποία προκύπτει ότι τα μικτά λειτουργικά έσοδα των ομάδων που ανέβηκαν στην Premier League είχαν αυξητική τάση και παρουσίασαν μεγαλύτερη ζημιά σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι οι ομάδες, στην προσπάθειά τους να ανεβούν στην Premier League, δε διστάζουν να ξοδέψουν περισσότερα από τα έσοδά τους, ελπίζοντας ότι θα «ρεφάρουν» με την άνοδό τους (στην πράξη, οι καπιταλιστές που επενδύουν σε αυτές τις ομάδες βάζουν στην τσέπη ένα σημαντικό μέρος από τα έσοδα για να κάνουν «απόσβεση» της επένδυσής τους).

Ωστόσο, αν και σε απόλυτα νούμερα υπάρχει αύξηση, το ποσοστό των εσόδων που δαπανάται για μεταγραφές και συμβόλαια μειώνεται συνεχώς. Την αγωνιστική περίοδο 2012-13, το ποσοστό των εσόδων που κάλυπταν τα συμβόλαια και τους μισθούς των παιχτών ήταν 99%, ενώ την περίοδο 2015-16 είχε μειωθεί στο 44%, γεγονός που αποδεικνύει ότι έχει αλλάξει ο τρόπος διαχείρισης των ομάδων. Αυτό που παραμένει όμως σταθερή αξία είναι η σχέση ανάμεσα στην «επένδυση» σε έμπυχο δυναμικό και στη θέση της ομάδας στον βαθμολογικό πίνακα. Από τα στοιχεία της έκθεσης προκύπτει ότι οι ομάδες που ξοδεύουν περισσότερα χρήματα για μεταγραφές βρίσκονται στις πρώτες θέσεις του βαθμολογικού πίνακα, με την αγγλική Premier League να πετυχαίνει το «απόλυτο», αφού στις έξι πρώτες θέσεις του πρωταθλήματος βρίσκονται οι έξι ομάδες που ξόδεψαν τα περισσότερα φράγκα.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΦΙΛΙΠ ΝΤΕ ΣΟΒΕΡΟΝ

Βρε καλώς τους!

Από τους δημιουργούς της διάσημης κωμωδίας «Θεέ μου, τι σου κάναμε;» (σκηνοθέτης και πρωταγωνιστής συνεργάζονται ξανά), μια νέα κωμωδία ίδιας αισθητικής παίρνει το δρόμο της για τις κινηματογραφικές αίθουσες.

Ενας γνωστός διανοούμενος με αριστερές πεποιθήσεις υποστηρίζει την ανάγκη να προσφέρουμε άσυλο σε όσους το χρειάζονται. Καλεσμένος στο πάνελ τηλεοπτικής εκπομπής, στριμώνεται από τον παρουσιαστή για το πρόβλημα των Ρομά και δέχεται μια πρόκληση. Να ανοίξει το σπίτι του σε όποιον το ζητήσει. Οπότε, πολύ σύντομα βρίσκεται να φιλοξενεί μια μεγάλη οικογένεια Ρομά.

Πρόκειται για μια κωμωδία καταστάσεων και παρεξηγήσεων, που στηρίζεται σε δοκιμασμένες συνταγές. Φυσικά, το επίπεδο ανάλυσης (έστω έξυπνης και χαριτωμένης, στο πλαίσιο μιας κωμωδίας) ενός σύνθετου κοινωνικού ζητήματος, δεν μπορεί να αποτελέσει το κριτήριο επιλογής αυτής της ταινίας.

ΤΖΕΙΜΣ ΠΟΝΣΟΛΑΝΤ

Ο κύκλος

Πετυχημένος συγγραφέας («Ενα ολόγραμμα για τον βασιλιά») και σεναριογράφος («Στη χώρα των μαγικών πλασμάτων» του Σπάικ Τζονζ, «Πάμε όπου θες» του Σαμ Μέντες), ο Ντέιβ Εγκερς διασκεύαζει τώρα ο ίδιος για τη μεγάλη οθόνη το πρόσφατο μπεστ σέλερ του «Ο κύκλος», μια καταγγελία για την ολοκληρωτική απουσία ιδιωτικής ζωής στην εποχή των social media.

Η εταιρία Κύκλος, η κορυφαία εταιρία πληροφορικής στον κόσμο, προσλαμβάνει την νέα, ταλαντούχα και φιλόδοξη Μέι Χόλαντ. Η Μέι θα βρει στον Κύκλο την ευκαιρία επαγγελματικής ανέλιξης που τόσο ζητούσε. Μετά τη γνωριμία της με τον ιδρυτή και ηγέτη της εταιρίας Ιμον Μπέιλι, θα δεχτεί να πάρει μέρος σε ένα κοινωνικό πείραμα, θα έχει πάντα κάμερα μαζί της και θα είναι πάντα σε ανοιχτή επικοινωνία με τον κόσμο.

Πάρα πολλές ταινίες έχουν ασχοληθεί με τέτοια ζητήματα. Δυστυχώς, δε βλέπουμε συχνά κάτι που να μας κεντρίσει το ενδιαφέρον, παρά τα ίδια μοτίβα -τα προφανή, απλοποιημένα κι ασφαλής- να επαναλαμβάνονται διαρκώς.

ΑΛΕΞ ΝΤΕ ΛΑ ΙΝΓΚΛΕΣΙΑ

Το μπαρ

Ενα μπαρ, ένα συνηθισμένο μεσημέρι. Θαμώνες κάθονται μαζί με περαστικούς και μοιράζονται τηγανητά γλυκά και σάντουιτς με ψητό ζαμπόν και τυρί. Ενας πελάτης βγαίνει από το μπαρ και πυροβολείται στη μέση της έρημης πλατείας. Ενας άλλος αποφασίζει να βγει έξω να δει τι γίνεται, για να καταλήξει κι αυτός με μία σφαίρα. Όλοι προσπαθούν να καταλάβουν γιατί κανείς δεν

Η στήλη δεν μπορεί να ξέρει τους λόγους για τους οποίους η γερμανική κυβέρνηση επέλεξε να πραγματοποιηθεί η σύνοδος των G20 στο Αμβούργο. Ξέρει όμως τους λόγους για τους οποίους μετάνιωσε για αυτή την επιλογή της. Οι σφοδρές συγκρούσεις των διαδηλωτών με τις δυνάμεις καταστολής έκαναν το γύρο του κόσμου και χάλασαν το προφίλ της Μέρκελ εν μέσω προεκλογικής περιόδου. Η πόλη του Αμβούργου τίμησε την ιστορία της και η «Ζανκτ Πάουλι» για μια ακόμη φορά βρέθηκε στο πλευρό των αγωνιζόμενων διαδηλωτών. Το ΔΣ της ομάδας αποφάσισε να δημιουργήσει 200 θέσεις φιλοξενίας και ύπνου για τους διαδηλωτές στο γήπεδο της ομάδας (στάδιο Millerntor), ως απάντηση στην απαγόρευση της δημοτικής αρχής.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

► Οι επίσημες στατιστικές φέρνουν την ανεργία στο 27% των ενηλίκων για εργασία, αφήνοντας απέξω τα δύο εκατομμύρια που έχουν πάψει να ψάχνουν για δουλειά. Το 42% των Νοτιοαφρικανών -κυρίως των μαύρων- ζει μέσα στη φτώχεια. Οι μαύροι Νοτιοαφρικανοί αποτελούν το 79% σε έναν πληθυσμό 55 εκατομμυρίων. Τα επιτεύγματα του ANC...

► Τουρισμός στην Ελλάδα: «ευέλκτικη» εκμετάλλευση εργαζομένων (τρία E...)

► Τουρισμός - γαλέρα (τ' αφεντικό είναι λέρα).

► Εργοδοτικό Συνέδριο (ελεγκτικό...): απολύσεις συμβασιούχων με τη σέσουλα...

► Μερική απασχόληση, 604.513 μισθωτοί, 29,1% του συνόλου των μισθωτών, 330 ευρώ (σταθερά) η αμοιβή.

► «Παρακαταθήκη η πείρα της απεργίας στον αγώνα για μόνιμη και σταθερή δουλειά» - Ριζοσπάστης, 30/6/2017. Τώρα πώς γίνεται ΚΑΙ η (δυνατή) απεργία των συμβασιούχων ΟΤΑ να αποτελεί παρακαταθήκη καθ' όμοιον τρόπο με τις 24ωρες «ντουφεκιές» για την τιμή των όπλων, αυτό μόνο το ΠΑΜΕ και ο Περισσός το γνωρίζουν...

► «Ηταν ο πρόεδρος Τσάβες που είχε την τόλμη να υποδείξει το σοσιαλισμό ως εναλλακτική απέναντι στον καπιταλισμό». Marta Harnecker...

► Επίτιμος διδάκτορας του ΑΠΘ ο Γιούνκερ...

► Μόρια: κάποιος από τους κολασμένους της γης.

► Εξω η Σκορδύλη - μέσα η Ηριάννα και ο Περικλής (όταν η... Θέμις έχει κέφια).

► Μπαρουφουσζητήριες.

► Φυσικά και ΔΕΝ ήθελε η ΠΟΕΔΗΝ να συμπέσει η 24ωρη απεργία των εργαζό-

Ας υποθέσουμε πως δεν έχουμε φτάσει στο μαύρο αδιέξοδο, στην άβυσσο του νου.

Ας υποθέσουμε πως ήρθανε τα δάση μ' αυτοκρατορικήν εξάρτηση πρωινού θριάμβου, με πουλιά, με το φως τ' ουρανού, και με τον ήλιο όπου θα τα διαπεράσει.

Ας υποθέσουμε πως δεν έχουμε φτάσει από εκατό δρόμους, στα όρια της σιγής, κι ας τραγουδήσουμε, -το τραγούδι να μοιάσει νικητήριο σάλπισμα, ξέσπασμα κραυγής- τους πυρρούς δαίμονες, στα έγκατα της γης, και ψηλά, τους ανθρώπους να διασκεδάσει. (Κ. Καρυωτάκης, «Αισιοδοξία»)

μενων με «ελαστικές» μορφές απασχόλησης (σε ΕΣΥ, Πρόνοια, ΕΚΑΒ) με την απεργία των συμβασιούχων των ΟΤΑ.

► Συναγερμός πυρός στο βρετανικό κοινοβούλιο (ο φόβος...).

► Γούστο (φαίνεται να) έχει ο τίτλος (της αγγλικής έκδοσης) της Le Monde Diplomatique (Ιούλης 2017): «Red China's green crisis».

► Και από την «γενιά των 700 ευρώ» φτάσαμε (και τελειωμό δεν έχει...) στα 200-300 ευρώ μηνιαία. Πρόοδος (για τους καπιταλιστές).

► Ιδού και... ποδηλατόδρομος στην Αθήνα - αφού μας έχουν κάνει τη ζωή... ποδήλατο...

► Σε δημοπρασία επιστολή της (συγγραφώς) Τζέιν Ωστεν προς την ανηψιά της. Σπεύδομεν...

► Κι εντωμεταξύ η πιάτσα είναι γεμάτη με ταξί.

► Ομως δεν υπάρχει τρίφραγκο ούτε για ταξί.

► Νάτη κι άλλη «ανεξαρτητοποίηση» βουλευτίνας της «Ένωσης Κεντρώων».

► Σιγά μην ήταν υπέρ του πανεπιστημιακού ασύλου ο Μπουτάρης και ο Καμίνης (κοινό άρθρο τους, «ΑΣΥΛΟ ΚΑΙ ΑΒΑΤΟ», <http://www.tanea.gr/opinions/all-opinions/article/5458307/asylo-kai-abato/>

► «Μπογδανικός» ο Νικόλαος

Ζώης στην ηλεκτρονική έκδοση των ΝΕΩΝ («Το "2 CV" που σήκωσε κυκλώνα»). Κοπριά και λάχανα...

► Ο -πάλαι ποτέ του εσωτερικού- Σπ. Λυκούδης: «Η επιβίωση της Κεντροαριστεράς θέλει υπερβάσεις». Ετσι μπράβο! Επιβίωση (δώστε ό,τι έχετε ευχαρίστηση...)

► Φορολογική λοταρία.

► «Νεοναζί και ισλαμιστές τρομοκράτες» οι διαδηλωτές στο Αμβούργο κατά τον Τόμας ντε Μεζιέρ (ΥΠΕΣ της Γερμανίας). Πονάει λίγο (μπατσοκρατούμενο ήταν το Αμβούργο -20.000 μπάτσοι- για την προσασία των G20).

► Ακου... ωφελούμενοι.

► Σε ούγκανους πρέπει να απευθύνεται ο κεντρικός τίτλος της Αυγής (9/7/2017): «Επιδότηση 3 δισ. ευρώ για 150.000 θέσεις». Μπας κι έρχονται... εκλογές;

► Τι είπε ο στόμας του ΣΕΒ; «Ισχυροποιούνται οι προοπτικές για την εδραίωση της ανάκαμψης». Μη φάτε, έχουμε γλαρόσουπα...

► Πολύ μπλα-μπλα ο Αλέξης Τσι: «Τα δημόσια νοσηλευτήρια αξίζουν της εμπιστοσύνης και της στήριξης μας». Τώρα γιατί εμείς νομίζουμε ότι προσπαθεί να μας δουλέψει ο ΑΙ Τσι;

► Κι από κοντά η Παπανάτσιου: «Θα συνεχίσουμε τους ελέγχους μεγάλων υποθέσεων φοροδιαφυγής» - π.χ. του καστανά στη γωνία...

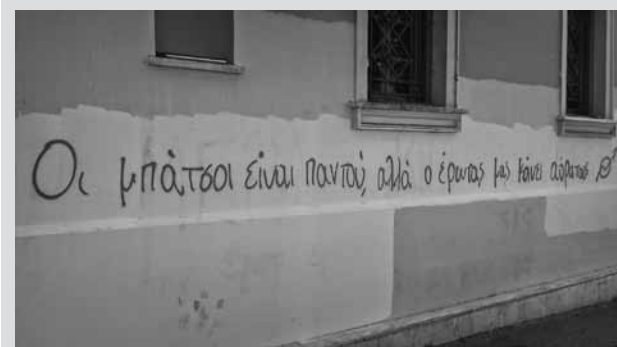
► Τι κοινό έχουν οι δηλώσεις Παπανάτσιου και Σκουρλέτη (του δεύτερου για τα δεδουλευμένα των συμβασιούχων); Μα, και τα δύο ξεκινούν με το ισπανικό μόριο «θα»...

► Θα-θα-θα-θα.

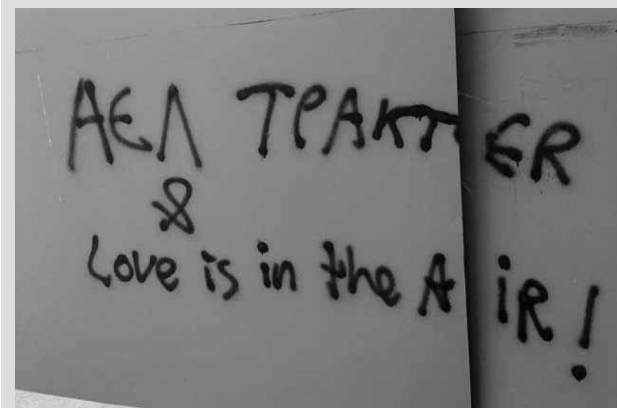
► Πούλεγε και ο Ανδρέας. Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Στην Αριδαία έχει στηθεί το έργο τέχνης. Ασβεστομένος ο βράχος, με κόκκινο το σύνθημα, με το αίμα της καρδιάς του πονεμένου ψηφοφόρου. Να πούμε ότι συμπάσχουμε, θα πούμε ψέματα. Κατανοούμε, όμως, και δάχτυλο δεν κουνάμε σε κανέναν. Μόνο που από τον τρόπο που είναι διατυπωμένο το παρόνομας αφήνει με την απορία: εξακολουθεί ο ψηφοφόρος να θεωρεί ότι ψήφισε Αριστερά; Εκτός αν το... γλυπτό είναι τρολιά, οπότε πάμε πάσο.

◆ Η πρώτη σκέψη που κάναμε διαβάζοντας το σύνθημα «Οι μπάτσοι είναι παντού, αλλά ο έρωτας μας κάνει αόρατους» (με κόκκινο σπρέι και υπογραφή το σήμα της κατάληψης) ήταν ότι η μακακία πάει σύννεφο. Αλλά επειδή τόσο μακακία δεν την χωρούσε το μυαλό μας (όση απολιτική ανοχή κι αν επιστρατεύσαμε), ήρθε η δεύτερη σκέψη: ρε, μπας και ο/η συνθηματογράφος επιστράτευσε την ειρωνεία, για να στηλιτεύσει εκείνους/ες που αναβιβάζουν τον έρωτα (υπόθεση κατεχοχρήν προσωπική) στο ίδιο βάθρο με την επαναστατική πολιτική (υπόθεση κατεχοχρήν συλλογική); Αγνώσται αι βουλαί του αγνώστου συνθηματογράφου...

◆ Ετούτος (άνδρας είναι σίγουρα), πάντως, δεν μας αναγκάζει στη βάσανο του προβληματισμού και των εναλλακτικών σκέψεων. Γιούργια στα παλιούρια ή... και τα μυαλά στα κάγκελα...

◆ Συνολική εναντίωση σε κράτος και πολιτισμό για την ολική απελευθέρωση ζώων και γης - Α.Φ. (σύνθημα γραμμένο στον τοίχο της Νομικής Σχολής Αθήνας, επί της Σόλωνος)

Χρειάστηκε να κάνουμε μια μικρή έρευνα για ν' ανακαλύψουμε τι σημαίνει η υπογραφή Α.Φ. (Άγιος Φανούριος ήταν η δική μας πρώτη σκέψη). Μάθαμε, λοιπόν, ότι Α.Φ. σημαίνει Αγρία Φύση. Την οποία άγρια φύση οι συνθηματογράφοι είμαστε σίγουροι ότι τη γνωρίζουν μόνο από τα ντοκιμαντέρ του National Geographic. Ετσι και βρεθούν μπροστά σε ένα άκακο ελληνικό φιδάκι, θα το βάλουν στα πόδια θεωρώντας ότι τους κυνηγά γιγάντιο ανακόντα. Παρά ταύτα, με φανατισμό νεοφώτιστου ιησουίτη εκστρατεύουν ενάντια στις χιλιετίες του ανθρώπινου πολιτισμού. Μιας έλλογης δράσης, αν αυτό τους λέει κάτι. Υπό εκμεταλλευτικά συστήματα κοινωνικής οργάνωσης. Με καταστροφικές συχνά συνέπειες επί της φύσης. Ομως αυτοί πετάνε το παιδί μαζί με τα... μπουγαδόνερα, που θα 'λεγε κι ο Τσακαλώτος.

τολμά να βγει να βοηθήσει τους δύο άντρες. Η πλατεία παραμένει επικίνδυνα άδεια και τα τηλέφωνα δεν έχουν σήμα. Μέσα στον πανικό, παρατηρούν ότι κάποιος μετακίνησε τα πτώματα. Και τότε η φαντασία τους οργιάζει...

Μαύρη κωμωδία από τον έμπειρο ισπανό σκηνοθέτη, που δημιουργεί ένα κλειστοφοβικό περιβάλλον, το οποίο διακωμωδεί με μαύρο χιούμορ και ταυτόχρονα το παρομοιάζει με την πραγματική ζωή.

Ελένη Π.

Δεν υπάρχει σανίδα σωτηρίας

Ο Νίκος Παππάς, το άλλοτε πανίσχυρο alter ego του Τσίπρα, στην προσπάθειά του να ξεπλυθεί από το φιάσκο του νόμου για τις τηλεοπτικές άδειες και του διαγωνισμού που οργάνωσε με τόσα ταρατατζούμ, έχει καταντήσει μια γραφική φιγούρα του αστικού πολιτικού σκηνικού. Κι όσο κορδώνεται και ακκίζεται, προσπαθώντας να αποδείξει ότι εξακολουθεί να είναι «μεγάλος και τρανός» τόσο βυθίζεται στο βούρκο της ίδιας του της γελοιότητας.

Απειλούσε το ΕΣΡ με αστικές και διοικητικές ευθύνες, επειδή καθυστέρουσε να προχωρήσει στον καθορισμό του αριθμού των αδειών και στη διεξαγωγή νέου διαγωνισμού, και το ΕΣΡ τον «έγραφε» κανονικά, μέχρι που υποχρεώθηκε να καταργήσει όλες τις κρίσιμες διατάξεις του νόμου του (που απλώς είχαν ανασταλεί). Μόλις το ΕΣΡ ανακοίνωσε ότι θα δώσει εφτά άδειες, βγήκε και πανηγύριζε κατηγορώντας ότι διαψεύστηκε η αντιπολίτευση που μιλούσε για απεριόριστες άδειες. Λες και δε θυμόμαστε όλοι το ντόρο που έκανε ο ίδιος (ποιος ξεχνάει το περιβόητο Ινστιτούτο της Φλωρεντίας;) ότι το σύστημα δε χωράει πάνω από τέσσερις άδειες. Τώρα, στέλνει επιστολή στο ΕΣΡ «να διατυπώσει τη γνώμη του για την τιμή εκκίνησης». Και βέβαια, το ΕΣΡ θα τον «γράψει» και πάλι. Κανονικότητα.

Έχει γίνει φανερό, μετά το στραπάτσο της δεύτερης αξιολόγησης και ειδικά μετά τη μη ένταξη των ελληνικών ομολόγων στην περιβόητη «ποσοτική χαλάρωση» της ΕΚΤ, που από τους Τσιπραίους είχε τεθεί ως «ύψιστος εθνικός στόχος», ότι η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ψάχνει τρόπο για να «βγει στις αγορές» άμεσα, μπας και καταφέρει να δώσει κάποια υλική υπόσταση στο νέο αφήγημά της (στο νέο παραμύθι δηλαδή). Είναι ο μόνος τρόπος για ν' αλλάξουν λίγο την πολιτική ατζέντα και να προσπαθήσουν να ρετουσάρουν λίγο το διάτρητο

«Εξοδος στις αγορές» για πολιτικούς λόγους

Το χρέος θα παραμείνει εργαλείο αποικισμού και κινεζοποίησης

«success story» που προπαγανδίζουν.

Και ξαφνικά, εκεί που οργιάζει το παρασκήνιο ανάμεσα στην κυβέρνηση και κάποιον τραπεζικό οίκο (Ρότσιλντ;), που θ' αναλάβει να κάνει τη δουλειά, έναντι παχυλών ανταλλαγμάτων (όπως είχε γίνει και επί Σαμαροβενιζέλων) βγαίνει ο Στουρνάρας και με συνέντευξή του στη Wall Street Journal πλήττει το κυβερνητικό σχέδιο. Σύμφωνα με τον Στουρνάρα, «η χώρα δεν χρειάζεται να επιστρέψει φέτος στις αγορές ομολόγων»! «Νομίζω πως είναι λίγο νωρίς» λέει. Θεωρώ ότι θα ήταν ακόμη καλύτερο εάν για παράδειγμα η Ελλάδα δρομολογούσε δύο ή τρεις εμβληματικές ιδιωτικοποιήσεις στο επόμενο διάστημα. Αυτό θα βοηθούσε περισσότερο για την έξοδο στις αγορές αργότερα». Δεν έμεινε, όμως, μόνο σ' αυτό αλλά προχώρησε σε ανοιχτή κινδυνολογία: «Εάν οι εταίροι της Ελλάδας δεν αποσαφηνίσουν τη θέση τους, σε ό,τι αφορά το χρέος, και αν η Ελλάδα δεν μπορέσει να αντλήσει κεφάλαια από τις αγορές με λογικά επιτόκια, τότε φοβάμαι πως θα είναι αναπόφευκτο ένα ακόμη πρόγραμμα διάσωσης»! «Αλλά κανείς δεν το εύχεται αυτό», έσπευσε να προσθέσει, με προφανή ειρωνική διάθεση.

Καταρχάς, πρέπει να αποκλείσουμε την περίπτωση ο Στουρνάρας να κινήθηκε από ειλικρινή ανησυχία για τυχόν λάθος της κυβέρνησης. Ως υπουργός Οικονομικών των Σαμαροβενιζέλων έκανε δυο φορές το ίδιο, το 2014, με

«έξοδο στις αγορές» ίδια μ' αυτή που θέλουν να δοκιμάσουν οι συριζαίοι. Είναι ο τελευταίος που «δικαιούται για να ομιλεί». Οπότε πρέπει να αναρωτηθούμε αν ο Στουρνάρας ενήργησε ως μακρύ χέρι των ευρωπαϊών ιμπεριαλιστών (υπάλληλός τους είναι, άλλωστε) ή αν ενήργησε ως μακρύ χέρι του Μητσοτάκη που δε θέλει να δει τον ΣΥΡΙΖΑ ν' αλλάζει την ατζέντα, τώρα που τον έχει στριμώξει στα σκοινιά. Υπάρχει, βέβαια, και η περίπτωση της διατραπεζικής σύγκρουσης. Δηλαδή, ο Στουρνάρας να ενεργεί σαν «μπροστινός» άλλων τραπεζικών οίκων που θέλουν να χαλάσουν τη δουλειά των ανταγωνιστών τους (αυτών με τους οποίους παρασκηνιακά κανονίζει την «έξοδο στις αγορές» η κυβέρνηση). Αυτές οι δουλειές έχουν πάντοτε βρόμικο παρασκήνιο. Αρκεί να θυμηθούμε το (παρά λίγο) μυστικό ταξίδι του Τσίπρα στο Παρίσι, προκειμένου να συναντηθεί με στελέχη των Ρότσιλντ.

Από πλευράς ευρωπαϊών ιμπεριαλιστών, πάντως, μέχρι την Τετάρτη που γράφτηκε αυτό το σημείωμα, οι δηλώσεις ήταν προσεκτικές και όχι αποκάλυπτες όπως η παρέμβαση του Στουρνάρα. Ο Ρέγκλινγκ, για παράδειγμα, είπε ότι δε χρειάζεται βιασύνη για «έξοδο στις αγορές», αλλά δεν παρέλειψε να συμπληρώσει ότι αυτή πρέπει να γίνει «πολύ πριν τελειώσει το πρόγραμμα διάσωσης». Ο Ντομπρόβσκις συνέστησε «όχι βιασύνη» έμμεσα, δηλώνοντας ότι «η εκταμίευση των 8,5 δισ. ευρώ

παρέχει με βεβαιότητα επαρκή χρηματοδότηση για όλες τις τρέχουσες χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας» (άρα δεν υπάρχει λόγος να επιχειρηθεί τώρα «έξοδος στις αγορές»). Δεν παρέλειψε να συμπληρώσει, μάλιστα, ότι η Κομισιόν βρίσκεται σε επαφή με τις ελληνικές Αρχές για τη «βέλτιστη προετοιμασία εξόδου της χώρας στις αγορές». Για τον Ντομπρόβσκις το μείζον είναι αυτό που τονίζει διαρκώς ο Σόιμπλε: «Το πρόγραμμα πρέπει να παραμείνει σε τροχιά αναφορικά με την ατζέντα των μεταρρυθμίσεων. Είναι σημαντικό τώρα να μείνουμε σταθεροί στις δημοσιονομικές μας προβλέψεις που είναι 3,5% του ΑΕΠ πρωτογενές πλεόνασμα του χρόνου και για τα επόμενα πέντε χρόνια. Αυτό υπό φυσιολογικές συνθήκες θα επέτρεπε την επιστροφή της Ελλάδας στις αγορές».

Οι επόμενες μέρες θα δείξουν αν οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα επιτρέψουν στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να κάνουν ένα **πολιτικό σόου** «εξόδου στις αγορές» ή αν θα σηκώσουν την πινακίδα με το STOP. Μια δήλωση «αξιωματούχου του Μαξίμου», την Τετάρτη, που δεν περιείχε καμιά μομφή κατά του Στουρνάρα, έλεγε ότι η κυβέρνηση «ακούει όλες τις απόψεις» και «έχει σχέδιο και υπομονή, με απώτερο στόχο τη δυνατότητα σταθερής και διατηρήσιμης πρόσβασης των ελληνικών ομολόγων στις αγορές, το καλοκαίρι του 2018», έμοιαζε περισσότερο με χρησμό της Πυθίας. Ο,τι και να συμβεί, όμως, η ουσία

είναι άλλη. Και δεν πρέπει να επιτρέψουμε στη γκεμπελική προπαγάνδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να συσκοτίσει αυτή την ουσία, στήνοντας αποπροσανατολιστικές φιάσες. Θα τα πούμε, λοιπόν, για άλλη μια φορά.

«Εξοδος στις αγορές» σημαίνει ότι η ελληνική κυβέρνηση δανειζεται για να ξεπληρώσει τα υπέρογκα δάνεια (πάνω από 300 δισ. ευρώ), που στο συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος τους βρίσκονται στα χέρια των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών. Ποιος κρατάει το κλειδί; Όχι οι «αγορές» αλλά οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές. Οι «αγορές» θα καθορίζουν τα εκάστοτε επιτό-

κια δανεισμού, όμως ο όγκος των δανείων που πρέπει να ανανεωθούν θα καθορίζεται από τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές. Γι' αυτό γίνεται τόσος ντόρος για τα περιβόητα μεσοπρόθεσμα μέτρα, δηλαδή για μια νέα αναδιάρθρωση του ελληνικού κρατικού χρέους (με επιμηκύνσεις λήξεων κυρίως), ώστε το ελληνικό κράτος να μπορεί να πληρώνει τα ετήσια τοκοχρεολύσια.

Πώς θα τα αποπληρώνει; Μιλώντας «χοντρικά», οι μεν τόκοι θα πληρώνονται από τα «πρωτογενή πλεονάσματα», το δε κεφάλαιο στο μεγαλύτερο βαθμό θα αποπληρώνεται με νέα δάνεια, τα οποία φυσικά θα δίνονται με τοκογλυφικούς όρους, όπως και στο παρελθόν άλλωστε. Ετσι, και το χρέος θα παραμένει σε εφιαλτικά επίπεδα (μικρή θα είναι η μείωσή του) και η δυνατότητα αποπληρωμής του θα καθορίζεται από αποφάσεις των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών. Μέσω αυτών των αποφάσεων, που θα συνοδεύονται από σκληρούς μνημονιακούς όρους, οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές θα παίρνουν πίσω τα λεφτά που έβαλαν και θα εξασφαλίζουν τον αποικιοκρατικό έλεγχο τους επί του ελληνικού καπιταλισμού, ενώ η αστική τάξη που κάνει επενδύσεις (οποιοδήποτε τύπου) στον ελληνικό καπιταλισμό θα έχει εξασφαλισμένη την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού, που της εξασφαλίζει τη μέγιστη κερδοφορία, με μεροκάματα και συντάξεις πείνας, με φορομπηξία και κοινωνικές δαπάνες επιπέδου φιλανθρωπίας και μόνο.

βαθύ κόκκινο

Αισχροί και επικίνδυνοι

Δεν πιστεύαμε σ' αυτιά μας ακούγοντας τον Μπογιόπουλο στην απογευματινή εκπομπή του στον Real FM, την Παρασκευή 7 Ιούλη. Ο τύπος είχε μελετήσει την ανάλυση της «Κόντρας» για την υπόθεση του Τάσου Θεοφίλου, είχε φτιάξει μια μεστή περιλήψη, από την οποία δεν έλειπε κανένα ουσιαστικό σημείο, και την παρουσίαζε στους ακροατές του παριστάνοντας τον βαθύ γνώστη της υπόθεσης. Το ότι είχε κοπιάρει τη δική μας ανάλυση το διαπιστώσαμε από το γεγονός ότι ανέφερε κάποια ζητήματα που μόνον εμείς είχαμε αναδείξει, ενώ και η αφήγησή του είχε τη λογική σειρά που εμείς είχαμε ακολουθήσει.

Δεν ήταν η «κλοπή» της δουλειάς μας, χωρίς να αναφέρεται η πηγή, που μας εξόργισε. Αυτό αποτελεί κανόνα, ιδιαίτερα για τους ραδιοφωνικούς παραγωγούς (και δεν αφορά μόνον εμάς). Αυτό που μας εξόργισε ήταν το γεγονός ότι ο Μπογιόπουλος παρίστανε τον «μάγκα» (με τη δική μας δουλειά) μερικές ώρες μετά την αθώωση του Θεοφίλου από το δικαστήριο του δεύτερου βαθμού. Ενώ η δική μας δουλειά δημοσιεύτηκε τρεις μέρες πριν από τη δικαστική απόφαση. Αν ο Μπογιόπουλος μιλούσε τότε, δε θα μας ενοχλούσε τόσο η λογοκλοπή. Θα βοηθούσε στον αγώνα που δινόταν, οπότε αυτό θα βάραινε στη δική μας ζυγαριά.

Αυτός, όμως, το έπαιξε τζάμπα μάγκας. Όχι μόνον αυτός (το δικαστικό ρεπορτάζ, για παράδειγμα, που όσο διαρκούσε η δίκη δεν τη θεώρησε άξια λόγου), αλλά η δική του περίπτωση είναι ξεχωριστή, λόγω της κομματικής του ιδιότητας (μέλος του Περισού) και του προφίλ του επαναστάτη δημοσιολόγου που με μεθοδικότητα καλλιεργεί εδώ και χρόνια.

Δεν περιμέναμε από τα παπαγαλάκια της Αντιτρομοκρατικής, που τον Αύγουστο του 2012 φιλοτεχνούσαν μεθοδικά το προφίλ του «τρομοκράτη, ληστή και αδίστακτου φονιά» Θεοφίλου, όπως τους το σερβίριζε ο σεναριογράφος της κακόφημης αυτής υπηρεσίας, Ε. Χαρδαλιάς, να βγουν και να κάνουν την αυτοκριτική τους. Πρόκειται για τομάρια που η έννοια της τσίπας και του φιλότιμου τους είναι ξένη. Θα απαιτούσαμε, όμως, από τους απόντες, αν έχουν λίγη τσίπα, να κάνουν την αυτοκριτική τους για την απουσία τους. Για το ότι σε βάρος του Θεοφίλου στήθηκε μια ασφαλίτικη σκευωρία και στη συνέχεια διαπράχτηκε ένα δικαστικό πραξικόπημα (με την πρωτόδικη απόφαση), που τον κράτησαν πέντε χρόνια στη φυλακή, τσακίζοντάς του τη ζωή. Όλα τα στοιχεία που αντέγραψε ο Μπογιόπουλος από το δημοσίευσμά μας τα έχουμε ξαναπαρουσιάσει, την εποχή της πρώτης δίκης και μετά την προκλητική καταδικαστική απόφαση. Γιατί δε βγήκε να μιλήσει τότε; Γιατί δεν κατήγγειλε ότι σε βάρος του Θεοφίλου διαπράττεται ένα κρατικό έγκλημα, ώστε να βοηθήσει στον αγώνα για την αθώωσή του;

Η στάση αυτή των διάφορων Μπογιόπουλων δε συνιστά απλά ένα ηθικό ζήτημα. Συνιστά μια επικίνδυνη πολιτική στάση. Γι' αυτούς, ο απόλυτος κριτής είναι η αστική Δικαιοσύνη. Καταδικάζει κάποιον; Τον αντιμετωπίζουν με βάση την καταδίκη. Μπορεί να μη γίνονται σαν τα παπαγαλάκια της Αντιτρομοκρατικής, γράφοντας ψέματα, όμως επιλέγοντας το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου, αποστρέφοντας το πρόσωπο από τη σκευωρία και τις συνέπειές της, βοηθούν τους δικτυκούς μηχανισμούς να ολοκληρώσουν το έργο τους ανενόχλητοι. Αθρώνεται ο καταδικασμένος, χάρη στον αγώνα του και τη βοήθεια του κινήματος αλληλεγγύης; Τότε, οι μέχρι εκείνη τη στιγμή απόντες ανεβαίνουν στον άμβωνα, καταφεύγουν σε αναλύσεις και ρεπορτάζ εκείνων που παρακολουθούσαν την υπόθεση και αγωνίζονταν για την απαλλαγή του αδικώς καταδικασθέντα, και στηλιτεύουν τους δικτυκούς μηχανισμούς που ταλαιπώρησαν έναν αθώο νέο άνθρωπο.

Για τους Μπογιόπουλους ο Θεοφίλου έγινε «θέμα» από τη στιγμή που τον αθώωσε η αστική Δικαιοσύνη. Όταν η Αντιτρομοκρατική τον τύλιγε σε μια κόλλα χαρτί και το πρωτόδικο δικαστήριο του έριχνε 25 χρόνια φυλακή, δεν ήταν «θέμα». Δεν άξιζε ούτε ένα λεπτό στην εκπομπή τους. Αρα, κριτήριο γι' αυτούς δεν είναι το δίκιο, αλλά η αστική Δικαιοσύνη.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση